

อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ เมืองหลานโจว มณฑลกานซู : การสร้างสรรค์ผลงาน
ศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะ

HUIZI LYU

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบ และการจัดการวัฒนธรรม

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม๋ เมืองหลานโจว มณฑลกานซู : การสร้างสรรค์ผลงาน
ศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบ และการจัดการวัฒนธรรม
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

Identity and Aesthetics of Shuimo Rainbow Mountain, Lanzhou City, Gansu Province:
The Creation of Fiber Art Works in Public Spaces

HUIZI LYU

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF FINE AND APPLIED ART
IN VISUAL ARTS
FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS
BURAPHA UNIVERSITY
2025
COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ HUIZI LYU ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบ และการจัดการวัฒนธรรม ของ
มหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พกามาศ สุวรรณนิภา)

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิวังศา)

..... กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรา อรุณศรีมรกต)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรา อรุณศรีมรกต)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พกามาศ สุวรรณนิภา)

..... กรรมการ

(ดร.MIYOUNG SEO)

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบ และ
การจัดการวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิหวัส แจ้งเอี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

65920222: สาขาวิชา: ทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบ และการจัดการวัฒนธรรม; ศป.ม.
(ทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบ และการจัดการวัฒนธรรม)

คำสำคัญ: ภูเขาสายรุ้งส่ายไม่, อัตลักษณ์และสุนทรียภาพ, ศิลปะเส้นใย

HUIZI LYU : อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ เมืองหลานโจว มณฑล
กานซู : การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะ. (Identity and Aesthetics of
Shuimo Rainbow Mountain, Lanzhou City, Gansu Province: The Creation of Fiber Art
Works in Public Spaces) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ผกามาศ สุวรรณนิภา, ศุภรา อรุณศรี
มรกต ปี พ.ศ. 2568.

งานวิจัยเรื่อง อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ เมืองหลานโจว มณฑล
กานซู : การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะ มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาอัตลักษณ์และ
สุนทรียภาพของภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ เมืองหลานโจว 2) วิเคราะห์วัสดุ และรูปแบบการแสดงออกที่
เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์งานศิลปะเส้นใย 3) สร้างสรรค์ชุดผลงานศิลปะเส้นใย โดยแสดงออกถึง
สุนทรียศาสตร์ของภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ ถ่ายทอดแนวคิดของการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนระหว่างมนุษย์
กับธรรมชาติ ทำให้สภาพแวดล้อมในพื้นที่สาธารณะสวยงาม และเผยแพร่วัฒนธรรมระดับภูมิภาค
เมืองหลานโจว โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานวิจัย และเก็บข้อมูลภาคสนาม โดย
วิเคราะห์มุมมองความงามตามหลักสุนทรียศาสตร์ตามแบบฉบับจีนดั้งเดิม เพื่อสรุปอัตลักษณ์เฉพาะ
ของภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ และค้นคว้าข้อมูลด้านวัสดุเส้นใยประเภทขนสัตว์ รวมทั้งข้อมูลเรื่องศิลปะกับ
สภาพแวดล้อมในพื้นที่สาธารณะ เพื่อสร้างประสบการณ์ และความรู้สึกใหม่แก่ผู้ชม ภูเขาสายรุ้งส่ายไม่
มีความงามตามธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่จึงเป็นที่รู้จักและดึงดูดใจให้มีผู้มาเยือนเพิ่มมากขึ้น ผลการวิจัย
พบว่า 1). ภูเขาสายรุ้งส่ายไม่มีลักษณะของการก่อตัวเป็นช่วงเวลาที่ยาวนาน ขนาดของภูมิประเทศที่
กว้างใหญ่ ภูมิสัณฐานที่หลากหลาย สีและพื้นผิวที่เป็นเอกลักษณ์ และซากธรณีวิทยาที่สมบูรณ์
รวมเข้าด้วยกันกลายเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของภูมิทัศน์ทางธรรมชาติ เมืองหลานโจว
2). การประเมินคุณค่าความงามของภูเขาสายรุ้งส่ายไม่จากมุมมองของสุนทรียศาสตร์จีนแบบดั้งเดิม
พบว่าภูเขานี้มีลักษณะความงามของรูปทรง สี สัน ลวดลาย และความหมายของภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ เป็น
สุนทรียภาพตามแนวคิดปรัชญาแบบจีน 3). วัสดุในงานหัตถกรรมท้องถิ่นที่โดดเด่นคือเส้นใยจากขน
สัตว์ แสดงให้เห็นถึงลักษณะทางวัฒนธรรมประจำภูมิภาคของมณฑลกานซู ขนสัตว์นี้มีจุดเด่นที่ความ
คงทน มีความยืดหยุ่น สามารถนำไปใช้ได้หลากหลายรูปแบบ นอกจากนั้นยังเป็นวัสดุที่มีความ
เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับชีวิตประจำวันของคนในพื้นที่ ดังนั้นการสร้างสรรค์ศิลปะเส้นใยได้เชื่อมโยง
เอกลักษณ์ท้องถิ่นที่โดดเด่น สามารถรับรู้ถึงความสวยงามของสี สัน และความมีชีวิตชีวาของภูเขา
สายรุ้งส่ายไม่ในบริบทใหม่ 4).งานศิลปะเส้นใยควรคำนึงถึงบรรยากาศโดยรวม วัฒนธรรม และ

ปฏิสัมพันธ์ของผู้ชม ทำให้ศิลปะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของผู้คนธรรมดา และเสริมสร้างความ
เพลิดเพลินทางจิตวิญญาณ

65920222: MAJOR: VISUAL ARTS; M.F.A. (VISUAL ARTS)

KEYWORDS: Shuimo Rainbow Mountain, Characteristics and Aesthetics, Fiber Art

HUIZI LYU : IDENTITY AND AESTHETICS OF SHUIMO RAINBOW MOUNTAIN,
LANZHOU CITY, GANSU PROVINCE: THE CREATION OF FIBER ART WORKS IN PUBLIC
SPACES. ADVISORY COMMITTEE: PAKAMAS SUWANNIPA, Ph.D. SUPARA
AROONSRIMORAKOT, Ph.D. 2025.

This article is a part of the research on the characteristics and aesthetics of Shuimo Rainbow Mountain in Lanzhou City, Gansu Province: Fiber Art Creation in Public Space. The research aims are as follows: 1. Explore the characteristics and aesthetic value of Shuimo Rainbow Mountain in Lanzhou City. 2. Analyze the materials, and find the representation for fiber art works through artistic creation. 3. Create fiber art in public spaces that conveys the concept of harmonious coexistence between humans and nature. In order to achieve this goal, through literature review and on-the-spot investigation, the researchers analyzed the aesthetic perspective from China's traditional aesthetic principles, summarized the characteristics of Shuimo Rainbow Mountain, and studied the new experiences and feelings brought by wool fiber materials, including the data displayed in art and public space environment, so as to enhance the awareness and influence of Shuimo Rainbow Mountain in Lanzhou City. The research results show that: 1. Shuimo Rainbow Mountain has the characteristics of long period, large landscape scale, rich landform types, unique color texture and complete geological relics, which shapes the unique image of Lanzhou's natural landscape; 2. Interpret the aesthetic value of Shuimo Rainbow Mountain from the perspective of China's traditional aesthetics. The aesthetic characteristics of Shuimo Rainbow Mountain, such as shape, color, texture and artistic conception, contain China's aesthetic thoughts and philosophical thoughts; 3. The most prominent material in local handicrafts is wool fiber, which is a fiber material to express the regional cultural characteristics of Gansu. This kind of wool has strong plasticity, has many ways of use, and is also a material closely related to people's daily life. Therefore, the creation of fiber art combines local

characteristics, and we can feel the color beauty and agility of Shuimo Rainbow Mountain in the new environment. 4. Fiber art works should consider the overall atmosphere, culture and interaction with the audience in the exhibition space, so that art can be integrated into the lives of ordinary people and enhance spiritual enjoyment.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์อย่างราบรื่น ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจต่อคณะอาจารย์ เพื่อนร่วมชั้นและครอบครัวทุกคนที่คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และให้การสนับสนุนตลอดกระบวนการวิจัยและการเขียนเรียบเรียงงานวิจัย

ก่อนอื่น ขอแสดงความเคารพนับถือเป็นอย่างสูงต่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกามาศ สุวรรณนิภา อาจารย์ที่ปรึกษาหลักของผู้วิจัย และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศุภรา อรุณศรีมรกต อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้คำแนะนำด้วยความรู้อันล้ำลึกและทัศนคติทางวิชาการที่เข้มงวด เพื่อให้ชี้ให้เห็นทิศทางการวิจัยของผู้วิจัยได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในระหว่างกระบวนการเขียนวิทยานิพนธ์ วิสัยทัศน์ทางวิชาการและมุ่งมั่นทุ่มเทของอาจารย์ที่ปรึกษาทำให้ผู้วิจัยได้รับประโยชน์อย่างมากในสายวิชาการ ในขณะเดียวกัน ขอขอบพระคุณคณะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่านที่มีความรู้ทางวิชาการอย่างลึกซึ้งและประสบการณ์สอนที่มากมาย ทำให้เปิดโลกทัศน์ใหม่ในการวิจัยด้านการออกแบบศิลปะ

ในลำดับต่อมา ขอขอบคุณหัวหน้าและเพื่อนร่วมงานทุกท่านในหน่วยงานของผู้วิจัย ในระหว่างที่ศึกษาในระดับปริญญาโท ทุกคนเข้าใจและให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ ทำให้ผู้วิจัยสามารถจัดสรรเวลาระหว่างการทำงาน การเรียน และทำงานวิจัยได้อย่างราบรื่น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยต้องขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นเรียนปริญญาโทรุ่นที่ 22 ในระหว่างกระบวนการเขียนวิทยานิพนธ์ พวกเราได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีความก้าวหน้าไปพร้อมกัน ซึ่งทำให้ได้รับมิตรภาพอันล้ำค่า

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณครอบครัวของผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง ในช่วงหลายปีที่ได้มาศึกษาในต่างประเทศ ความเข้าใจและการสนับสนุนจากพวกเขาเป็นแรงผลักดันให้เดินหน้าต่อไป

เมื่อย้อนกลับไประยะเวลาสามปีที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยบูรพา ประเทศไทย ประสบการณ์ในครั้งนี้ไม่เพียงแต่ทำให้ความรู้ทางวิชาชีพของผู้วิจัยแข็งแกร่งขึ้นเท่านั้น แต่ยังช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีอิสระและมีวิจารณญาณของผู้วิจัยอีกด้วย ประสบการณ์การศึกษาครั้งนี้จะเป็นช่วงเวลาอันล้ำค่าในเส้นทางการศึกษาของผู้วิจัย และขออวยพรให้คณะอาจารย์ทุกท่านมีสุขภาพแข็งแรง มีลูกศิษย์ที่ประสบความสำเร็จมากมาย และขออวยพรให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนทุกคนมีอนาคตที่สดใส

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
วิธีการวิจัยและกระบวนการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ภาพรวมของภูมิประเทศภูเขาสายรุ้งสุ่ยโมในอำเภอหยงเต็ง เมืองหลานโจว มณฑลกานซู.....	9
1. สาเหตุของการก่อตัวของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโมในอำเภอหยงเต็ง เมืองหลานโจว มณฑลกานซู.....	9
2. อັดลักษณะของลักษณะภูมิประเทศภูเขาสายรุ้งสุ่ยโมในอำเภอหยงเต็ง เมืองหลานโจว มณฑลกานซู.....	10
3. ภาพรวมการพัฒนาของภูมิภูเขาสายรุ้งสุ่ยโมในอำเภอหยงเต็ง เมืองหลานโจว มณฑลกานซู	10

ทฤษฎีพื้นฐาน.....	11
1. หลักการสุนทรียศาสตร์ของธรณีฐานภูเขาสายรุ่งส่วยไม้.....	11
ศิลปะเส้นใย (Fiber art).....	15
1. แนวคิดศิลปะเส้นใย	15
2. ภาพการพัฒนาศิลปะเส้นใย	15
3. สถานการณ์การพัฒนาศิลปะเส้นใยในประเทศไทย.....	21
พื้นที่สาธารณะ	26
1. แนวคิดเกี่ยวข้องกับพื้นที่สาธารณะ	26
2. ประเภทของพื้นที่สาธารณะ	27
ศิลปะสาธารณะ.....	28
ประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสในการออกแบบพื้นที่สาธารณะ	29
1. ประสบการณ์การรับรู้ในการออกแบบพื้นที่สาธารณะ	30
บทที่ 3 อัตลักษณ์ และสุนทรียภาพของภูเขาสายรุ่งส่วยไม้.....	34
อัตลักษณ์ความงามของภูมิประเทศภูเขาสายรุ่งส่วยไม้ในอำเภอห้วยเต็ง เมืองหลานโจว มณฑลกาน ซู	34
1. รูปร่าง.....	34
2. ลายเส้น.....	35
3. พื้นผิว.....	36
4. สี.....	37
วัสดุเส้นใยในท้องถิ่นเมืองหลานโจว: เส้นใยสัตว์ เส้นใยพืช	41
1. เส้นใยสัตว์ในท้องถิ่นเมืองหลานโจว	41
2. เส้นใยพืชในท้องถิ่นเมืองหลานโจว	42
เทคนิควิธีที่ใช้ในการผลิตเส้นใยแบบดั้งเดิมของเมืองหลานโจว.....	43
1. เทคนิควิธีการปักแบบดั้งเดิมของเมืองหลานโจว	44

2. เทคนิคการกลึงสักหลาดแบบดั้งเดิมของหลานโจว.....	46
ความสำคัญและหลักการประยุกต์ใช้งานศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะในเมือง	49
1. ความสำคัญของการประยุกต์ใช้งานศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะในเมือง	49
2. หลักการออกแบบศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะในเมือง.....	50
การวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของการจัดแสดงผลงานศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะ ในร่ม เมือง หลานโจว.....	51
1. สถานีรถไฟใต้ดินในเมือง	51
2. อุทยานวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์.....	52
3. ห้องสมุดสาธารณะประจำเมือง	55
การวิเคราะห์เอกลักษณ์และการแยกกรุปทรงเรขาคณิตของเนินเขาหลากสี่สัน.....	57
1. การวิเคราะห์และการแยกกรุปทรง	58
2. การวิเคราะห์และการแยกกลายพื้นผิว.....	60
3. การวิเคราะห์และการแยกสี.....	60
บทที่ 4 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ	70
สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ	71
1. ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะจากเส้นใย	71
2. ผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติการสวนอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์.....	72
3. จากการเนื้อหาการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้รับแนวคิดสร้างสรรค์ ดังนี้.....	73
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	74
1. ขั้นตอนการทำงานและการทดลองทางเทคนิคของผลงานชุดที่ 1	74
2. ขั้นตอนการทำงานและการทดลองทางเทคนิคของผลงานชุดที่ 2 (2ชิ้น).....	85
3. ขั้นตอนการทำงานและการทดลองทางเทคนิคของผลงานชุดที่ 3	88
การจัดแสดงผลงาน	94
1. ผลงานชุดที่ 1 “ภาพวาดต้นชิงเก้าสี่”	94

2. ผลงานชุดที่ 2 “แสงสว่างแห่งเส้นทางสายไหม” จำนวน 2 ชิ้น	95
3. ผลงานชุดที่ 3 “ภาพสะท้อนน้ำตัยส่วย”	96
4. การจัดนิทรรศการแสดงผลงานในพื้นที่แสดงศิลปะสาธารณะของสวนอุตสาหกรรม วัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ A9 เมืองหลานโจว.....	97
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะการวิจัย.....	105
การสรุปผลการวิจัย	105
การอภิปรายผลการวิจัย.....	107
ข้อเสนอแนะการวิจัย	108
บรรณานุกรม.....	110
ภาคผนวก.....	114
ภาคผนวก ก	115
ภาคผนวก ข	126
ภาคผนวก ค	129
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	132

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2-1 การเปรียบเทียบ “ความงามทางศิลปะ” ระหว่างภาพ “บ้านเรือนในเขาฟูซุน” และภาพ “ภูเขาและแม่น้ำพันลี้” กับอัตลักษณ์ภูมิประเทศภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่.....	13
ตารางที่ 2-2 ศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะเส้นใยทั้ง 8 ท่านที่มีอิทธิพลระดับนานาชาติทั้งในและต่างประเทศ และสรุปผลงานที่สำคัญ	25
ตารางที่ 3-1 ขั้นตอนการกลึงสักหลาดโดยพื้นฐานแล้วประกอบด้วย 5 ขั้นตอน: การเลือก การยึด การเกลี่ย การกลึงและการชัก.....	47
ตารางที่ 3-2 การวิเคราะห์โครงสร้าง รูปทรงและลายเส้นของเนินเขาหลากหลายสีสัน.....	58
ตารางที่ 3-3 การวิเคราะห์และแยกองค์ประกอบลายพื้นผิวของเนินเขาหลากหลายสีสัน.....	60
ตารางที่ 3-4 การแยกองค์ประกอบสีของภาพฤดูใบไม้ผลิของภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่	63
ตารางที่ 3-5 การแยกองค์ประกอบสีของภาพฤดูร้อนของภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่.....	64
ตารางที่ 3-6 การแยกองค์ประกอบสีของภาพฤดูใบไม้ร่วงของภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่.....	65
ตารางที่ 3-7 การแยกองค์ประกอบสีของภาพฤดูหนาวของภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่.....	66
ตารางที่ 3-8 ผลสรุปการวิเคราะห์สีของภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่.....	68
ตารางที่ 4-1 ขั้นตอนการทำงาน.....	76
ตารางที่ 4-2 กระบวนการผลิตเนินเขา	83
ตารางที่ 4-3 ขั้นตอนการทำงาน.....	86
ตารางที่ 4-4 ขั้นตอนการทำงาน.....	90
ตารางที่ 4-5 ผลการสำรวจความพึงพอใจต่อผลงานศิลปะเส้นใยภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่ของเมืองหลานโจว	101

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1-1 แผนผังกรอบแนวคิด	5
ภาพที่ 2-1 แอนนี อัลเบอร์ส ปี ค.ศ.1937.....	16
ภาพที่ 2-2 ผลงานศิลปะเส้นใยของแอนนี อัลเบอร์ส.....	17
ภาพที่ 2-3 “เส้นหนึ่งไมล์” (Marcel Duchamp).....	18
ภาพที่ 2-4 มัคดาเลนา อาบาคาโนวิช (Magdalena Abakanowicz) และผลงาน.....	19
ภาพที่ 2-5 ผลงานของโรเบิร์ต มอร์ริส (Robert Morris).....	19
ภาพที่ 2-6 โทชิโกะ แมค อัดัม (Toshiko Mac Adam) และผลงานของเขา.....	20
ภาพที่ 2-7 เลีย คูก (Lia Cook)	21
ภาพที่ 2-8 ชรีอู๋ย และผลงาน	22
ภาพที่ 2-9 กลุ่มผู้ถักทอหมวกไหมพรมเสี้ยวฟาง	23
ภาพที่ 2-10 การแสดงผลงานแบรินด์ “หูเสี้ยวฟาง”	24
ภาพที่ 2-11 เคนโกะ คุมะ และผลงาน	30
ภาพที่ 3-1 ภูเขาสายรุ้งสู่โม้ในระยะไกล	35
ภาพที่ 3-2 ภูเขาสายรุ้งสู่โม้ในระยะใกล้	35
ภาพที่ 3-3 ภูเขาสายรุ้งสู่โม้ตามแนวตั้งในมุมมองสูง	36
ภาพที่ 3-4 พื้นผิวของภูเขาสายรุ้งสู่โม้.....	37
ภาพที่ 3-5 เนินเขาหลากสีสันที่มีสีส้มและสีเขียวที่มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน	38
ภาพที่ 3-6 เนินเขาหลากสีสันที่ตกลงมาราวกับสายรุ้ง.....	39
ภาพที่ 3-7 การสะท้อนน้ำของภูเขาสายรุ้งสู่โม้.....	39
ภาพที่ 3-8 ฤดูใบไม้ร่วงของภูเขาสายรุ้งสู่โม้.....	40
ภาพที่ 3-9 ฤดูหนาวของภูเขาสายรุ้งสู่โม้.....	41

ภาพที่ 3-10 แกะหยงเต็ง	42
ภาพที่ 3-11 กุหลาบหยงเต็ง.....	43
ภาพที่ 3-12 หมู่บ้านรอบๆ พื้นที่ภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่	44
ภาพที่ 3-13 เทคนิคการปักแบบดั้งเดิมของเมืองหลานโจว – เทคนิคการปักชอย	45
ภาพที่ 3-14 เทคนิคและลวดลายการปักแบบดั้งเดิมของเมืองหลานโจว	46
ภาพที่ 3-15 ผลงานศิลปะในพื้นที่สาธารณะ สถานีรถไฟฟ้าเมืองหลานโจว สาย 1 (ภาพวาดตกแต่ง นูนทองแดง)	52
ภาพที่ 3-16 หลานโจว พื้นที่สาธารณะของห้องจัดนิทรรศการในอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและ สร้างสรรค์ A9	53
ภาพที่ 3-17 หลานโจว พื้นที่ทางทิศตะวันออกของห้องจัดนิทรรศการในอุทยานอุตสาหกรรม วัฒนธรรมและสร้างสรรค์ A9	54
ภาพที่ 3-18 หลานโจว ศิลปะเส้นใยที่จัดแสดงในอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ A9	54
ภาพที่ 3-19 พื้นที่ภายในห้องสมุดเมืองหลานโจว	55
ภาพที่ 3-20 พื้นที่ภายในห้องสมุดมณฑลหลานชู่.....	56
ภาพที่ 3-21 โลโก้ของซอฟต์แวร์ชื่อว่า Colors.....	60
ภาพที่ 3-22 หน้าแรกของเว็บไซต์.....	61
ภาพที่ 3-23 หลังจากอัปโหลดรูปภาพระบบจะวิเคราะห์และเลขโค้ดสีให้โดยอัตโนมัติ	61
ภาพที่ 3-24 บันทึกคำสีของรูปภาพนี้.....	62
ภาพที่ 3-25 ผู้วิจัยเลือกภาพที่ต้องการและสร้างการ์ดสี	62
ภาพที่ 4-1 กระบวนการสัมภาษณ์	71
ภาพที่ 4-2 แนะนำประวัติการพัฒนาของสตูดิโอศิลปะเส้นใยของมหาวิทยาลัยเมืองหลานโจว	71
ภาพที่ 4-3 กระบวนการสัมภาษณ์	72
ภาพที่ 4-4 แบบร่างลูกบอลขนแกะคละสี.....	76
ภาพที่ 4-5 ลูกบอลขนแกะสีแดงสนิม	78

ภาพที่ 4-6 ลูกบอลขนแกะสีน้ำตาลแดง	79
ภาพที่ 4-7 ลูกบอลขนแกะสีน้ำตาลกาแพ	79
ภาพที่ 4-8 ลูกบอลขนแกะสีเขียวเข้ม	80
ภาพที่ 4-9 ลูกบอลขนแกะสีเขียวอ่อน.....	80
ภาพที่ 4-10 ลูกบอลขนแกะสีครีมกาแพ	81
ภาพที่ 4-11 ลูกบอลขนแกะสีกากี้.....	81
ภาพที่ 4-12 ลูกบอลขนแกะสีครีมเทา	82
ภาพที่ 4-13 โครงร่างภูเขาและการวางสีของลูกขนสัตว์.....	83
ภาพที่ 4-14 แบบร่างด้วยมือ.....	86
ภาพที่ 4-15 แบบร่างการออกแบบด้วยมือ	89
ภาพที่ 4-16 แบบร่างการออกแบบด้วยมือ	89
ภาพที่ 4-17 แบบร่างการออกแบบ	90
ภาพที่ 4-18 “ภาพวาดต้นชิงเก้าสี”	94
ภาพที่ 4-19 ผลงานชิ้นที่ 1 “แสงสว่างแห่งเส้นทางสายไหม”	95
ภาพที่ 4-20 ผลงานชิ้นที่ 2 “แสงสว่างแห่งเส้นทางสายไหม”	96
ภาพที่ 4-21 “ภาพสะท้อนน้ำตัยส่วย”	97
ภาพที่ 4-22 ภาพแสดงรายละเอียดผลงาน“ภาพสะท้อนน้ำตัยส่วย”	97
ภาพที่ 4-23 ภาพการแสดงผลงานบริเวณทางเข้าด้านตะวันออกของพื้นที่สาธารณะ	99
ภาพที่ 4-24 การแสดงผลของผลงานทั้งหมดในห้องโถงนิทรรศการของพื้นที่สาธารณะ.....	99
ภาพที่ 4-25 ผู้วิจัยถ่ายภาพคู่กับผลงาน “ภาพวาดต้นชิงเก้าสี” ในห้องโถงนิทรรศการของพื้นที่ สาธารณะ	100

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

มณฑลกานซูทิศเหนือติดกับมองโกเลีย ทิศตะวันตกติดกับเขตปกครองตนเองซินเจียง ทิศใต้ติดกับที่ราบสูงชิงไห่-ทิเบต ทิศตะวันออกติดกับฉางอัน มีพื้นที่ตั้งอยู่ใจกลางและเป็นศูนย์กลางของที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของจีน มณฑลกานซูมีลักษณะภูมิประเทศที่ยาวและแคบ โดยกระจายตัวเป็นแนวนอน ที่นี้มีความอุดมสมบูรณ์และทิวทัศน์ทางธรรมชาติอันเป็นเอกลักษณ์เช่น ภูเขาทิมะ ภูเขา ที่ราบสูง ที่ราบลุ่ม แม่น้ำ ทะเลทรายโกบีและสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์อันพิเศษนี้ ได้ก่อเกิดเป็นลักษณะที่เป็นพหุนิยมทางวัฒนธรรมในภูมิภาคของมณฑลกานซู มณฑลกานซูได้รับเลือกให้เป็นสิบสถานที่ท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในเอเชีย โดยคู่มือการเดินทางระหว่างประเทศที่เชื่อถือได้ ชื่อว่า “โลนลี่

แพลนเน็ต” มณฑลกานซูเป็นแหล่งกำเนิดที่สำคัญของอารยธรรมจีนนอกจากนี้ยังเป็นเส้นทางสายไหมที่มีชื่อเสียงระดับโลก ภูมิหลังทางธรณีวิทยาที่พิเศษของมณฑลกานซูได้เกิดเป็นภูมิประเทศแบบ สุ่มไม่จำนวนมาก โดยมีลักษณะที่แตกต่างกันหลายประเภท ธรณีสัณฐานต้นส่วยเป็นทรัพยากรทางธรณีวิทยาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ด้วยความสำเร็จจากความร่วมมือกัน จึงมีการรับรองให้ภูมิประเทศ

ต้นส่วยของจีนเป็นมรดกโลก ทำให้ธรณีสัณฐานต้นส่วยมีชื่อเสียงในระดับโลกขึ้นมา ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มของการพัฒนาแบบใหม่ (Gui Xiangang, 2019)

ภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ เป็นกลุ่มภูเขาที่มีความสวยงาม อยู่ในเขตอำเภอหยงเต็ง เมืองหลานโจว มณฑลกานซู อยู่ห่างจากเมืองหลานโจว เพียง 45 กิโลเมตร มีข้อได้เปรียบด้านทำเลที่ตั้งที่ชัดเจน จุดชมวิวภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ตั้งชื่อตามภูมิประเทศต้นส่วย มีแนวคิดด้านสุนทรียศาสตร์ตามภาพวาดหมึกจีนแบบดั้งเดิม ภูมิประเทศแบบภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ อำเภอหยงเต็ง มีเนินเขาที่มีสีสันทากหลายเป็นจุดเด่น ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อประมาณหนึ่งพันห้าร้อยล้านปีก่อน ลักษณะภูมิประเทศที่เป็นภูเขาหลากสีสันในอำเภอ หยงเต็ง ภูมิทัศน์ของภูมิประเทศส่วยโม่กว้างใหญ่ไพศาลมีลักษณะพื้นผิวลวดลายเป็นริ้วสีสดใสอย่างธรรมชาติ อีกทั้งนี่ยังเป็นที่ตั้งของกลุ่มเนินเขาที่มีสีสันเหมือนสายรุ้งที่ใหญ่ที่สุดในจีน ครอบคลุมพื้นที่มากกว่า 600 ตารางกิโลเมตร แนวโค้งของเนินเขาหลากหลายสีสันมีแร่ธาตุหลากหลายชนิดที่มีสีสัน นอกจากนี้สีจะเปลี่ยนตามฤดูกาล สภาพอากาศ และแสงสว่างที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ สีเหล่านี้ตัดกันอย่างโดดเด่น ส่งเสริมให้มีความเด่นชัด ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงความมีชีวิตชีวาและพลังของภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ อีกทั้งยังแสดงความรู้สึกลึกซึ้งและความงามทาง

ศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ของภาคตะวันตกเฉียงเหนือของจีน ผู้เชี่ยวชาญในสาขาการวิจัยธรณีสิ่งแวดล้อม วิทยา จากคณะวิชาวิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และการวางแผนของมหาวิทยาลัยซุนยัตเซ็น ประเทศจีน ให้ความเห็นว่า ภูเขาสายรุ้งสู่ไม่เมืองหลานโจว เป็น "ทัศนียภาพระดับโลก" ที่มีสีสันสะดุดตา มีมูลค่า การวิจัยทางวิทยาศาสตร์และมูลค่าทางการท่องเที่ยวสูง

ภูเขาสายรุ้งสู่ไม่ เมืองหลานโจว มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเนินเขาหลากสีสันเป็นหลัก ส่วนใหญ่ประกอบด้วยหินตะกอน หินทราย และแร่ธาตุ การประสานของชั้นหินไม่ตึกมากนัก จึงทำให้ พื้นผิวเปราะบาง เนื่องด้วยปัจจัยต่าง ๆ เป็นเรื่องง่ายมากที่จะเกิดการแตกและยุบเมื่อโดนเหยียบ ในขณะที่เดียวกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน พื้นที่เมืองหลานโจวและ พื้นที่โดยรอบปริมาณน้ำฝนในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้นจำนวนมาก ทำให้เกิดการกัดเซาะส่งผลให้เกิดการผุ กร่อนของชั้นหิน ดังนั้นลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเนินเขาหลากสีสันจึงไม่สามารถฟื้นคืนตัวเองได้เมื่อ ได้รับความเสียหายและเป็นเรื่องยากที่จะใช้แรงงานมนุษย์ฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพเดิม ภูมิประเทศสู่ไม่ เป็นมรดกทางธรณีวิทยาอันล้ำค่าที่ไม่สามารถทดแทนได้

การวิจัยเบื้องต้นของนักวิชาการในประเทศจีน ได้ศึกษาเกี่ยวกับธรณีสิ่งแวดล้อม วิทยา โครงสร้างธรณีวิทยาตามมุมมองทางภูมิศาสตร์ต่อสาเหตุการเกิดเนินเขาหลากสีสัน รวมถึงชนิดและ ลักษณะที่โดดเด่น ยังมีการวิจัยเกี่ยวกับคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของลักษณะของภูมิประเทศเนินเขา หลากสีสันที่มีอยู่อย่างจำกัด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์มีจำนวนน้อย ประกอบ กับข้อมูลการถ่ายทอดอัตลักษณ์ภูมิประเทศของเนินเขาหลากสีในงานศิลปะยังไม่ค่อยชัดเจน โดยเฉพาะในงานศิลปะเส้นใยที่ได้รับแรงบันดาลใจจากภูเขาสายรุ้งสู่ไม่ ที่จัดแสดงในพื้นที่สาธารณะ มีให้เห็นน้อย ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำมาเป็นประเด็นในการศึกษา และเป็นแนวทางในการวิจัย

นอกจากการศึกษาวิเคราะห์อัตลักษณ์ของภูเขาสายรุ้งสู่ไม่แล้ว ยังมีความเชื่อมโยงกับ วัฒนธรรมท้องถิ่นที่เชื่อมโยงกับการถ่ายทอดเอกลักษณ์ประจำพื้นที่ของ เมืองหลานโจว ประชากรที่ อาศัยในแถบนี้ประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์มากกว่าสิบกลุ่ม โดยความเป็นอยู่มีสัมพันธ์กับ ศิลปะหัตถกรรมท้องถิ่น มีการใช้เส้นใยธรรมชาติจากขนแกะหยงเต็งในงานสิ่งทอมาเป็นระยะ เวลานาน ด้วยเทคนิคการผลิตงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิม ส่วนใหญ่เป็นการผลิตข้าวของเครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวัน ในเขตหยงเต็งซึ่งเป็นที่ตั้งของภูเขาสายรุ้งสู่ไม่ ประกอบอาชีพด้วยการเลี้ยงแกะ การใช้เส้นใยจากขนแกะหยงเต็งจึงมีความโดดเด่นถือเป็นวัตถุดิบที่มีเอกลักษณ์ประจำถิ่น ขนแกะที่นี่มี ความทนทานและความยืดหยุ่นสูง จึงเป็นวัสดุเส้นใยที่มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับชีวิตประจำวัน ในขณะที่ผู้หญิงท้องถิ่นนั้นก็มีความชำนาญในการปักผ้าที่มีลักษณะเฉพาะแบบตะวันตกเฉียง เหนือของจีน เทคนิคการปักผ้าแบบใช้เข็มดิ่งให้ความรู้สีสภาพหุ่นแบบสามมิติ และมีสัมผัสที่ ละเอียดย่อน หญิงสาวในท้องถิ่นใช้เทคนิคการปักผ้าแบบนี้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ โดยปัก ลวดลายมงคล เช่น ดอกไม้ นก แมลง และปลา ลงบนสิ่งของใช้ในชีวิตประจำวันและเสื้อผ้าต่างๆ เช่น

ผ้าปูที่นอน ปลอกผ้าวม ปลอกหมอน ผ้า màn ประตุ เสื้อผ้า แผ่นรองรองเท้า เป็นต้น เพื่อแสดงถึง ความปรารถนาของผู้คนให้มีชีวิตที่ดีขึ้น ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นลักษณะพิเศษของวัสดุเส้นใยขนแกะรวมถึง เทคนิคกระบวนการปักที่เป็นลักษณะเฉพาะ มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัยและพัฒนาสู่การ สร้างสรรค์ศิลปะเส้นใยร่วมสมัย (Fiber Art)

ผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับภูเขาสายรุ้งส่วยโม่เมืองหลานโจวส่วนใหญ่เป็นผลงานจิตรกรรม และการถ่ายภาพแบบดั้งเดิม มีรูปแบบศิลปะที่ใช้ประดับตกแต่งภายในเป็นผ้าแขวนผนัง ซึ่งทั้งหมด เน้นแนวสมจริงตามมุมมองสุนทรียศาสตร์จีนแบบดั้งเดิม ดังนั้นในรูปแบบศิลปะเส้นใยจึงเป็นแนวทาง ร่วมสมัยในการแสดงออกที่มีการยอมรับในระดับนานาชาติ แต่เดิมศิลปะเส้นใยถูกจัดอยู่ในกลุ่มงาน หัตถกรรม (Craft) เพราะมีจุดเริ่มมาจากกระบวนการทอผ้า ซึ่งต่อมาได้มีการพัฒนาและได้รับการ ยอมรับในวงการศิลปะให้เทียบเท่าศิลปะประเภทอื่น รวมทั้งศิลปะจากผ้า (Fabric Art) ที่เชื่อมโยง เรื่องราวกับสังคม ประกอบกับการแทรกอารมณ์ความรู้สึกเข้าไปในวัสดุที่ใช้ปักเส้นใย การขึ้น โคร่งสร้างตามรูปแบบของเส้นใย แสดงให้เห็นถึงลักษณะมิติที่หลากหลาย ถือเป็นก้าวข้าม พรมแดนของศิลปะเส้นใย ที่สร้างให้เกิดรูปแบบแนวใหม่ ส่วนการจัดแสดงงานศิลปะเส้นใยในพื้นที่ สาธารณะ แต่เดิมอาจมีข้อจำกัดด้านขอบเขตของการจัดแสดงบ้าง ปัจจุบันมีการขยายไปสู่สาขาศิลปะ สาธารณะอย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งถือเป็นแนวทางในการแสดงออกสำหรับศิลปินมากขึ้น

ความสำคัญของภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ มีประวัติศาสตร์อันยาวนานหลายร้อยล้านปี และด้วย ความยิ่งใหญ่ของธรรมชาติที่กว้างใหญ่ไพศาล ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยในยุคเศรษฐกิจที่ กำลังพัฒนา ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา เมืองหลานโจวได้ส่งเสริมความเจริญทางวัฒนธรรม และการพัฒนา อุตสาหกรรมวัฒนธรรมใหม่ การสร้างความมีชีวิตชีวาให้กับการพัฒนาเมืองถือเป็นเป้าหมายหลักใน การส่งเสริมคุณค่าทางวัฒนธรรม พร้อมกับการพัฒนาพื้นที่จุดท่องเที่ยวเพื่อชมทัศนียภาพภูเขาสายรุ้ง ส่วยโม่ให้สะดวกยิ่งขึ้น ภูเขาสายรุ้งส่วยโม่นับเป็นสถานที่ที่สำคัญทั้งด้านการเป็นภูมิฐานต้นส่วย ที่โดดเด่น และยังขึ้นชื่อว่าเป็นภูเขาที่มีสีสันอันเลื่องชื่อของประเทศจีน ด้วยภูมิทัศน์เป็นภูเขาที่มีภาพ สะท้อนกับผืนน้ำซึ่งเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่น และเสน่ห์ของรูปร่าง รูปทรงของภูเขาที่แปรเปลี่ยนสี ตามฤดูกาล จากแรงบันดาลใจนี้จึงเป็นประเด็นในการวิจัยและเป็นแนวทางการสร้างงานศิลปะเส้นใย ที่ถ่ายทอดอัตลักษณ์ภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์บรรยากาศของสีจากภูมิทัศน์ในแต่ละ ฤดูกาล วิเคราะห์ความหมายแฝงทางวัฒนธรรม ศึกษาวัสดุเส้นใย และเทคนิคงานหัตถกรรม ท้องถิ่น ที่เป็นวิถีชีวิตการอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์และธรรมชาติตามแบบสุนทรียศาสตร์แบบจีน ดั้งเดิมผสมผสานกับรูปแบบร่วมสมัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์เชิงบวกต่อการประชาสัมพันธ์ภูเขาสายรุ้งส่วย โม่ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น เป็นการยกระดับภาพลักษณ์เมือง และส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมของ เมืองหลานโจว มณฑลกานซู ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษากระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะเส้นใยที่สัมพันธ์ กับพื้นที่สาธารณะ โดยศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างงานศิลปะกับการสื่อสารกับผู้คนที่เหมาะสม พื้นที่

สาธารณะถือเป็นศูนย์รวมของอารยธรรมชุมชน เป็นสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการสะท้อนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมืองได้เป็นอย่างดี ในงานวิจัยสร้างสรรค์นี้จึงประสงค์ให้ผู้ชมได้สัมผัสถึงความงามของภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ในบริบทใหม่ และเพื่อสร้างกระบวนการคิด วิเคราะห์ เพิ่มประสบการณ์ในการสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ

คำถามการวิจัย

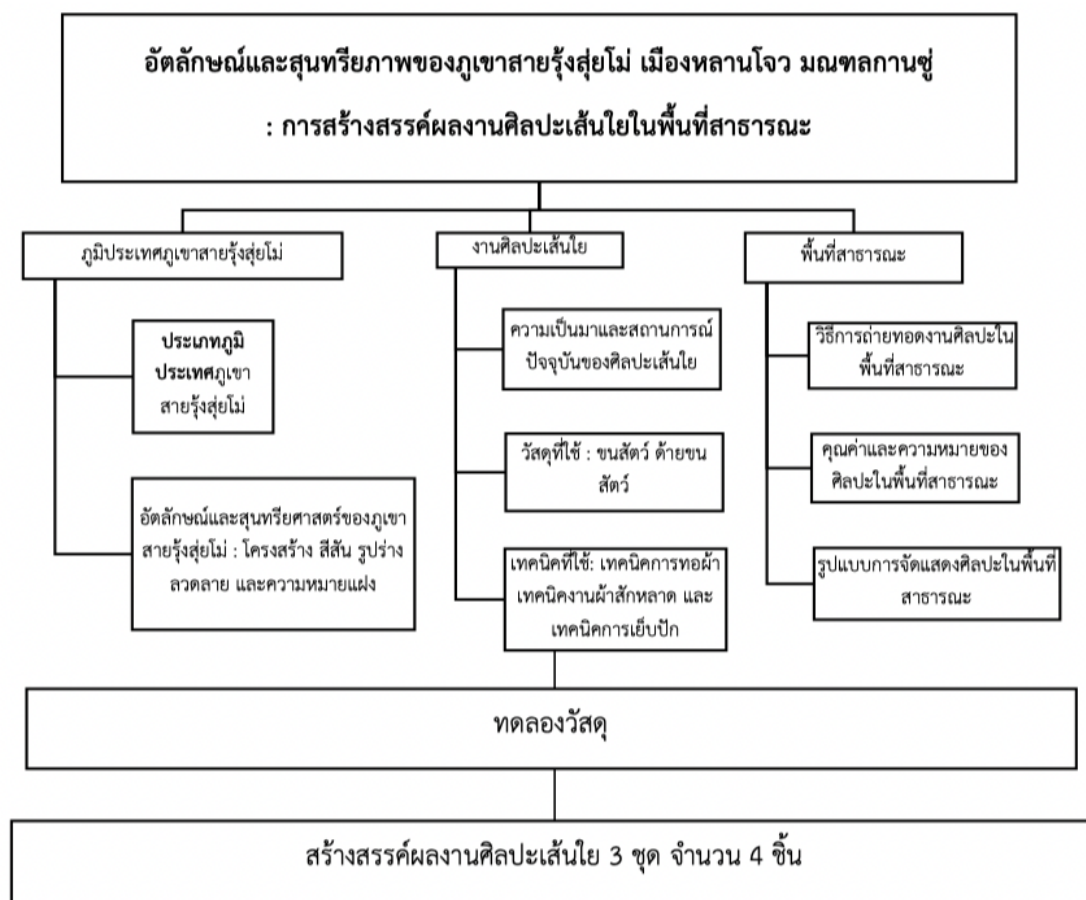
1. สุนทรียภาพของลักษณะของภูมิประเทศเนินเขาหลากสีสันแบบภูเขาสายรุ้งส่วยโม่เมืองหลานโจวคืออะไร และคุณสมบัติทางสุนทรียภาพที่โดดเด่นมากที่สุดคืออะไร
2. งานศิลปะเส้นใยแสดงออกอัตลักษณ์และสุนทรียภาพลักษณะของภูมิประเทศเนินเขาหลากสีสันของภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ได้อย่างไร ใช้วิธีการ เทคนิคและวัสดุใดบ้าง
3. สามารถจัดแสดงงานศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะเพื่อถ่ายทอดความงามของภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ และ เผยแพร่วัฒนธรรมในภูมิภาค และยกระดับภาพลักษณ์ของเมืองหลานโจวได้อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ เมืองหลานโจว
2. เพื่อวิเคราะห์วัสดุและค้นหารูปแบบการแสดงออกที่เหมาะสมสำหรับงานศิลปะเส้นใย โดยผ่านการทดลอง
3. เพื่อสร้างสรรค์ชุดผลงานศิลปะเส้นใย โดยแสดงออกถึงสุนทรียศาสตร์ของภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ ถ่ายทอดแนวคิดของการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ
4. เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมพื้นที่สาธารณะให้สวยงาม และส่งเสริมวัฒนธรรมระดับภูมิภาคของเมืองหลานโจว

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษาลักษณะทางสุนทรียและคุณค่าทางศิลปะของภูมิประเทศภูเขาสายรุ้งส่วยโม่เมืองหลานโจว มีการวิเคราะห์โดยละเอียดเกี่ยวกับโครงร่าง สี รูปร่าง ลวดลาย ฯลฯ ของภูมิประเทศที่เป็นเนินเขาสี สันหลากหลายของภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ของเมืองหลานโจว ผ่านทดลองสำหรับรูปแบบการแสดงผลงานศิลปะเส้นใย ผลงานศิลปะเส้นใย 4 ชิ้น จัดแสดงในพื้นที่สาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการทางจิตวิญญาณและวัฒนธรรมของผู้คน เผยแพร่วัฒนธรรมระดับภูมิภาคเมืองหลานโจว และทำให้สภาพแวดล้อมในพื้นที่สาธารณะที่สวยงาม

ภาพที่ 1-1 แผนผังกรอบแนวคิด (Lyu huizi, 2023)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

ศึกษาลักษณะทางสุนทรียะและคุณค่าทางศิลปะของภูมิประเทศต้นส่วย ภูเขาสายรุ้งส่วยโม๋ ของเมืองหลานโจวทั้งโครงสร้าง สี ลวดลาย พื้นผิว และความหมายของภูมิประเทศที่เป็นเนินเขาหลากสีล้วนเพื่อการวิเคราะห์อย่างละเอียด เลือกใช้ขนสัตว์ ด้ายขนสัตว์ และวัสดุอื่นๆ การเย็บปัก ผ้าสักหลาด และเทคนิคอื่นๆ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเส้นใยและประยุกต์ใช้ในพื้นที่สาธารณะทำให้สภาพแวดล้อมในพื้นที่สาธารณะสวยงาม และเผยแพร่วัฒนธรรมระดับภูมิภาคเมืองหลานโจว

2. ขอบเขตทางภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศภูเขาสายรุ้งส่วยโม๋ อำเภอหย่งเต็ง เมืองหลานโจว มณฑลกานซู ประเทศ

จีน

3. ขอบเขตการออกแบบ

โครงสร้าง สี พื้นผิว และความหมายของภูมิประเทศที่เป็นภูเขาที่มีสีส้ม หลากหลายนำไปวิเคราะห์โดยละเอียด และทำการทดลองผ่านการเย็บด้วยเข็ม ผ้าสักหลาด และเทคนิคอื่นๆ เพื่อสร้างผลงานศิลปะเส้นใย 3 ชุด ทั้งหมด 4 ชิ้น โดยพิจารณาการทำงานและข้อจำกัดของสื่อพื้นที่ศิลปะ การจัดแสดงมีผลงานที่สมเหตุสมผล เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมของภูมิภาค และยกระดับภาพลักษณ์ของเมือง

4. ระยะเวลา

ระยะเวลาของธรณีสันฐานสุ่ยโม่ ช่วงกำลังพัฒนาเมืองหลานโจว 2563-2568

ระยะเวลาการวิจัย ระหว่างเดือนมีนาคม ปี 2565 ถึง เดือนเมษายน ปี 2568

วิธีการวิจัยและกระบวนการวิจัย

1. การศึกษาเอกสารวิทยานิพนธ์: ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับภูมิประเทศเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ ศิลปะเส้นใยสมัยใหม่ พื้นที่สาธารณะ ศิลปะสาธารณะ ฯลฯ เพื่อทำความเข้าใจสถานการณ์ปัจจุบันของภูมิประเทศภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ เมืองหลานโจว รวมถึงวัสดุและเทคนิคของศิลปะเส้นใย และศิลปะสาธารณะกับรูปแบบการจัดแสดง

2. วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ:

2.1. การศึกษาโดยการตรวจสอบภาคสนาม: ผู้ศึกษาวิจัยเดินทางไปจุดชมวิวเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ อำเภอหยงเต็งเมืองหลานโจว สวนเพาะปลูกกุหลาบอำเภอหยงเต็ง และพื้นที่สาธารณะเมืองหลานโจวที่ใช้ว่างงานศิลปะเพื่อดำเนินการตรวจสอบภาคสนามจริง จากการศึกษาอัตลักษณ์ทางสุนทรีย์และคุณค่าทางศิลปะของภูมิประเทศเขาสายรุ้งสุ่ยโม่เมืองหลานโจว ทำความคุ้นเคยกับวัสดุ เช่น ขนสัตว์และด้ายขนสัตว์ และเทคนิคการปักและการเย็บผ้าสักหลาด และค้นหางานศิลปะเส้นใยที่เหมาะสม สำหรับธรณีสันฐานต้นสุ่ยของเมืองหลานโจว วิธีการนำเสนอและรูปแบบแสดงผลงานในพื้นที่สาธารณะ

2.2. วิธีการสัมภาษณ์: สัมภาษณ์ศิลปินงานศิลปะเส้นใย ผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติการพื้นที่สาธารณะ ฯลฯ

3. วิธีวิจัยเชิงทดลอง: ทดลองเทคนิคการปักเข็มและเย็บผ้าสักหลาด เพื่อนำไปใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะเส้นใย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้ถึงลักษณะความงามของภูมิประเทศที่เป็นเนินเขาหลากสีในภูมิประเทศแบบσύม่
2. ได้เรียนรู้การเลือกใช้วัสดุศิลปะเส้นใย เทคนิค และวิธีการผสมผสานที่สามารถสะท้อนความสวยงามของภูเขาสายรุ้งσύม่ต้นสู่ผ่านการทดลอง
3. งานศิลปะเส้นใย 4 ชิ้นที่เสร็จสมบูรณ์และนำไปจัดแสดงที่พื้นที่สาธารณะ เพื่อแสดงคุณค่าสุนทรีย์ของภูเขาสายรุ้งσύม่ ถ่ายทอดแนวคิดอันเป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างผู้คนและธรรมชาติ เผยแพร่วัฒนธรรมระดับภูมิภาคเมืองหลานโจว และทำให้สภาพแวดล้อมในพื้นที่สาธารณะสวยงาม

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

ภูมิประเทศแบบσύม่ ในปี 1977 นักธรณีสัณฐานวิทยาเจิ้งจ้าวเฉียนใช้ "ภูมิประเทศแบบσύม่" เป็นคำศัพท์ทางธรณีสัณฐานวิทยา คุณสมบัติพื้นฐานและลักษณะสำคัญคือ (1) มีการกัดเซาะของน้ำที่ไหลเป็นหลัก การหลุดตัวจากแรงโน้มถ่วง ภูมิประเทศของหินที่เกิดจากการรวมตัวของปัจจัยภายนอกเช่นการกัดกร่อนและสลายตัว (2) องค์ประกอบของภูมิประเทศแบบσύม่ คือชั้นหินสีแดงที่เกิดขึ้นในช่วงยุคธรณีประวัติศาสตร์ (3) ภูมิประเทศแบบσύม่ ส่วนใหญ่เป็นภูมิประเทศแบบหุบเขา ภูเขาและเนินเขาและริมฝั่งแม่น้ำที่ถูกกัดเซาะ

เนินเขาสีรุ้ง เป็นภูมิประเทศที่ประกอบด้วยหินสีสันหลากหลายที่เกิดขึ้นบนชั้นดินสีแดง เป็นคำทางธรณีสัณฐานวิทยาที่ปรากฏเฉพาะในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาและได้กลายเป็นทรัพยากรภูมิทัศน์การท่องเที่ยวที่สำคัญเนื่องจากมีสีสันที่สวยงาม ในงานวิจัยนี้หมายถึง ภูเขาสายรุ้งσύม่

ศิลปะเส้นใย ได้รับการพัฒนาจากศิลปะแขวนผนังแบบตะวันตกโบราณ ในพจนานุกรมภาษาจีนเก่า "เส้นใย" ถูกตีความว่าเป็น "สารเส้นใยจากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์" ในพจนานุกรมภาษาอังกฤษต่างประเทศ "Fiber Art" เป็นรูปแบบศิลปะที่นำเสนอด้วยวัสดุเป็นผ้าย้อมผลิตภัณฑ์จากการทอรวมถึงสิ่งถักทอ ฯลฯ ที่เกิดจากการใช้เส้นใยเป็นวัสดุหลัก เกิดเป็นศูนย์รวมการแสดงผลออกของศิลปะเส้นใย

พื้นที่สาธารณะ ในภาษาจีน หมายถึง พื้นที่ในร่มเพื่อใช้สาธารณะในชีวิตประจำวันและชีวิตทางสังคม พื้นที่สาธารณะไม่ได้เป็นเพียงแนวคิดเกี่ยวกับพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือผู้คนที่เคลื่อนไหวในพื้นที่นี้ ตลอดจนพฤติกรรม การสื่อสาร และปฏิสัมพันธ์ของพวกเขา เช่น พื้นที่ศิลปะสาธารณะในเขตอุตสาหกรรมวัฒนธรรม ปริมาณผู้คนที่เหมาะสม ความเข้มข้นของบรรยากาศ ศิลปะ การใช้พื้นที่ผสมผสานอย่างยืดหยุ่น ที่เหมาะสำหรับการสร้างสรรค์งานศิลปะสาธารณะ

ศิลปะสาธารณะ หมายถึง งานศิลปะที่วางในพื้นที่สาธารณะและเปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าชม ศิลปะสาธารณะมีคุณสมบัติและองค์ประกอบพื้นฐานที่เป็นที่ยอมรับ 3 ประการ ได้แก่ สาธารณะ ศิลปะ และท้องถิ่น ศิลปะสาธารณะ กลายเป็นสื่อสำคัญในการยกระดับชีวิตที่ดีขึ้นของผู้คน เป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมเมือง ซึ่งสะท้อนถึงรสนิยมและสุนทรียภาพของเมือง ผู้วิจัยเลือกใช้วัสดุจากเส้นใยในท้องถิ่นและเทคนิคงานฝีมือ ร่วมกับองค์ประกอบทางวัฒนธรรมในภูมิภาค เพื่อสร้างผลงานศิลปะเส้นใยชุดหนึ่ง ซึ่งจะจัดแสดงในพื้นที่ศิลปะสาธารณะของสวนอุตสาหกรรมวัฒนธรรม

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและการศึกษางานวิจัยก่อนหน้านี้ ผู้วิจัยได้เรียบเรียงข้อมูลที่ครอบคลุมถึงหัวข้อดังต่อไปนี้ : รวบรวมและจัดเรียงข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดรูปร่าง สถานการณ์การพัฒนา และหลักการทางสุนทรียะของธรณีสัณฐานของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ อำเภอหยงเต็ง เมืองหลานโจว มณฑลกานซู ซึ่งบทความนี้รวบรวมบริบทการพัฒนาและแนวโน้มของศิลปะเส้นใยร่วมสมัย พื้นที่สาธารณะ และศิลปะสาธารณะ รวมถึงพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ การรับรู้ของผู้คนในพื้นที่สาธารณะกับงานศิลปะในพื้นที่สาธารณะ ผ่านการรวบรวมและเรียบเรียงวรรณกรรมและกรณีศึกษา ทำให้แนวคิดการวิจัยของผู้วิจัยมีความชัดเจนมากขึ้น และเป็นแรงบันดาลใจสำหรับการวิจัยเชิงทฤษฎีและเนื้อหาเชิงปฏิบัติให้กับผู้วิจัย

ภาพรวมของภูมิประเทศภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ในอำเภอหยงเต็ง เมืองหลานโจว มณฑลกานซู

1. สาเหตุของการก่อตัวของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ในอำเภอหยงเต็ง เมืองหลานโจว มณฑลกานซู ทางธรณีวิทยาสุ่ยโม่ในและสุ่ยโม่นอก ร่วมกันทำให้เกิดวิวัฒนาการของภูมิประเทศต้นสุ่ย มณฑลกานซู ซึ่งมีชั้นหินสีแดงและหินเป็นเงื่อนไขของวัสดุชั้นพื้นฐาน การเคลื่อนที่ของโครงสร้างใหม่เป็นเงื่อนไขการเคลื่อนไหวที่สำคัญ จุดด้อยคือเงื่อนไขการควบคุม และสภาพอากาศ น้ำที่ไหล และสภาพอากาศเป็นเงื่อนไขการเคลื่อนไหวภายนอกที่สำคัญสำหรับการก่อตัวของภูมิทัศน์ธรณีสัณฐานต้นสุ่ย มณฑลกานซูได้ผ่านขั้นตอนสำคัญไปแล้วสามขั้นตอน ได้แก่ การพัฒนาและการแยกส่วนลุ่มน้ำสีแดง การยกระดับโครงสร้าง และการปรับภูมิทัศน์ (Gui Xiangang, 2019)

ภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ตั้งอยู่ที่อำเภอหยงเต็ง เมืองหลานโจวอยู่ในเขตภูมิอากาศที่แห้งแล้งและกึ่งแห้งแล้ง โดยมีลักษณะภูมิอากาศ เช่น การตกตะกอนเบาบาง อากาศสี่ฤดูแตกต่างกันชัดเจน อุณหภูมิที่แตกต่างกันอย่างมากระหว่างกลางวันและกลางคืน มี มีลมตะวันตกเฉียงเหนือพัดผ่าน กระบวนการก่อตัวของธรณีสัณฐานต้นสุ่ยได้ผ่านระยะมีพลังสงบชั่วคราว ลื่นพลัง และระยะสงบถาวร เนื่องจากเป็นภูมิประเทศหินชนิดพิเศษ รูปร่างของเนินเขาหลากสีจึงได้รับผลกระทบหลักมาจากชั้นดินหิน ส่งผลกระทบและควบคุมต่อการเกิดรูปร่างและสีของชั้นหิน

2. อัตลักษณ์ของลักษณะภูมิประเทศภูเขาสายรุ้งสุ่ยโมในอำเภอหยงเต็ง เมืองหลานโจว มณฑลกลานชู่

มณฑลกลานชู่ มีธรณีสัณฐานต้นสุ่ยอยู่ 116 แห่ง กระจายอยู่ทั่วไปในมณฑลด้วยระดับความสูงตั้งแต่ 1,028 ถึง 3,468 ม. และมีความสูงแนวตั้งที่แตกต่างกันมาก การวิเคราะห์ความหนาแน่นแสดงออกในรูปแบบลายทางและเป็นแผ่น ธรณีสัณฐานกระจุกตัวอยู่ในที่ราบสูงหลงจงฮวง พื้นที่เนินเขา พื้นที่ลุ่มแม่น้ำฮวงโหมมีการกระจายตัวมากที่สุดในลุ่มน้ำ และจำนวนธรณีสัณฐานต้นสุ่ย จะลดลงตามระยะห่างจากแม่น้ำ (Gui Xiangang, 2019)

สีเป็นหนึ่งในอัตลักษณ์ที่มองเห็นได้ชัดเจนที่ของการตะกอนของธรณีสัณฐานของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณแร่อินทรีย์วัตถุที่เป็นองค์ประกอบของตะกอน ลักษณะภูมิประเทศของต้นสุ่ยประกอบด้วยสีม่วงแดง ก้อนกรวดสีแดงอิฐ ก้อนกรวดทราย และหินทราย รวมกันเป็นชั้นหินหนาที่เชื่อมด้วยชั้นโคลนและเคลเซียมมีลักษณะกึ่งแข็ง โดยมีมุมเอียง 5 ถึง 30 องศา และซับซ้อนไปมา เนินเขาที่มีสีสันทหลากหลายประกอบด้วยสีม่วงแดง สีเขียวเทา สีเหลืองเขียว สีน้ำเงินเทา สีเทา สีขาว สีดำ เป็นต้นสลับทับซ้อนกันเป็นชั้นๆ ที่ชั้นหินโคลนทราย ประกอบเข้ากับหินโคลนมีลักษณะเป็นชั้นหินบางๆ ที่มีชั้นโคลนเป็นตัวเชื่อมหลักเข้ากับเคลเซียม เมื่ออากาศแห้งจะคลายตัว ถ้าเจอน้ำจะมีความอ่อนตัว มุมเอียง 20 ถึง 60 องศา เอียงไปทางตะวันตกเฉียงเหนือหรือตะวันออกเฉียงใต้ ลายเส้นโครงสร้างหลักของรอยพับ รอยเลื่อน และการบีบอัดสะท้อนออกมาบนพื้นที่ธรณีสัณฐานต้นสุ่ย ลายเส้นพริ้วไปทางทิศทางตะวันตกเฉียงเหนือและมีการกระจายไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ และรอยพับ รอยแยกอีกครั้งไปทางทิศทางเหนือ - ตะวันออกเฉียงเหนือและทิศตะวันตกเฉียงเหนือ - ตะวันตกเฉียงเหนือ

3. ภาพรวมการพัฒนาของภูมิภูเขาสายรุ้งสุ่ยโมในอำเภอหยงเต็ง เมืองหลานโจว มณฑลกลานชู่

แหล่งท่องเที่ยวภูเขาสุ่ยโมต้นสุ่ย เป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับชาติแบบครอบคลุมระดับ 4A ที่สร้างโดยรัฐบาลเทศบาลหลานโจวในมณฑลกลานชู่ ซึ่งผสมผสานการท่องเที่ยวชมธรรมชาติ ประสบการณ์ทางวัฒนธรรม การศึกษาทางธรณีวิทยา เหมาะสำหรับวันหยุดพักผ่อน สถานที่ท่องเที่ยวกลางแจ้ง และการท่องเที่ยวในชนบท ภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม เมืองหลานโจว มณฑลกลานชู่ตั้งอยู่ในอำเภอหยงเต็ง ทางตะวันตกเฉียงเหนือของเมืองหลานโจว ห่างจากเมืองหลวงของเมืองหลานโจว 45 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากสนามบินนานาชาติจางฉวนเมืองหลานโจว 20 กิโลเมตร ปัจจุบันกลุ่มลักษณะภูมิประเทศต้นสุ่ยเป็นกลุ่มภูมิประเทศที่เข้าใกล้กับวิถีชีวิตในเมืองมากที่สุดในพื้นที่ โดยรวมประมาณ 600 ตารางกิโลเมตร มีการวางแผนจุดชมทัศนียภาพมีพื้นที่ 400 ตารางกิโลเมตร และสร้างจุดท่องเที่ยวหลักพื้นที่ 20 ตารางกิโลเมตร นับเป็นภูมิประเทศที่ใหญ่ที่สุดของลักษณะภูมิประเทศประเภทเดียวกันที่ค้นพบในประเทศจีน จุดชมทัศนียภาพที่มีภูมิประเทศที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น

หน้าผาดันสู่ เนินเขาหลากสีสัน ยอดเขาหนึ่งเดียว หุบเขา เส้นท้องฟ้า ลมที่พัดผ่านหิน ฯลฯ ล้อมรอบด้วยภูเขาและน้ำ ซึ่งภูเขาที่มีความงดงามและมีสีสัน นับเป็นผลงานชิ้นเอกของธรณีสัณฐาน ดันสู่ ถูกขนานนามว่า “คลังสมบัติของทรัพยากรการท่องเที่ยวทองคำ” บนเส้นทางสายใหม่ ภูเขา สายรุ่งสู่ไม่ เมืองหลานโจวมีความงดงาม สีสันหลากหลาย และสวยงามดุจสวรรค์ เป็นมรดกพิเศษที่ธรรมชาติมอบให้เมืองหลานโจว ลักษณะภูมิประเทศสร้างทัศนียภาพที่มีความสง่างามอย่างดั้งเดิม มีการขนานนามว่า “วิทยาศาสตร์ ระบบนิเวศวิทยา เงามสะท้อนน้ำ ภาพวาดด้วยหมึก มานุษยวิทยา ธรรมชาติดุจสวรรค์ ล้วนอยู่ที่ดันสู่” เมื่อพิจารณาจากตลาดการท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศ ภูเขาสายรุ่งสู่ไม่ เมืองหลานโจวมีข้อได้เปรียบด้านทรัพยากรที่เป็นเอกลักษณ์ กระบวนการวิวัฒนาการที่สืบทอดมานานหลายร้อยล้านปี ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่ยอดเยี่ยม ภูมิทัศน์ภูมิประเทศที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในภูมิทัศน์ประเภทเดียวกัน รวมถึงความมหัศจรรย์ทางธรรมชาติของภูเขาและแม่น้ำ ทำให้ภูเขาสายรุ่งสู่ไม่ เมืองหลานโจวมีเอกลักษณ์ของภูมิภาคที่มีความเฉพาะตัว แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับเนินเขาหลากสีสันดันสู่จางเยว่ ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ระดับ 5A ในเมืองจางเยว่ มณฑลกลานซู ซึ่งเป็นที่รู้จักและพัฒนาเป็นอย่างดี จุดชมวิวกวภูเขาสายรุ่งสู่ไม่ เมืองหลานโจว ที่เปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการในวันที่ 1 ตุลาคม ปี 2021 มีระยะเวลาในการพัฒนาสั้น มีการมองเห็นต่ำ และวิธีการประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอ จำเป็นต้องเสริมสร้างความพยายามในการเพิ่มคุณค่าและการประชาสัมพันธ์

ทฤษฎีพื้นฐาน

1. หลักการสุนทรียศาสตร์ของธรณีสัณฐานภูเขาสายรุ่งสู่ไม่

1.1. ความสวยงามของสีของธรณีสัณฐานสู่ไม่ดันสู่

การเริ่มต้นของแนวคิดเกี่ยวกับสีได้รับผลกระทบมาจากสภาพแวดล้อมในภูมิภาค ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมท้องถิ่น แนวคิดประเพณีดั้งเดิม ฯลฯ ซึ่งสะท้อนถึงสุนทรียศาสตร์และการเลือกใช้สีของผู้คน คำว่า “สี” ในภาษาจีนสมัยใหม่ หมายถึง การรวมกันของคำว่า “สี” และ “สีสัน” ซึ่งแสดงถึงปรากฏการณ์ทางธรรมชาติหนึ่งที่มีอยู่ในโลก ความหมายดั้งเดิมของคำว่า “สีสัน” คือ ลายนิ้วมือ ลวดลายซึ่งหมายถึงลวดลายที่มีสีสัน ต่อมาได้พัฒนาความหมายเป็นหลากหลายสีในพื้นที่เดียวให้มีสีสัน โดยตามคำกล่าวของผู้ฝึกการใช้สีในสมัยโบราณ “ระบบสี” โดยทั่วไปจะแบ่งออกเป็น 5 สี ได้แก่ แดง เหลือง ฟ้ำ เขียว และม่วง แต่ “ที่ไม่ใช่ระบบสี” จะถูกแบ่งออกเป็น 3 สี ได้แก่ ดำ ขาว และเทา . สะท้อนจากประวัติศาสตร์การรับรู้สีของบรรพบุรุษโบราณ สีแดง เป็นสีแรกสุดที่บรรพบุรุษยุคดึกดำบรรพ์เลือกใช้ และเป็นสีแรกที่ใช้สำหรับการตกแต่งและความสวยงาม จนกระทั่งสมัยราชวงศ์เซี่ย ชาง และโจว สีแดงถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในชีวิตประจำวันของคนสมัยโบราณ โดยใช้สี

แดงเป็นโทนสีหลักในการทาสีสิ่งก่อสร้าง ย้อมเสื้อผ้า เครื่องใช้ ฯลฯ สามารถพบได้ทุกที่ ชั้นทางธรณีวิทยาของธรณีสัณฐานต้นส่วยถูกปกคลุมด้วยด้วยแร่ออกไซด์นั้นมีพื้นที่สีแดงขนาดใหญ่ซึ่งกลายเป็นสีหลักของธรณีสัณฐานต้นส่วย เมื่อมองดูแล้วงดงามราวกับพระอาทิตย์ตกดิน

1.2. ความสวยงามของพื้นผิวของธรณีสัณฐานต้นส่วยไม่ต้นส่วย

ความสวยงามหลักของพื้นผิวของเนินเขาหลากสีสันคือ พื้นผิวที่สะท้อนออกมาเป็นชั้นหลายรูปแบบและการเปลี่ยนแปลงของสีมากมายหลากหลาย เนินเขาเหล่านี้ประกอบด้วยหินทรายและหินกรวดเป็นหลัก โดยมีรูปร่างและพื้นผิวที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่เกิดจากการผุกร่อนและการกัดเซาะมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ประการแรกโครงสร้างชั้นหินที่นี้แสดงให้เห็นถึงลำดับชั้นที่ชัดเจน ในชั้นหินแต่ละชั้นจะมีสีสันที่แตกต่างกันเนื่องมาจากอายุของตะกอน องค์ประกอบ และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน การซ้อนทับกันหลายชั้นทำให้แสงและเงาบนพื้นผิวของเนินเขามีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ภายใต้สภาพแสงที่แตกต่างกัน สีและโครงสร้างของชั้นหินจะเปลี่ยนไปอย่างลึกลับ ทำให้ผู้คนเพลิดเพลินในการมองเห็น ประการที่สอง พื้นผิวของเนินเขาต้นส่วยไม่ต้นส่วยมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว แสดงให้เห็นพื้นผิวที่หลากหลาย เช่น คลื่น ร่องน้ำ และเส้นตรง เป็นต้น นอกจากนี้ ภูมิอากาศและพืชพรรณที่นี้ยังเพิ่มมิติความสวยงามให้กับพื้นผิวอีกด้วย ในสภาพภูมิอากาศแห้งแล้ง พื้นผิวนี้น่าจะพบเห็นรอยแตกกร้าว แต่ในฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน แสงแดดยามพระอาทิตย์ตกดินและฝนที่ตกลงมาพร้อมกับพืชพรรณสีเขียวที่เติบโตในบริเวณนั้น ทำให้มีโทนสีแดง เหลือง และส้มพร้อมกับมีสีเขียวแซม ทำให้เกิดความแตกต่างอย่างชัดเจน และเพิ่มความสวยงามอย่างสมบูรณ์ให้กับมุมมองทางสายตาก็ด้วย

1.3. ขอบเขตและแนวคิดความงดงามทางศิลปะของภูมิประเทศภูเขาสายรุ้งต้นส่วยไม่

เมื่อชมภูเขาสายรุ้งต้นส่วยไม่ ที่เต็มไปด้วยแนวคิดความงดงามทางศิลปะของสุนทรียศาสตร์แบบจีนโบราณ ขอบเขตและแนวคิดความงดงามทางศิลปะ (Beauty of artistic conception) คือ ขอบเขตแห่งสุนทรียภาพทางศิลปะ เป็นหนึ่งในประเภทพื้นฐานของสุนทรียศาสตร์แบบจีนโบราณ แนวคิดความงดงามทางศิลปะเป็นหมวดหมู่ที่สำคัญในสุนทรียศาสตร์คลาสสิกของจีนและทฤษฎีศิลปะดั้งเดิม แสดงถึงการผสมผสานของรูปแบบศิลปะหรือรูปแบบอารมณ์ มีความเป็นเอกภาพ สามารถบรรจุและเผยให้เห็นปรัชญาชีวิตที่ลึกซึ้งและสภาวะสูงสุดของ จิตสำนึกแห่งจักรวาล มีความเป็นหนึ่งเดียวทางอารมณ์กับผู้รับชมผลงานเป็นหลัก ข้อจำกัดของศิลปะแสดงออกถึงความหมายโดยนัยของความไร้ข้อจำกัด คำว่า “แนวคิด” ในคำว่าขอบเขตและแนวคิดความงดงาม ตามแนวความคิดทางศิลปะ หมายถึง เจตนา ความคิด อารมณ์ รสนิยม ฯลฯ ของศิลปิน ส่วนคำว่า “ขอบเขต” ในคำว่าขอบเขตและแนวคิดความงดงาม หมายถึง ภาพที่ปรากฏในงาน ได้แก่ สิ่งแวดล้อม ฉาก วัตถุ , ฉาก ฯลฯ ขอบเขตและแนวความคิดทางศิลปะเป็นสภาวะทางศิลปะขั้นสูงสุดที่เกิดจากการผสมผสานความคิดและอารมณ์ของผู้สร้างสรรค์เข้ากับภาพที่ปรากฏในผลงาน ขอบเขตและแนวความคิดทาง

ศิลปะเป็นหัวใจหลักในการสร้างสรรค์และแสดงออกทางศิลปะของจีน ซึ่งเน้นการแสดงออกและการแต่ง ขอบเขตและแนวความคิดทางศิลปะคือ ความเป็นหนึ่งเดียวของอารมณ์และทิวทัศน์ ความเป็นหนึ่งเดียวของมนุษย์และธรรมชาติ เป็นการแสดงออกผ่านทางศิลปะที่ผสมผสานอารมณ์และศิลปะเข้าด้วยกัน เพื่อดึงดูดผู้ชมเข้าไปในพื้นที่จินตนาการ ตั้งแต่การสร้างสรรค์ที่แสดงถึงความหมายอันไม่มีที่สิ้นสุดในโลกของศิลปะ

ตัวอย่างเช่น ทิวทัศน์ภูเขาสายรุ้งส่ายไม่เหมือนภาพวาดด้วยหมึกของจีน เนื่องจากแม่น้ำสาขาของแม่น้ำเหลือง ได้แก่ แม่น้ำต้าถง แม่น้ำเซียนส่วย และแม่น้ำจวงหลาง ไหลผ่านบริเวณที่ลึกของพื้นที่ที่ศึนยภาพ ในฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วงซึ่งมีฝนตกเพียงพอ ภูเขาแห่งนี้มีปริมาณน้ำและมีพืชพรรณปกคลุมเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังฝนตก ภูเขา น้ำ เมฆและหมอกจะแสดงสีที่แตกต่างกันเสมือนสีหมึกของภาพวาดด้วยหมึก ที่มีลักษณะทึบ เข้ม หนัก อ่อน และบาง เต็มไปด้วยความงดงามทางศิลปะที่คาดเดาไม่ได้ ในขณะเดียวกัน เงาสะท้อนของภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ ยังปรากฏในภาพวาด “บ้านเรือนในเขาฟูซุน” ของหวงกงว่าง และ ภาพ “ภูเขาและแม่น้ำพันลี” ของหวังซีเมิ่ง ซึ่งภาพวาด “บ้านเรือนในเขาฟูซุน” ใช้การวาดที่ลงน้ำหนักหมึกที่เบาแต่สง่างาม จัดวางองค์ประกอบภูมิทัศน์ได้ดี และมีการใช้น้ำหนักในการลงหมึกทั้งหนาและบาง ทั้งแห้งและเปียก ให้ความหลากหลายเป็นอย่างมาก ส่วนภาพวาด “ภูเขาและแม่น้ำพันลี” ใช้เทคนิคการแสดงออกว่า “ความสนุกของระยะทางหนึ่งพันลีนั่นอยู่ไม่ไกลเกินเอื้อม” ได้ผสมผสานความงดงามของภูเขาและแม่น้ำทางตอนใต้เข้ากับคามยิ่งใหญ่ของภูเขาและแม่น้ำทางตอนเหนือได้อย่างลงตัว โดยจิตรกรได้ใช้เม็ดสีจากแร่ธาตุ เช่น อะซูไรต์และมาลาไคต์ (Lu Jianwen,2012) เพื่อให้ภาพวาดมีสีสันที่ชัดเจนโดยไม่สูญเสียความมีชีวิตชีวา ไม่ว่าจะเป็นภาพวาดหรือวิวทิวทัศน์ ล้วนแสดงถึงความรักที่ผู้คนมีต่อธรรมชาติและวัฒนธรรมที่สืบต่อกันมา

ตารางที่ 2-1 การเปรียบเทียบ “ความงามทางศิลปะ” ระหว่างภาพ “บ้านเรือนในเขาฟูซุน” และภาพ “ภูเขาและแม่น้ำพันลี” กับอัตลักษณ์ภูมิประเทศภูเขาสายรุ้งส่ายไม่
ที่มา : <https://mp.weixin.qq.com/s/eUPymGvFxBW42HGK6GZxJA>, 2021

	
<p>ภาพส่วนหนึ่งของ “บ้านเรือนในเขาฟูซุน” สมัยราชวงศ์หยวน โดย Huang Gongwang</p>	<p>ภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ เมืองหลานโจว (วันฟ้าโปร่ง)</p>

หลี่ เจ้อโหว เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสุนทรียศาสตร์คนแรกที่ใช้ทฤษฎีวิวัฒนาการสมัยใหม่เพื่อหารือเกี่ยวกับประเด็นขอบเขตและความคิดทางศิลปะหลังจากการก่อตั้งประเทศจีนยุคใหม่ หลี่ เจ้อโหวแบ่งขอบเขตแนวความคิดทางศิลปะออกเป็น "ขอบเขต" และ "แนวคิด" โดย ขอบเขตคือความเป็นหนึ่งเดียวของรูปแบบและจิตวิญญาณ และแนวคิดคือความเป็นหนึ่งเดียวของอารมณ์และเหตุผล ปัญหาของรูปแบบและจิตวิญญาณโดยพื้นฐานแล้วเป็นปัญหาของภาพลักษณ์ทั่วไป อีกตัวอย่างหนึ่งคือ กลุ่มผลงานศิลปะเส้นใย "ภูเขาสูงน้ำไหล" ของศิลปินหลินเลอเฉิง ศาสตราจารย์จากวิทยาลัยศิลปะกลาง ซึ่งใช้เทคนิคการทอขนสัตว์แบบดั้งเดิมและเทคนิคการทอแบบนูนต่ำเพื่อสร้างรูปทรงที่มีลักษณะคล้ายภูเขาและหินสูงตระหง่าน ทำให้ผู้ชมสัมผัสได้ถึงความหมายของ "ความสามัคคีของมนุษย์และภูมิทัศน์" ที่งาน Biennale International Fiber Art “จากเมืองโลซานน์ถึงกรุงปักกิ่ง” ผลงานของเฉียนเหยียนหลินและหวังซีตี้ ในหัวข้อ "คุณธรรม-ภูเขาสูง" ได้ใช้วัสดุใหม่ๆ เช่น ผ้าไหมและเส้นด้าย โดยให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดสีและคุณลักษณะของพลาสติก ตลอดจนใช้วิธีการซ้อนชั้นเพื่อสร้างหมึก "ภูเขาแม่น้ำม้วนใหญ่" ใช้หมึกสีน้ำเงินเป็นชั้น ไม่มีตัวตนและดูเหมือนไม่มีอยู่จริงตัดกับพื้นหลังสีขาว และพื้นที่ว่างมีลักษณะคล้ายกับน้ำไหลและมวลเมฆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทางศิลปะของ "พื้นที่ว่าง" ในภาพวาดจีน จึงปลุกความรู้สึกภายในของผู้ชมเกี่ยวกับโลก ความปรารถนา ความพึงพอใจท่ามกลางภูเขาและแม่น้ำ Wang (2023)

"ความสามัคคีของมนุษย์และภูมิทัศน์" เป็นแนวคิดการแสดงออกของจีนที่สำคัญ เชื่อว่าภูเขาและแม่น้ำตามธรรมชาติหล่อเลี้ยงร่างกายมนุษย์และวัฒนธรรมของภูเขาและแม่น้ำทำให้จิตวิญญาณของมนุษย์สมบูรณ์ขึ้น (Shen Tong, 2019) ความงามทางศิลปะของภูเขาและแม่น้ำ เป็นการแสดงถึงความเคารพต่อธรรมชาติ ความชื่นชมในธรรมชาติ และความเคารพต่อธรรมชาติของชาวจีน ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน ความคิดเรื่องการโยยหาธรรมชาติยังรวมเอาการอยู่ร่วมกันที่สำคัญที่สุดและเรียบง่ายและความเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ

ความงามของสีบนภูเขาสายรุ้งสู่โม่ เมืองหลานโจว นั้นสามารถสัมผัสได้โดยตรง ลวดลายของตัวภูเขานั้นมีสีของแร่หลากหลายชนิดพันและทับซ้อนกันอยู่ ซึ่งสะท้อนให้เห็นในทोनสี

และชั้นที่เป็นเอกลักษณ์ แนวความคิดทางศิลปะและความหมายของภูเขาสายรุ้งส่ายโม่นั้นเป็นนามธรรมและบทกวีของการแสดงออกทางศิลปะ อีกทั้งยังเป็นจินตนาการและการยกย่องธรรมชาติ ชีวิต และศิลปะ คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ขึ้นอยู่กับ การปลุกเร้าเสียงสะท้อนของผู้คนต่อความงามของธรรมชาติและศิลปะ

ศิลปะเส้นใย (Fiber art)

1. แนวคิดศิลปะเส้นใย

ตลอดระยะเวลาหลายพันปีในประเทศจีน ผู้คนปรับตัวเข้ากับสภาพท้องถิ่น และสกัดวัสดุรอบตัวพวกเขาออกมาในรูปของ "เส้นใย" และทำยี่ที่สุดกลายเป็นวัตถุและเครื่องมือในชีวิตของมนุษยชาติไม่ได้ ซึ่งแสดงให้เห็นความสามารถและการรับมือความเปลี่ยนแปลงของผู้คนต่อธรรมชาติบนโลก รวมถึงสภาวะความคิดและอารมณ์ที่เป็น "หนึ่งเดียว" ในปัจจุบันทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เราจึงให้ความสำคัญกับคุณค่าและความสำคัญของ "เส้นใย" และ "ศิลปะ" ในบริบทนี้ ศิลปะเส้นใยจึงมีความหมายหลายประการทั้งเกี่ยวกับการเชื่อมโยง ความอบอุ่น ความนุ่มนวล และความหรูหรา ตลอดจนการแสดงออกเชิงอุปมาอุปไมยและสัญลักษณ์ กลายเป็นแนวทางของตัวแทนของโลกใบนี้

2. ภาพการพัฒนาศิลปะเส้นใย

สำหรับศิลปะเส้นใยร่วมสมัย มีการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ที่สำคัญอย่างยิ่งหลายประการ ได้แก่ การขยายและยึดครอง การแทรกแซงและการมีปฏิสัมพันธ์ ความเฉพาะเจาะจงของสถานที่ (Site-specific) และความชั่วคราว ซึ่งในความเป็นจริง องค์ประกอบเหล่านี้เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดงานศิลปะเส้นใยในที่สาธารณะร่วมสมัย

เมื่อมองย้อนกลับไปที่กระบวนการสร้างงานศิลปะเส้นใย แอนนี อัลเบอร์ส ตามภาพที่ 2-1 มีความสำคัญอย่างมากเป็นพิเศษต่อการริเริ่มของศิลปะเส้นใยในอเมริกา และมีบทบาทสำคัญในการเริ่มต้นของขบวนการศิลปะเส้นใยสมัยใหม่ แอนนี อัลเบอร์ส เป็นหนึ่งในศิลปินกลุ่มแรกๆ ที่ผสมผสานศิลปะสิ่งทอโบราณเข้ากับศิลปะสมัยใหม่แนวหน้า เธอสำรวจคุณลักษณะของสิ่งทออย่างลึกซึ้ง ความหมายของวัสดุ และความเป็นไปได้ที่สิ่งทอจะกลายเป็นศิลปะ ในคริสต์ศตวรรษที่ 20 ปี 1960-1970 เริ่มมีการเปิดตัวการเคลื่อนไหวของศิลปะเส้นใยซึ่งเป็นการวางรากฐานอันสำคัญ

ภาพที่ 2-1 แอนนี อัลเบอร์ส ปี ค.ศ.1937

ที่มา: www.artwoman.com/HongViewDetail.aspx?id=2324, 2019

แอนนี อัลเบอร์สและช่างทอผ้าเบาเฮาส์คนอื่นๆ ค้นคว้าทฤษฎีเริ่มแรกเกี่ยวกับงานฝีมือสิ่งทอจากทฤษฎีการวาดภาพ สถาปัตยกรรม และภาพถ่าย อัลเบอร์สเชื่อว่า การก่อสร้างสถาปัตยกรรมและสิ่งทอมีความเหมือนกันในระดับหนึ่ง เนื่องจากทั้งสอง "สร้าง" จากหน่วยที่เป็นอิสระประกอบเข้าด้วยกัน ตัวอย่างเช่น ในสิ่งทอมี "ด้าย" เป็นพื้นฐานที่สุดในการรวมกันระหว่างหน่วยประกอบเข้าด้วยกันกลายเป็นโครงสร้าง ในทำนองเดียวกัน หลักการก่อสร้างใช้ "หน่วยการก่อสร้าง" แต่ละหน่วยในการประกอบและก่อสร้าง ทำให้เกิดการพัฒนารูปแบบและทฤษฎีการทอผ้าสมัยใหม่ (Li Junyu, 2022) ตามภาพที่ 2-2

“พรมบนกำแพง”

ค.ศ.1924

“อย่างก้าวสี่แดง”

ค.ศ.1954

“จดหมายเปิดผนึก”

ค.ศ.1958

“ถนนพระราชา” ค.ศ. 1968

ภาพที่ 2-2 ผลงานศิลปะเส้นใยของแอนน์ อัลเบอร์ส

ที่มา: www.artwoman.com/HongViewDetail.aspx?id=2324, 2019

ในนิทรรศการเซอร์เรียลลิสต์ในนิวยอร์กเมื่อปี ค.ศ. 1942 มาร์เซล ดูว์ซ็อง (Marcel Duchamp) ใช้เชือกป่านยาวหลายร้อยฟุตเพื่อขยาย ทับซ้อนกัน และพันเป็นวงกลมของพื้นที่จัดแสดง ผลงานชื่อ “เส้นหนึ่งไมล์” ภาพที่ 2.3 เขาใช้วัสดุเป็นเชือกป่านเพื่อเปิดโปง "ความเป็นวัตถุ" : มีการใช้ความอ่อนตัวและการขยายตัวเพื่อตอบโต้แนวคิดสมัยใหม่ที่สร้างสุนทรียภาพเชิงพื้นที่ที่มั่นคง นี่คือการท้าทายประการแรกในการจัดระเบียบเชิงพื้นที่แบบครบวงจรโดยสื่อเส้นใยหลังยุคสมัยใหม่ เนื่องจากประวัติศาสตร์การทอผ้ามีมายาวนาน แม้ว่าศิลปะพรมจะยังคงครอบงำแนวคิดศิลปะสิ่งทอแบบดั้งเดิมของยุโรปก่อนและหลังสงครามโลกครั้งที่สอง แต่ก็มีแนวโน้มการพัฒนาที่จะ "หลุดออกจากกำแพงเดิม"

ภาพที่ 2-3 “เส้นหนึ่งไมล์” (Marcel Duchamp) ที่มา: www.cnacs.net.cn, 2023

แมกดาเลนา อาบาคาโนวิกซ์ (Magdalena Abakanowicz) และ จาโกต้า บูอิช (Jagoda Buić) เป็นตัวแทนศิลปินที่มีภูมิหลังด้านสิ่งทอแบบยุโรปดั้งเดิม ได้ผลักดันเทคนิคการทอผ้าตั้งแต่การตกแต่งพื้นผิวเรียบไปจนถึงระบบการประเมินลำดับเชิงพื้นที่ ผลงานของแมกดาเลนา อาบาคาโนวิกซ์ (Magdalena Abakanowicz) ถือเป็นรูปแบบใหม่ ผลงานของเธอมีขนาดใหญ่มาก วัสดุไม่ได้ใช้เพียงแค່ขนสัตว์ แต่ยังใช้ป่าน ปาล์ม และอื่นๆเป็นจำนวนมาก วิธีการแสดงผลงานเป็นแบบแขวนไว้ตรงกลางของพื้นที่จัดแสดง ผลงานศิลปะเส้นใยในช่วงเวลานี้เรียกว่า ประติมากรรมอ่อน งานดังกล่าวเสร็จสิ้นด้วยเทคนิคต่างๆ เช่น การทอ การม้วน และการจัดเรียงวัสดุ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 แมกดาเลนา เริ่มเปลี่ยนความเข้าใจในอดีตของเธอและผลงานของเธอก็กลายเป็นงานประติมากรรมมากขึ้นเรื่อย ๆ แม้ว่าเธอจะใช้ผ้าลินินและผ้าฝ้ายในการทอหุ่น แต่เทคนิควิธีที่ใช้ก็ไม่ใช้การทอทั้งหมด แมกดาเลนา กล่าวว่าเธอพยายามที่จะ "ลบล้างประสงค์สร้างผลงานเพื่อใช้เป็นพรหมออกไปโดยสิ้นเชิง" และแสดงให้เห็นถึงความสามารถของเส้นใยในการสร้างรูปแบบที่นุ่มนวลแต่มีโครงสร้างที่ซับซ้อน ดังแสดงในภาพที่ 2-4

“ตัวอ่อน”(Embryology)

ชุดประติมากรรมเส้นใย "อาบาคาน"(Abakan)

ภาพที่ 2-4 มัคดาเลนา อาบาคาโนวิช (Magdalena Abakanowicz) และผลงาน
ที่มา: weibo.com/ttarticle/p/show?id, 2023

ในทางกลับกัน โรเบิร์ต มอร์ริส (Robert Morris) ช่างแกะสลักมินิมอลลิสต์ชาวอเมริกันได้ละทิ้งวัสดุแข็งแบบดั้งเดิม ไปศึกษาคุณค่าเชิงอุปมาอุปไมยของสื่อเส้นใย และตอบสนองอุดมคติสาธารณะทางสังคม และการดำรงชีพทางจิตวิทยาส่วนบุคคลในแนวคิดยุคสมัยใหม่จากมุมมองทางปรัชญาและมนุษยนิยม ตามที่แสดงในภาพที่ 2-5 โรเบิร์ต มอร์ริส เสนอแนวคิดเรื่อง "ศิลปะเฉพาะสถานที่" โดยแนวคิดนี้มีต้นกำเนิดมาจากขบวนการมินิมอลลิสต์ที่เกิดขึ้นในคริสต์ทศวรรษ 1960 โรเบิร์ต มอร์ริสเขียนบทความ "บันทึกเกี่ยวกับประติมากรรม: ตอนที่ II" (Notes on Sculpture Part 2) ในปี ค.ศ. 1966 มักได้รับการยกย่อง ในมุมมองของ "เฉพาะพื้นที่" โดยมีคำแถลงสำคัญเบื้องต้นเกี่ยวกับ "งานศิลปะจะต้องแยกออกจากความสัมพันธ์ภายในของงานและเกี่ยวข้องกับพื้นที่ แสง และขอบเขตการมองเห็นของผู้ชม"

ภาพที่ 2-5 ผลงานของโรเบิร์ต มอร์ริส (Robert Morris)

ที่มา: www.artda.cn/view.php?tid=9664&cid, 2015

ภายใต้อิทธิพลของลัทธิสมัยใหม่ ผ้าทอยุโรปได้ย้ายจากผนังมาสู่พื้นที่สามมิติ กระแสนี้ครอบคลุมหลายประเทศในยุโรปตะวันออก โดยเฉพาะโปแลนด์ เซโกสโลวาเกีย โรมาเนีย บัลแกเรีย และยูโกสลาเวีย เป็นการบรรจบกันของวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตก โทชิโกะ แมค อัดัม (Toshiko Mac Adam) ศิลปินเส้นใยชาวญี่ปุ่นเป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีความสำคัญและบุกเบิกการปฏิวัติงานศิลปะเส้นใยอย่างต่อเนื่อง เธอใช้เทคนิคการถักโครเชต์และการผูกปมเพื่อสร้างโครงสร้างเส้นใยเชิงลำดับพื้นที่ใหม่ เปลี่ยนประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสของผู้เข้าร่วมที่มีกระบวนการทัศนเชิงโต้ตอบ สร้างปฏิสัมพันธ์จากการสัมผัสและการรับรู้ระหว่างงานฝีมือแบบดั้งเดิมและโครงสร้างนวัตกรรมใหม่ จิตวิทยาเด็กและพื้นที่อยู่อาศัยได้ถูกสร้างขึ้น Yue (2022) ตามภาพที่ 2-6 การสำรวจมานานหลายทศวรรษของโทชิโกะ ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงระเบียบและแนวคิดเชิงพื้นที่ใหม่เท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงวิธีที่เส้นใยสามารถเข้ามาแทรกแซงในสาขาศิลปะสาธารณะได้อีกด้วย

โทชิโกะ แมค อัดัม (Toshiko Mac Adam)

ภาพวาดการออกแบบ "Knitting Miracle Space 2" พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติโกเน่ ประเทศญี่ปุ่น ค.ศ.2009

"Knitting Miracle Space 2" พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติโกเน่ ประเทศญี่ปุ่น ค.ศ.2009

ภาพที่ 2-6 โทชิโกะ แมค อัดัม (Toshiko Mac Adam) และผลงานของเขา
ที่มา: www.cnacs.net.cn, 2023

เลีย คูก (Lia Cook) ศิลปินศิลปะเส้นใยชาวอเมริกัน ศาสตราจารย์แห่งสถาบันศิลปะแคลิฟอร์เนีย และผู้บุกเบิกศิลปะการทอผ้าดิจิทัล เป็นบุคคลที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากและเป็นตัวแทนในประวัติศาสตร์การพัฒนาศิลปะเส้นใยในสหรัฐอเมริกา เธอยังคงยึดถือรูปแบบการทอผ้าเรียบแบบดั้งเดิม และเธอให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมกับผ้าเป็นอย่างมาก ผลงานสร้างสรรค์ของเธอผสมผสานเทคนิคที่ไม่ธรรมดา แต่รวมถึงวิธีการวิจัยและแนวคิด ศาสตราจารย์เลีย คูก ร่วมมือกับศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัย Pittsburgh เพื่อสะท้อนกลิ่นอายของผู้คนที่สัมผัสพรมลงในผลงาน แสดงให้เห็นรูปลักษณะที่หลากหลาย ในมุมมองของผู้วิจัย นี่เป็นความพยายามในวิธีการวิจัยเชิงแนวคิด ดังแสดงในภาพ 2-7

เลีย คูก

ภาพ “SU” โดย เลียคูก (Lia Cook)

ภาพที่ 2-7 เลีย คูก (Lia Cook)

ที่มา: baijihao.baidu.com/s?id=1684141530970305779, 2020

3. สถานการณ์การพัฒนาศิลปะเส้นใยในประเทศจีน

การเย็บปักถักร้อยและการทอผ้ามีประวัติศาสตร์ยาวนานนับพันปีในประเทศจีน ทั้งยังมีมรดกทางวัฒนธรรมอันยาวนาน นับตั้งแต่ทศวรรษ 1980 ศิลปะเส้นใยได้พัฒนาเป็นรูปแบบศิลปะสมัยใหม่ที่มีความเป็นอิสระในประเทศจีน ซึ่งมีทั้งสมัยโบราณและสมัยใหม่ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมากกว่า 100 แห่งในจีนเปิดสอนวิชาเอกนี้ ในหมู่ศิลปิน บางส่วนยึดมั่นในเทคนิคแบบดั้งเดิม และอีกส่วนหนึ่งลองใช้วัสดุและวิธีการแสดงผลงานแบบใหม่ โดยบูรณาการความรู้จากสาขาวิชาอื่น ๆ เข้ากับการสร้างสรรค์ของพวกเขา ระหว่างศิลปะและเทคโนโลยีกลายเป็นขอบเขตการวิจัยที่มีความสำคัญต่อการออกแบบร่วมสมัยของจีน ซึ่งสาขาวิชาศิลปะเส้นใยของจีนในปัจจุบันได้เข้าสู่สถานการณ์ของการบูรณาการ ยกตัวอย่างเช่น วิทยาลัยศิลปะแห่งประเทศจีน ซึ่งเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านการศึกษาศิลปะและการออกแบบในประเทศจีน ปี ค.ศ. 1986 ได้นำศิลปินชาวจีน อาจารย์ หัวหน่า งานระดับปริญญาเอก และนักวิจัยด้านศิลปะเส้นใยร่วมสมัยผู้อำนวยการสถาบัน ซวี่อู๋ ฮู่ เข้าร่วมงาน Lausanne International Tapestry Biennial และเข้าชมผลงานศิลปะเส้นใยใน Magdalena Abakanowicz ทำให้ถึงรูปแบบการติดตั้งดูอย่างตื่นเต้นของศิลปะเส้นใย และในช่วงทศวรรษ 1980 มีส่วนสำคัญในการพัฒนางานศิลปะแนวหน้าของจีน ซวี่อู๋ ฮู่ สร้างสรรค์งานศิลปะเส้นใยมาเป็นเวลานาน และการเลือกใช้วัสดุของเธอสะท้อนให้เห็นถึงมรดกทางตะวันออก เธอได้เข้าร่วมในนิทรรศการระดับนานาชาติที่สำคัญมากมาย และยังเป็นผู้ก่อตั้ง Hangzhou Fiber Art Triennial เธอได้เห็นการพัฒนาและวิวัฒนาการของศิลปะเส้นใย ในประเทศจีน ซึ่งบรรพบุรุษของสาขาวิชา

ศิลปะเส้นใยของวิทยาลัยศิลปะแห่งประเทศจีน คือ สถาบันวิจัยภาพแขวนผนังหวานม่าน ในเวลานั้น ศาสตราจารย์ Maryn Varbanov ศิลปินผู้มีเกียรติจากบัลแกเรียและเป็น "ผู้บุกเบิกศิลปะเส้นใยสมัยใหม่ในประเทศจีน" ได้นำกลุ่มครูรุ่นเยาว์และวัยกลางคนที่โดดเด่นเป็นแกนหลักในการสร้างสรรค์และผสมผสานกับจุดแข็งทางเทคนิคของโรงงานพรมศิลปะเจ้อเจียง ในเดือนเมษายน ค.ศ.1986 ได้ก่อตั้ง "สถาบันวิจัยภาพแขวนผนังหวานม่าน" ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของศิลปะเส้นใยจีนสมัยใหม่ ได้สร้างศิลปินร่วมสมัยที่โดดเด่นของจีนจำนวนมาก เช่น กู เหวินต้า, เหลียง เซาจี้, สวี จิน และ ชวี่ ชู่ยู่ ต่อมาในปี ค.ศ.2003 สถาบันวิจัยภาพแขวนผนังหวานม่านได้รวมเข้ากับสาขาประติมากรรมหลักเพื่อก่อตั้งสตูดิโอศิลปะ Fiber and Space ซึ่งมีชวี่ ชู่ยู่ นักเรียนของหวานม่าน เป็นประธาน จนถึงปี 2016 สตูดิโอศิลปะ Fiber and Space ได้พัฒนาเป็นแผนกศิลปะไฟเบอร์ ซึ่งอยู่ในเครือของสถาบันประติมากรรมและศิลปะในพื้นที่สาธารณะ วิทยาลัยศิลปะแห่งประเทศจีน ดังแสดงในภาพที่ 2.8

“ชวี่ ชู่ยู่” ศิลปินศาสตราจารย์และหัวหน้างานระดับปริญญาเอกที่ วิทยาลัยศิลปะแห่งประเทศจีน

ผลงานของชวี่ ชู่ยู่ เข้าร่วมนิทรรศการ "The Charm of Objects—Materials from China", พิพิธภัณฑ์ศิลปะ SMART, มหาวิทยาลัยซิดคาโก ปี ค.ศ.2020

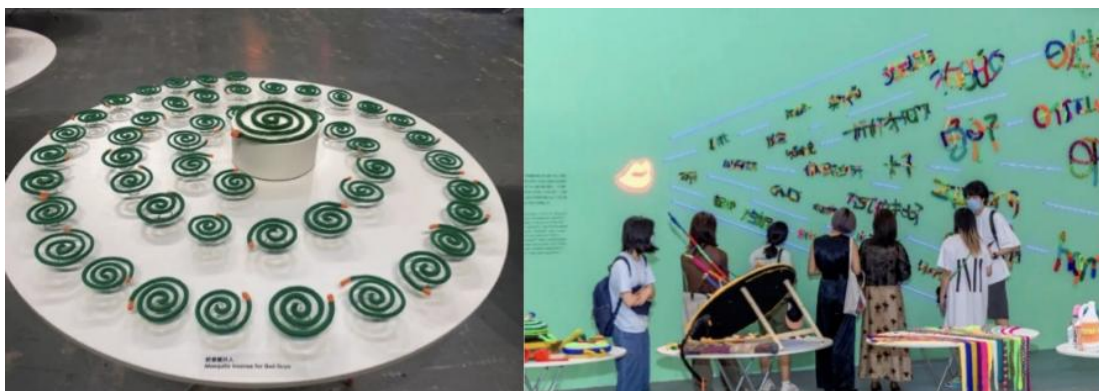
ภาพที่ 2-8 ชวี่ชู่ยู่ และผลงาน ที่มา: fiberarthangzhou.caa.edu.cn, 2022

ตั้งแต่ปี 2000 สถาบันศิลปะของมหาวิทยาลัยชิงฮวา ยังคงเป็นเจ้าภาพจัดงาน Biennale International Fiber Art “จากเมืองโลซานนถึงกรุงปักกิ่ง” อย่างต่อเนื่อง โดย Biennale ได้รับการจัดขึ้นในเมืองต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้ปักกิ่งกลายเป็นศูนย์กลางและแผ่กระจายไปยังภูมิภาควัฒนธรรมที่สำคัญทั่วประเทศ Biennale เติบโตจากนิทรรศการ "นานาชาติ" ไปสู่เวทีวิชาการที่มีอิทธิพลระดับโลก เพื่อขยายพื้นที่แสดงผลงานและเป็นเวทีแลกเปลี่ยนของศิลปินศิลปะเส้นใยทั้งในและต่างประเทศด้วย

ศิลปินหู หยินผิง สำเร็จการศึกษาจากแผนกประติมากรรมของสถาบันศิลปะกลางประเทศจีน ผลงานชิ้นเอกของเธอมือชื่อว่า "เสี่ยวฟาง" โดย "เสี่ยวฟาง" เป็นตัวละครที่สร้างขึ้นโดยหู หยินผิง "เสี่ยวฟาง" สั่งซื้อหมวกถักจากแม่และป้าในหมู่บ้านของเธอในราคาที่สูงกว่าราคาตลาด ซึ่งแม่และป้าของเธอทำงานอย่างหนัก ขยันถักไหมพรมทุกวัน ซึ่งช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมของกลุ่มและเป็นการปฏิบัติทางสังคมของศิลปะเส้นใย โดยที่พวกป้า "ไม่รู้ตัว" มีบุคลิกที่เป็นอิสระ มีนิสัยแตกต่างกัน อารมณ์ที่แท้จริง และมีชีวิตชีวา มองโลกในแง่ดี พวกเธอนำความประหลาดใจและแรงบันดาลใจมากมายมาสู่ศิลปินและผู้ชม งานศิลปะเส้นใยที่ร่วมกันสร้างโดยคุณป้าในเมืองเล็กๆ ซึ่งไม่ได้ทำเพื่อ "นิทรรศการ" แต่เพื่อเพิ่มรายได้และมีชีวิตที่ดีขึ้น หู หยินผิงยังได้ก่อตั้งแบรนด์ "หู เสี่ยวฟาง" ซึ่งได้รับการจดทะเบียนการค้าแบบดั้งเดิมอิสระในจีนและฝรั่งเศส และเปิดตัวทั่วโลกเมื่อวันที่ 22 เมษายน ค.ศ.2017 วาทกรรมบรรยายของผลงานชุดนี้พัฒนาโดยคำสำคัญต่างๆ เช่น หมู่บ้านและเมือง ผู้หญิง แรงงานชั้นล่าง ความรู้สึกมั่นคง ชุมชน และโครงสร้างอำนาจของครอบครัว ในนิทรรศการเป็นเรื่องยากที่จะสัมผัสความอบอุ่นของผลิตภัณฑ์ไหมพรมซึ่งสะท้อนภาพแนวคิดอย่างชัดเจน ผลงานที่มีทั้งอารมณ์ขันและอ่อนโยน ดังแสดงในภาพที่ 2-9 และ 2-10

ภาพที่ 2-9 กลุ่มผู้ถักทอหมวกไหมพรมเสี่ยวฟาง ที่มา: www.thepaper.cn, 2022

ภาพที่ 2-10 การแสดงผลงานแบรนด์ “หูเสี่ยวฟาง” ที่มา: www.thepaper.cn, 2022

ผลงาน “เสี่ยวฟาง” ของศิลปินหู หยินผิง ถือเป็นกรณีทั่วไป เธอไม่เพียงแต่สัมผัสถึงความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูกและระหว่างผู้คนผ่านการออกแบบทางศิลปะเท่านั้น แต่ยังสามารถเข้าไปแทรกแซงชุมชนและกลุ่มสังคมอีกด้วย ทำให้ผู้คนมีส่วนร่วมมากขึ้น แม้กระทั่งเปลี่ยนวิถีชีวิตของชุมชนด้วย ทำให้ผู้คนพูดคุยติดตามและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 ศิลปะเส้นใย (Fiber Art) ในฐานะศิลปะร่วมสมัยได้ผลิตศิลปินและผลงานศิลปะมากมาย การสำรวจวัสดุสื่อเทคนิคแบบดั้งเดิมและนวัตกรรมอย่างไม่มีที่สิ้นสุดของศิลปะเส้นใย การจัดแสดงผลงานในพื้นที่ส่วนตัวและสาธารณะทำให้รูปแบบศิลปะนี้เต็มไปด้วยความตึงเครียดที่ไม่มีใครเทียบได้ การพัฒนาพื้นที่อย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะอยู่ในระดับบุคคล ระดับวัฒนธรรม หรือระดับสังคม ปล่อยให้จิตวิญญาณกลายเป็นรูปแบบทางวัฒนธรรมผ่านสิ่งของ เพื่อให้ผู้คนสามารถมองเห็น สัมผัส และแบ่งปันได้ ศิลปะเส้นใย (Fiber Art) เป็นศิลปะประเภทใหม่ที่เกิดขึ้นภายใต้ภูมิหลังของศิลปะร่วมสมัยระดับนานาชาติ มีต้นกำเนิดมาจากเทคโนโลยีการทอผ้า ในช่วงหลายทศวรรษของการพัฒนาได้แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายมิติ ข้ามพรมแดน การรวบรวมและการบุกเบิกโดยอิงจากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งทอกับสังคม อารมณ์ของวัสดุเส้นใย โครงสร้างของรูปแบบเส้นใยและวิธีการก่อสร้างเชิงพื้นที่ รวมถึงลักษณะเฉพาะของผลงานที่ทำโดยผู้หญิงและศิลปินหญิงไม่สามารถมองข้ามได้ อาจเป็นความหวังและความอบอุ่นจากญาติที่อยู่ห่างไกล หรืออาจเป็นงานออกแบบชื่อดังระดับโลกที่กระตุ้นการมีส่วนร่วมของกลุ่มหรือความคิดที่ลึกซึ้ง

ตามที่มีผู้วิจัยได้รวบรวมและวิเคราะห์ตัวตนศิลปินงานศิลปะเส้นใย รวมทั้งผลงานของพวกเขาทั้งในและต่างประเทศ ศิลปะเส้นใยได้แสดงให้เห็นรูปลักษณ์และแนวคิดที่แตกต่างกันภายใต้อิทธิพลของปัจจัยต่างๆ เช่น ยุคสมัย ประเทศ วัฒนธรรมที่ และภูมิหลังทางสังคมที่แตกต่างกัน แอนนี อัลเบอร์ส (Anni Albers) ผสมผสานศิลปะสิ่งทอเข้ากับศิลปะสมัยใหม่; มาร์เซล ดูว์ช็อง (Marcel Duchamp) สร้างเส้นใยที่แยกจากภาพแขวนผนังและผลิตผลงานเกี่ยวข้องกับพื้นที่; แมกดาเลนา อา

บาคาโนวิกซ์ (Magdalena Abakanowicz) ให้ความหมายใหม่แก่เส้นใย - "ประติมากรรมที่นุ่มนวล"; โรเบิร์ต มอร์ริส (Robert Morris) เสนอแนวคิดของ "สถานที่เฉพาะ"; โทชิโกะ แมค อัดัม (Toshiko Mac Adam) สำรวจวิธีการและแนวทางใหม่ของการแทรกซึมศิลปะเส้นใยขอบเขตศิลปะในพื้นที่สาธารณะอย่างลึกซึ้ง; เลีย คูก (Lia Cook) ยังคงขยายสาขาการวิจัยและการแสดงออกของศิลปะเส้นใยอย่างต่อเนื่องผ่านการบูรณาการวิธีการทางศิลปะและเทคโนโลยี; ศาสตราจารย์ชรีอ์ ฮู่ย มีความมุ่งมั่นในการศึกษาค้นคว้ากระบวนการสอนและการปฏิบัติของวิธีการแสดงออกขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมจีนและแนวความคิดทางศิลปะในการออกแบบร่วมสมัย; ศิลปินหนุ่มหญิงเชื่อมโยงผู้คนธรรมดา ๆ ผ่านการทอผ้าขนแกะ กลายเป็นการมีส่วนร่วมของผู้คน และใช้ภาษาการออกแบบที่อ่อนคลาย ตลกขบขัน และมีความเป็นชีวิตประจำวันเพื่อใกล้ชิดกับผู้คนและเกิดเสียงสะท้อนจากผู้คน แม้ว่าจะใช้เวลาถึงครึ่งศตวรรษ แต่ศิลปินและผลงานที่โดดเด่นเหล่านี้ก็มีคุณค่าในการอ้างอิงและเป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้วิจัยเกี่ยวกับความหลากหลายของศิลปะเส้นใย

ตารางที่ 2-2 ศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะเส้นใยทั้ง 8 ท่านที่มีอิทธิพลระดับนานาชาติทั้งในและต่างประเทศ และสรุปผลงานที่สำคัญ (Lyu huizi, 2025)

	ชื่อบุคคล	สัญชาติ	เพศ	ช่วงเวลา	ผลงานสำคัญ
1	แอนนี อัลเบอร์ส (Anni Albers)	เยอรมัน	ผู้หญิง	ปี.ศ. 1899- 1994	ผสมผสานศิลปะสิ่งทอโบราณเข้ากับ ศิลปะสมัยใหม่แนวหน้า
2	มาร์แชล ดูว์ช็อง (Marcel Duchamp)	ฝรั่งเศส	ผู้ชาย	ปี.ศ. 1887- 1968	ใช้เส้นใยหลุดออกมาออกจากผนังและ เชื่อมต่อกับเข้ากับพื้นที่ว่าง
3	แมกดาเลนา ออบากาโน วิกซ์(Magdalena Abakanowicz)	โปแลนด์	ผู้หญิง	ปี.ศ. 1930- 2017	ให้นิยามใหม่กับงานศิลปะเส้นใย – “ประติมากรรมแบบอ่อน”

	ชื่อบุคคล	สัญชาติ	เพศ	ช่วงเวลา	ผลงานสำคัญ
4	โรเบิร์ต มอร์ริส (Robert Morris)	อเมริกา	ผู้ชาย	ปีค.ศ. 1931- 2018	เสนอแนวคิดเรื่อง "ศิลปะเฉพาะสถานที่"
5	โทชิโกะ แมค อัดัม (Toshiko Mac Adam)	ญี่ปุ่น	ผู้หญิง	ปีค.ศ. 1940ถึง ปัจจุบัน	สำรวจรูปแบบใหม่ในการใช้งานศิลปะเส้น ใยในพื้นที่สาธารณะ
6	เลีย คูก (Lia Cook)	อเมริกา	ผู้หญิง	ปีค.ศ. 1942ถึง ปัจจุบัน	ขยายขอบเขตและรูปแบบของการ แสดงออกทางศิลปะเส้นใย
7	ชรีอ ฮุย (Shi Hui)	จีน	ผู้หญิง	ปีค.ศ. 1955ถึง ปัจจุบัน	สำรวจรูปแบบแสดงออกของ องค์ประกอบทางวัฒนธรรมจีนในการ ออกแบบเส้นใยร่วมสมัย
8	หู ยินผิง (Hu Yin Ping)	จีน	ผู้หญิง	ปีค.ศ. 1983ถึง ปัจจุบัน	การสร้างความร่วมมือร่วมใจของชุมชนผ่าน การถักไหมพรม

พื้นที่สาธารณะ

1. แนวคิดเกี่ยวข้องกับพื้นที่สาธารณะ

"พื้นที่สาธารณะคือชุมชนที่ผู้คนมารวมตัวกันเพื่อเชื่อมต่อถึงกัน" (Hannah Arendt, 2019) พื้นที่สาธารณะเป็นผู้ให้บริการทางสังคมของ "ชีวิตที่กระตือรือร้น" ของพลเมือง ความเป็นเอกลักษณ์และความซับซ้อนของ "พื้นที่สาธารณะ" สะท้อนให้เห็นในคำจำกัดความของ "สาธารณะ" มีการเพิ่มคำว่า "พื้นที่" เข้ากับคำว่า "สาธารณะ" จะเป็นการจำกัดขอบเขตของพื้นที่อย่างมากและยังอุดมไปด้วยกิจกรรมของมนุษย์และการเปลี่ยนแปลงคุณค่าทางสังคมอีกด้วย "พื้นที่สาธารณะเป็นแนวคิดที่มีทั้งความสำคัญทางวัตถุและสังคม เป็นทั้งพื้นที่ที่มีความสำคัญทางวัตถุ และยังเป็นพื้นที่แห่งความสัมพันธ์ทางสังคม" (ถาน หลี่หมาน, 2018) ตามแนวคิดนี้ พื้นที่สาธารณะกลายเป็นเงื่อนไขทางวัตถุที่จำเป็นต่อความอยู่รอดและการพัฒนาสำหรับมนุษย์ อีกทั้งยังสร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมคุณภาพสูงอีกด้วย บรูโน เซวี เชื่อว่า "องค์ประกอบของพื้นที่คือขอบเขตเชิงพื้นที่ที่ประกอบด้วยตัว

อาคารและวัสดุแต่ละชนิด อาคารต่างๆ จะประกอบขึ้นเป็นพื้นที่ 2 ส่วน คือ พื้นที่ภายในและภายนอก พื้นที่สาธารณะในเมืองก่อสร้างขึ้นประกอบด้วยพื้นที่ทั้ง 2 ส่วนที่เป็นส่วนประกอบด้วยอาคาร” จ้าวเหวยเชื่อว่า “พื้นที่สาธารณะเป็นพื้นที่ประดิษฐ์ที่คนในเมืองสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นของผู้คนสร้างขึ้น และแตกต่างจากพื้นที่ธรรมชาติ” จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่สาธารณะมีมุมมองและความหมายต่างกันจากสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งนักวิจัยให้ความเห็นว่า พื้นที่สาธารณะเป็นพื้นที่รวบรวมพื้นที่ตามสภาพจริงและพื้นที่ตามแนวคิดส่วนตัวเข้าด้วยกัน พื้นที่ตามสภาพจริงหมายถึงพื้นที่ทางวัตถุและพื้นที่ทางกายภาพ คุณลักษณะทางวัตถุของพื้นที่ทางวัตถุสร้างรูปแบบของพื้นที่สาธารณะจากมุมมองของสถาปัตยกรรมซึ่งเป็นเนื้อหาการวิจัยหลักของสาขาวิชาการวางผังเมืองและการออกแบบ วัตถุในพื้นที่สาธารณะกลายเป็นการแสดงออกทางภายนอกมากที่สุดของพื้นที่สาธารณะ เป็นการแสดงออกที่สำคัญของการวางผังเมือง และในฐานะผู้ให้บริการพื้นที่ทางวัตถุสำหรับชีวิตของผู้คน คุณลักษณะทางวัตถุของพื้นที่สาธารณะทำให้ผู้คนมีพื้นที่ที่อยู่อาศัยที่เป็นกลางและสมจริง และกลายเป็นพื้นฐานสำหรับการอยู่รอดของมนุษย์และการพัฒนาเงื่อนไขทางวัตถุที่จำเป็น

2. ประเภทของพื้นที่สาธารณะ

จากการวิเคราะห์พื้นที่สาธารณะของนักวิชาการข้างต้น นักวิจัยได้สรุปพื้นที่สาธารณะประเภทต่างๆ สามประเภทต่อไปนี้

2.1 พื้นที่วัตถุ

(เทา เหวินโจว,2018) ผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่า แนวคิดของพื้นที่วัตถุส่วนใหญ่มาจากสถาปัตยกรรม การวางผังเมือง และภูมิศาสตร์แบบดั้งเดิม มุมมองต่อการรับรู้ของพื้นที่สาธารณะซึ่งถือว่าพื้นที่สาธารณะเป็นพื้นที่สภาพจริงที่แสดงบนพื้นที่สามมิติหรือพื้นที่การก่อสร้างจริงบนวัตถุถือเป็นการเปรียบเทียบกับ "ภาชนะใส่ของ" ความเข้าใจทางวัตถุต่อพื้นที่สาธารณะ เป็นกิจกรรมของมนุษย์ โดยปราศจาก จากการตีความแนวคิด “ภาชนะใส่ของ” และพื้นที่อยู่อาศัยที่ผู้คน ที่อยู่อาศัยพบว่า พื้นที่ทางวัตถุแบ่งออกเป็นทั้งพื้นที่เมือง พื้นที่ชุมชน พื้นที่เชิงพาณิชย์ และพื้นที่ชนบท เป็นต้น

2.2 พื้นที่ทางสังคม

พื้นที่ทางสังคมอยู่ตรงข้ามกับพื้นที่วัตถุที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่ธรรมชาติ พื้นที่ประดิษฐ์โดยมนุษย์ ฯลฯ ในขณะที่เดียวกันก็มีความเชื่อมโยงบางอย่างกับพื้นที่ทางจิตวิญญาณและเป็นพื้นที่ทางแนวคิดอีกประเภทหนึ่ง เป็นพื้นที่ทางแนวคิดที่ได้รับอิทธิพลจากความสัมพันธ์ทางสังคมสภาพแวดล้อมทางมนุษยนิยม และระบบการเมือง ฯลฯ และได้รับผลกระทบจากกิจกรรมเชิงปฏิบัติของผู้คน นักวิชาการมาร์กซิสต์ Lefebvre ได้ให้ความเห็นว่า "พื้นที่ดำรงชีวิตที่เกิดจากกิจกรรมการปฏิบัติของมนุษย์" จากมุมมองนี้ พื้นที่ทางสังคมเป็นพื้นที่วิถ่างแนวคิดของมนุษย์และกิจกรรมของมนุษย์ และมนุษย์กับปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ เกี่ยวข้องโดยตรงกับความสัมพันธ์ทางสังคมของผู้คน

2.3 พื้นที่ทางจิตวิญญาณ

พื้นที่ทางจิตวิญญาณเป็นพื้นที่ตามแนวคิดซึ่งอยู่ตรงข้ามกับพื้นที่ตามสภาพความเป็นจริง (พื้นที่วัตถุ พื้นที่ทางสังคม) ส่วนใหญ่จะแสดงเป็น "การคิด" มีจิตสำนึกเชิงอัตวิสัยที่แข็งแกร่งและอยู่ในประเภทของอุดมคตินิยม พื้นที่จิตวิญญาณเป็นพื้นที่ที่ใช้ความคิด จิตสำนึก และจิตวิญญาณเป็นภาชนะ ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่สัญลักษณ์ จินตภาพและการรับรู้ โดดเด่นด้วยความจริงที่ว่าขอบเขตของพื้นที่นั้นยากต่อการกำหนด ว่างเปล่าและไม่มีตัวตน ค่อนข้างคงที่และไร้ชีวิตชีวา

ศิลปะสาธารณะ

แนวคิดเกี่ยวกับศิลปะสาธารณะมีต้นกำเนิดในโลกตะวันตก และมีคำตะวันตกหลายคำที่สามารถแสดงออกถึงรูปแบบศิลปะนี้ได้ ในภาษาอังกฤษมีการกำหนดคำที่แสดงถึงศิลปะสาธารณะ เช่น “Public Art” (ศิลปะสาธารณะ) และ “Percent for Art” (ศิลปะร้อยละ) คำศัพท์เหล่านี้สามารถใช้เพื่ออ้างถึงแนวคิดของศิลปะสาธารณะ จากมุมมองของภาษาเยอรมัน ศิลปะสาธารณะสามารถถูกเรียกว่า "สิ่งก่อสร้างทางศิลปะ" (Kunst am Bau) ความหมายดั้งเดิมของคำนี้หมายถึง "การสร้างสรรค์ที่มนุษย์สร้างขึ้น" ซึ่งหมายความว่าศิลปะสาธารณะไม่เพียงแต่หมายถึงสถาปัตยกรรมเท่านั้น แต่ยังหมายถึง แต่ครอบคลุมงานศิลปะเกือบทุกรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม (Jiang Xiwen, 2022) ในปัจจุบันยังไม่มีคำจำกัดความที่ชัดเจนอย่างยิ่งเกี่ยวกับแนวคิดของ "ศิลปะสาธารณะ" แต่มีคำจำกัดความที่มีการเน้นที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับมุมมองของนักวิจัย

“ศิลปะสาธารณะ” เป็นแนวคิดที่ผสมผสานสภาพแวดล้อมสาธารณะ ศิลปะ และมนุษย์เข้าเป็นขอบเขตเดียว ความหมายที่สำคัญคือ สภาพแวดล้อมการดำรงอยู่ของมนุษย์ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ศิลปะสาธารณะจะให้วิสัยทัศน์ใหม่แก่ การพัฒนาศิลปะของมนุษย์ ศิลปะสาธารณะ เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างวัฒนธรรมเมืองตั้งแต่ต้นจนจบ

จากนิยามศิลปะสาธารณะในความหมายกว้างๆ โดยเกิดระดับความสำคัญดังต่อไปนี้:

1) “รูปแบบสาธารณะ” เป็นหัวใจสำคัญของงานศิลปะสาธารณะ ศิลปะสาธารณะมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับรูปแบบสาธารณะ ศิลปะสาธารณะมีอยู่ในพื้นที่สาธารณะ ซึ่งจุดประสงค์สูงสุดคือ เพื่อดึงดูดความต้องการของสาธารณชน เพื่อการรับรู้ ความชื่นชม และการยอมรับของศิลปะ ศิลปะสาธารณะจะต้องจัดวางไว้ในสภาพแวดล้อมสาธารณะที่ประชาชนสามารถเข้าออกได้อย่างอิสระ และประชาชนทั้งหมดเป็นกลุ่มเป้าหมาย แทนที่จะเป็นกลุ่มหรือบุคคลที่เฉพาะเจาะจง ศิลปะสาธารณะแสดงถึงอำนาจสาธารณะ กลายเป็นสัญลักษณ์แห่งอำนาจสำหรับสาธารณชนในการแสดงออกถึงเจตจำนงของตน และเป็นสัญลักษณ์ของจิตวิญญาณแห่งประชาธิปไตย

2) ศิลปะสาธารณะถูกสร้างขึ้นโดยศิลปินเพื่อประชาชน หรือเป็นกิจกรรมทางศิลปะที่ศิลปินและประชาชนร่วมกันทำร่วมกัน ศิลปะสาธารณะแสดงถึงแนวคิดการมีส่วนร่วมของศิลปินและประชาชนทั่วไปในประเด็นต่างๆ เช่น ชีวิตสาธารณะ ประเด็นทางสังคม แนวคิดประชาธิปไตย ฯลฯ การมุ่งเน้นคุณค่าและนิสัยด้านสุนทรียภาพนั้นสอดคล้องกับสังคมและสาธารณะ ไม่เพียงแต่ต้องทำให้สภาพแวดล้อมสวยงามและปรับปรุงลักษณะทางวัฒนธรรมของเมืองเท่านั้น แต่ยังต้องมีลักษณะทางสุนทรียและคุณค่าทางศิลปะเป็นของตัวเอง ซึ่งสามารถนำสวัสดิการทางศิลปะและคุณค่าทางสุนทรียภาพมาสู่สาธารณะได้

3) ในด้านรูปแบบ ศิลปะสาธารณะมีรูปแบบที่หลากหลาย ไม่ถูกจำกัดด้วยวัสดุและสื่อ มีรูปแบบการแสดงออกที่หลากหลาย และหัวข้อหลักกว้างขวาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับศิลปะรูปแบบอื่นเพื่อสร้างลักษณะทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองได้

ประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสในการออกแบบพื้นที่สาธารณะ

นักจิตวิทยา เจมส์ เจ ซิบสัน (James J Cibson) จำแนกความรู้สึกออกเป็น 5 ระบบ ได้แก่ ระบบการมองเห็น ระบบการได้ยิน ระบบกลิ่น (รสและกลิ่น) ระบบการวางแนวขั้นพื้นฐาน และระบบสัมผัส ระดับการรับรู้สามารถเข้าใจได้ว่าเป็นช่วงของข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ผู้คนได้รับผ่านร่างกายของพวกเขา วิธีอ่านข้อมูลเชิงพื้นที่ ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การรับรส-กลิ่น การสัมผัส และการมีมิติ "สถาปัตยกรรมที่มีประสาทสัมผัสทั้งห้า" ยังเป็นแนวคิดที่สำคัญของนักออกแบบสถาปัตยกรรมชาวญี่ปุ่น เคนโกะ คูมะ ในด้านการออกแบบสถาปัตยกรรม กล่าวคือ สถาปัตยกรรมควรเริ่มต้นจากประสาทสัมผัสทั้งห้าของมนุษย์ ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส กลิ่น และการรับรส โดยดึงประสาทสัมผัสของผู้คนออกมาอย่างเต็มที่ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนกับสถาปัตยกรรมในทุกด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างสถาปนิกและสิ่งก่อสร้าง ตั้งแต่การตอบสนองความรู้สึกของผู้คนที่ได้รับต่อพื้นที่และเวลาที่สร้างขึ้นจากงานสถาปัตยกรรม การฉายภาพสะท้อนบนผนังและพื้น และความงามของอาคารที่เปลี่ยนไปตามแสงและเงาที่เปลี่ยนแปลง ดนตรีที่ไร้วัดตนยังกระตุ้นประสาทสัมผัสของผู้มาเยือน ทำให้พวกเขา รู้สึกราวกับว่าพวกเขาอยู่ที่นั่นจริงๆ ผู้เยี่ยมชมนิทรรศการจะได้สัมผัสกับความเฉลียวฉลาดที่อัดแน่นอยู่ในสถาปัตยกรรมของเคนโกะ คูมะ รวมถึงความคิดของเขาเกี่ยวกับมนุษย์และธรรมชาติ มืองค์ประกอบทางธรรมชาติมากมายในอาคารของ เคนโกะ คูมะ ดังนั้นแม้ว่าผู้คนจะอยู่ในอาคาร พวกเขาจะไม่รู้สึกเหมือนถูกกักขัง แต่กลับรู้สึกว่าร่าเริงราวกับว่าพวกเขาอยู่ในธรรมชาติ ตามที่ความเข้าใจของเขา "ธรรมชาติมีพลังในการรักษาจิตวิญญาณมนุษย์" และสิ่งปลูกสร้างของเขาเต็มไปด้วยพลังจากธรรมชาติอย่างเต็มที่ ทำให้ผู้คนมีพลังงานในการรักษาหัวใจของในยุคแห่งสมาธิ เคนโกะ คูมะ สร้างสรรค์ "สถาปัตยกรรมแห่งประสาทสัมผัสทั้งห้า" ขึ้นมาใหม่ สร้างอาคารและเมืองที่กลิ่นอาย

ของมนุษย์ธรรม เช่นเดียวกับบ้านที่บรรพบุรุษของเราสร้างขึ้นด้วยมือของพวกเขาเอง ด้วยพื้นผิวของวัสดุ เสียงของลมและน้ำ และกลิ่นหอมของไปไม้และดอกไม้ . สถาปัตยกรรมสัมผัสทั้งห้า นำสายลมและแสงอันเป็นเอกลักษณ์มาให้เราจากมุมมองใหม่คืนสู่ธรรมชาติและ "ต้นกำเนิด" บางทีนี่อาจเป็นเสน่ห์ของสไตล์ของ เคนโกะ คุมะ ดังแสดงในภาพที่ 2.11

บ้านไม้ไผ่ของชุมชนบริเวณเชิงกำแพงเมืองจีน

ที่มา : <https://shorturl.at/Kr7P7>

การตกแต่ง “ลำไม้ไผ่”

ที่มา : <https://art.city.ly/events/k207990>

ภาพที่ 2-11 เคนโกะ คุมะ และผลงาน

เคนซา ฮารา ปรมาจารย์ด้านการออกแบบชาวญี่ปุ่นชื่อดัง ได้เขียนไว้ในหนังสือ "Design in Design" ว่า “การทำความเข้าใจความรู้สึกและรูปแบบการรับรู้ของผู้คน หลังจากนั้นใช้ในการออกแบบเพื่อให้ผู้ชมได้รับและเข้าใจการสื่อสารดังกล่าว ถือเป็นทิศทางใหม่ของการพัฒนาการออกแบบใน ศตวรรษที่ 21 ระบบการรับรู้ที่หลากหลายทำให้เราสามารถได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย อย่างไรก็ตาม นักวิจัยพบว่าในการก่อสร้างและการออกแบบพื้นที่สาธารณะในปัจจุบัน ความเป็นไปได้ของการมอบประสบการณ์การรับรู้ที่หลากหลายยังไม่ได้มีการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ผู้วิจัยเริ่มจากประสบการณ์การรับรู้ของผู้คน ค้นพบวิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะบนพื้นที่สาธารณะ ยอดนิยม”

1. ประสบการณ์การรับรู้ในการออกแบบพื้นที่สาธารณะ

1.1 การรับรู้ทางสายตา

ประสบการณ์การรับรู้ด้วยภาพในการออกแบบพื้นที่สาธารณะหมายถึง การสร้างประสบการณ์พื้นที่ที่สมบูรณ์และน่าดึงดูดสำหรับผู้คนผ่านองค์ประกอบภาพ เช่น สี รูปร่าง แสง ฯลฯ การมองเห็นเป็นวิธีที่สำคัญที่สุดวิธีหนึ่งในการรับรู้ของมนุษย์ และอาจส่งผลโดยตรงต่ออารมณ์ พฤติกรรม และการรับรู้ของผู้คน

ประการแรก ประสบการณ์การรับรู้ด้วยภาพสามารถสร้างบรรยากาศและอารมณ์ที่เฉพาะเจาะจงผ่านสีและรูปร่างได้ นักออกแบบสามารถใช้การสีและรูปร่างที่แตกต่างกันรวมเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างบรรยากาศพื้นที่ที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น การใช้สีสดใสและเส้นเรียบเพื่อสร้างบรรยากาศที่มีชีวิตชีวาและผ่อนคลาย หรือใช้โทนสีอ่อนและรูปทรงโค้งเพื่อสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและสะดวกสบาย . ประการที่สอง ประสบการณ์การรับรู้ทางสายตายังสามารถขึ้นกับความสนใจและพฤติกรรมของผู้คนผ่านแสงและเงาได้อีกด้วย นอกจากนี้ ประสบการณ์การรับรู้ทางสายตายังสามารถสร้างประสบการณ์เชิงพื้นที่ที่หลากหลายและสมบูรณ์ผ่านการออกแบบเค้าโครงและการตกแต่งเชิงพื้นที่ นักออกแบบสามารถสร้างบรรยากาศพื้นที่ที่มีสีสันผ่านการจัดวาง การเลือก และการจัดวางของตกแต่งอย่างมีเหตุผล เพื่อให้ผู้คนรู้สึกถึงความสุข ความประหลาดใจ และแรงบันดาลใจในพื้นที่

1.2 การรับรู้ทางสัมผัส

การรับรู้ทางสัมผัส (tactile perception) โดยทั่วไปถือว่ามีมาจากระบบผิวหนังเท่านั้น โดยเฉพาะผิวหนังจะข้อมูลได้มาจากตัวรับกลไก (ซึ่งรับรู้ถึงความกดดัน) ในร่างกาย การรับรู้ทางสัมผัสโดยหลักแล้วจะเป็นแบบโดนกระทำและระยะใกล้ ในขณะที่การทางสัมผัสทางความรู้สึก (haptic perception) มักเกี่ยวข้องกับการสำรวจพื้นที่ว่างและตัวเองอย่างกระตือรือร้น การสัมผัสทางความรู้สึกมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสำรวจวัสดุ ในการรับรู้ในชีวิตประจำวัน การสัมผัสและการมองเห็นทั้งสองรูปแบบมักจะทำงานร่วมกันเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของเรา (Li Junyu, 2022) การเลือกวัสดุที่แตกต่างกันจะทำให้ผู้คนมีความรู้สึกสัมผัสที่แตกต่างกัน การรับรู้สัมผัสและการรับรู้ภาพเสริมซึ่งกันและกันซึ่งพื้นผิวพิเศษของวัสดุในพื้นที่จะกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของผู้คนทำให้ผู้คนสัมผัสพื้นที่โดยไม่ได้ตั้งใจ กระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างร่างกายของผู้คนและพื้นที่ ทั้งยังยกระดับประสบการณ์การสัมผัสจากความใกล้ชิดของผู้คนให้หยุดมองผ่านการสัมผัสพื้นที่และความใส่ใจอย่างพิถีพิถันของผู้คน นอกจากนี้ พื้นที่ยังเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาเนื่องจากผู้คนมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง

1.3 การรับรู้ทางการได้ยิน

ประสบการณ์การรับรู้ทางการได้ยินในการออกแบบพื้นที่สาธารณะ หมายถึง การสร้างประสบการณ์พื้นที่ที่รื่นรมย์ สบาย หรือมีความหมายให้กับผู้คนผ่านองค์ประกอบทางเสียง เช่น เสียงดนตรี และเสียงสิ่งแวดล้อม ในการออกแบบพื้นที่สาธารณะ ประสบการณ์การรับรู้ทางการได้ยินมีบทบาทสำคัญ ซึ่งสามารถมีอิทธิพลต่ออารมณ์ พฤติกรรม และการรับรู้ของผู้คน และยังช่วยเพิ่มการรับรู้และความเข้าใจของผู้คนเกี่ยวกับพื้นที่ได้อีกด้วย

ประสบการณ์การรับรู้ทางเสียงสามารถสร้างบรรยากาศเชิงพื้นที่ผ่านเสียงสิ่งแวดล้อม ในการออกแบบพื้นที่สาธารณะ นักออกแบบสามารถใช้เสียงธรรมชาติ เสียงน้ำไหล เสียงนกร้อง และเสียงสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เพื่อสร้างบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ เงียบสงบ หรือมีชีวิตชีวาให้กับพื้นที่ ทำให้

ผู้คนที่รู้สึกใกล้ชิดและกลมกลืนกับธรรมชาติ นอกจากนี้ ตำแหน่งและทิศทางของเสียงยังส่งผลต่อพฤติกรรมและการรับรู้ของผู้คนในพื้นที่อีกด้วย นักออกแบบยังสามารถใช้การเปลี่ยนแปลงของเสียงและจังหวะเพื่อทำลายความซ้ำซากจำเจของพื้นที่ เพิ่มความน่าสนใจและความมีชีวิตชีวาของพื้นที่ ปรับปรุงคุณภาพและความสำเร็จของพื้นที่ และเพิ่มการรับรู้ของผู้คนและการเชื่อมโยงทางอารมณ์กับพื้นที่

1.4 การรับรู้กลิ่น

ประสบการณ์การรับรู้กลิ่นในการออกแบบพื้นที่สาธารณะ หมายถึง การสร้างประสบการณ์พื้นที่ที่รื่นรมย์ สบาย หรือมีความหมายให้กับผู้คนผ่านองค์ประกอบทางกลิ่น เช่น กลิ่นและกลิ่นหอม การรับรู้กลิ่นถือเป็นประสาทสัมผัสที่ละเอียดอ่อนที่สุดอย่างหนึ่งของมนุษย์และสามารถส่งผลโดยตรงต่ออารมณ์ ความทรงจำ และพฤติกรรมของผู้คน ดังนั้น ประสบการณ์การรับรู้กลิ่นจึงมีบทบาทสำคัญในการออกแบบพื้นที่สาธารณะ ประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสทางกลิ่นสามารถสร้างบรรยากาศและอารมณ์ที่เฉพาะเจาะจงผ่านกลิ่นในพื้นที่ ประสบการณ์การรับรู้กลิ่นยังสามารถชี้นำพฤติกรรมและการรับรู้ของผู้คนผ่านากำหนดกลิ่นเฉพาะจุดและการแพร่กระจายของกลิ่น ในการออกแบบพื้นที่สาธารณะ นักออกแบบสามารถชี้นำความสนใจและพฤติกรรมของผู้คนโดยการควบคุมเส้นทางการแพร่กระจายและความเข้มของกลิ่น นักออกแบบควรให้ความสนใจอย่างเต็มที่กับประสบการณ์การรับรู้กลิ่น พิจารณาปัจจัยอย่างครอบคลุม เช่น การเลือก ตำแหน่ง การแพร่กระจาย และการเปลี่ยนแปลงกลิ่นในกระบวนการออกแบบ และสร้างประสบการณ์การรับรู้กลิ่นสำหรับพื้นที่สาธารณะที่ตรงกับความต้องการและความคาดหวังของผู้คน

กล่าวโดยสรุป จากการวิเคราะห์และการจัดรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยเกี่ยวกับ ภาพรวมจากภูมิประเทศภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ เมืองหลานโจว มณฑลกานซู การอธิบายหลักการสุนทรียศาสตร์ของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่อย่างละเอียด แนวคิดและการพัฒนาศิลปะเส้นใย การวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน พื้นที่สาธารณะ ศิลปะสาธารณะและการรับรู้ประสบการณ์ศิลปะสาธารณะ สามารถสรุปได้ว่า: พื้นที่สาธารณะคือ พื้นที่ที่เป็นการผสมผสานระหว่างพื้นที่เชิงวัตถุและพื้นที่เชิงอัตวิสัย รูปแบบที่เฉพาะเจาะจงได้แก่ พื้นที่วัตถุ พื้นที่ทางสังคม และพื้นที่ทางจิตวิญญาณ ศิลปะเส้นใยเป็นรูปแบบศิลปะรูปแบบหนึ่งที่ใช้ภาษาศิลปะเพื่อสร้างความหมายเชิงสุนทรียะใหม่ๆ ให้กับ "วัสดุ" และสร้างความเชื่อมโยงระหว่างวัสดุ ผู้คน และสิ่งแวดล้อม ลักษณะเด่นของศิลปะเส้นใยในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นความครอบคลุมของการเชื่อมโยงหลายสาขาวิชาอย่างชัดเจน ความสามารถในการปรับตัวของวัสดุสื่อ การโต้ตอบของการมีส่วนร่วมของผู้คนในพื้นที่สาธารณะ และความกว้างขวางหลายมิติ การสร้างศิลปะเส้นใยในยุคปัจจุบันต้องอาศัยความศรัทธาและจิตวิญญาณในการสร้างงานสรรค์ศิลปะและงานฝีมือ นอกจากนี้ให้ความสำคัญกับเทคนิคการงานฝีมือ ความสัมพันธ์ระหว่างผลงานกับพื้นที่แล้วนั้น ผลงานยังควรคำนึงถึงนวัตกรรมและลองใช้วิธีการแสดงออกอื่นๆ เพิ่มเติมอีกด้วย ศิลปะเส้นใยร่วม

สมัยให้ความสำคัญกับการโต้ตอบและประสบการณ์เป็นอย่างมาก โดยหวังว่าผู้คนสามารถกลมกลืนเข้ากับงานศิลปะได้ ผู้วิจัยเชื่อว่านี่คือการเปลี่ยนแปลงด้านสุนทรียศาสตร์และแนวคิดทางศิลปะ ทำอย่างไรที่จะทำให้ศิลปะมีปฏิสัมพันธ์ทางกายภาพกับผู้คนมากยิ่งขึ้น นำผลงานศิลปะเส้นใยไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่สาธารณะได้อย่างไร การปรับปรุงสภาพแวดล้อมของพื้นที่สาธารณะไปพร้อมกับการประชาสัมพันธ์ลักษณะเฉพาะของภูมิภาคเมืองหลานโจว สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ผู้วิจัยจำเป็นต้องพิจารณาอย่างจริงจังในกระบวนการทดลองครั้งต่อไป การวิเคราะห์และเรียบเรียงข้อมูลในบทนี้เป็นพื้นฐานทางทฤษฎีสำหรับการวิจัยและการปฏิบัติงานศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะร่วมสมัย

บทที่ 3

อัตลักษณ์ และสุนทรียภาพของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม

จากการที่ผู้วิจัยได้รวบรวมและวิเคราะห์ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 ทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจาก ในขั้นแรก ผู้วิจัยวิเคราะห์ความงามสีของเนินเขาหลากหลายสีจากมุมมองของสุนทรียศาสตร์แบบจีนโบราณ ตั้งแต่การวิเคราะห์มุมมองเนินเขาหลากหลายสีที่สวยงามมีความหมายแฝงทางอุดมการณ์ ขึ้นต่อมา ผู้วิจัยเข้าใจประวัติศาสตร์การพัฒนา สถานะการพัฒนา และแนวโน้มการพัฒนาศิลปะเส้นใยทั้งในและต่างประเทศในช่วง 60 ปีที่ผ่านมา ผ่านการวิเคราะห์ผลงานพื้นที่จัดแสดง และความหมายแฝงทางอุดมการณ์ของตัวแทนศิลปินทั้งในและต่างประเทศในช่วงเวลาต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจความเป็นสากล ความหลากหลาย และความเปิดกว้างของศิลปะเส้นใย การวิเคราะห์ทางทฤษฎีในช่วงต้นเป็นแรงบันดาลใจให้ ผู้วิจัยได้ไปที่ภูมิภาคภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม เมืองหลาน และพื้นที่สาธารณะในเมืองเป็นการส่วนตัว เพื่อดำเนินการสำรวจและวิเคราะห์เบื้องต้น ประการแรกวิเคราะห์คุณค่าของแหล่งทรัพยากรภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม ประการต่อมา สังเกตลักษณะทางธรณีวิทยา การเปลี่ยนแปลงของสี การสะท้อนของแสงและเงา และด้านอื่นๆ ดำเนินการถ่ายภาพและจดบันทึกเกี่ยวกับภูเขาสายรุ้งสุ่ยโมเพื่อรับข้อมูลเชิงลึก และประการสุดท้ายเพื่อทำความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับวัสดุเส้นใย และเทคนิควิธีงานฝีมือรอบๆ พื้นที่ภูเขาสายรุ้งสุ่ยโมเมืองหลานใจ จาก การลงสำรวจพื้นที่จริง ทำให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับคุณค่าทางสุนทรียของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโมและคุณประโยชน์

อัตลักษณ์ความงามของภูมิภาคภูเขาสายรุ้งสุ่ยโมในอำเภอหยงเต็ง เมืองหลานใจ มณฑลกานซู

1. รูปร่าง

พื้นที่ขนาดใหญ่ที่มีหินโคลนหนาถูกยกขึ้นสู่ผิวน้ำโดยการเคลื่อนที่ของเปลือกโลก และจากการผุกร่อนอย่างรวดเร็วและการกัดเซาะของน้ำ ทำให้เกิดเนินเขาหลากหลายสีสัน เมื่อมองไปไกลจะมองเห็นภูเขาสายรุ้งสุ่ยโมที่ต่อเนื่องกันและมีเนินเขาสูงต่ำ เมื่อมองดูภูเขาสายรุ้งสุ่ยโมอย่างใกล้ชิดจะเห็นเหมือนว่าเนินสามเหลี่ยมเป็นคลื่นเล็กๆ จำนวนนับไม่ถ้วนวางซ้อนกันอยู่ด้านบน ดังแสดงในภาพที่ 3-1 และภาพที่ 3-2

ภาพที่ 3-1 ภูเขาสายรุ้งสู่ย์โม้ในระยะไกล ที่มา: <https://www.meipian.cn/366na28h>, 2020

ภาพที่ 3-2 ภูเขาสายรุ้งสู่ย์โม้ในระยะใกล้ (Lyu huizi, 2024)

2. ลายเส้น

เมื่อมองภูเขาสายรุ้งสู่ย์โม้ตามแนวระนาบ จะเห็นความลาดชันที่เล็กน้อยและแถบสีที่ขึ้น-ลงไปตามแนวภูเขา เช่นเดียวกับคลื่นในทะเล ระลอกคลื่นค่อยๆ คลายออกอย่างเงียบสงบ เมื่อมองภูเขาสายรุ้งสู่ย์โม้ตามแนวตั้ง จะประกอบด้วยเส้นที่คดเคี้ยว โค้งไปมา และเป็นขั้นบันได ดังแสดงในภาพที่ 3-3

ภาพที่ 3-3 ภูเขาสายรุ้งสู่ยโม่ตามแนวตั้งในมมสูง (Cao yuzhong, 2020)

3. พื้นผิว

พื้นผิวของภูเขาสายรุ้งสู่ยโม่เปรียบเสมือนรอยย่นบนใบหน้าของพระแม่ธรณี เป็นการตกตะกอนของเวลา และเป็นผีแปร่งของธรรมชาติ เมื่อเดินท่ามกลางภูเขาสายรุ้งสู่ยโม่ เส้นที่ลึกและตื้นที่ผ่านการเผชิญกับลมและฝนนับล้านครั้ง ทำให้พื้นผิวของมันชัดเจนและบริสุทธิ์ยิ่งขึ้น เส้นพื้นผิวแต่ละเส้นมีเสน่ห์เฉพาะตัว ทำให้ผู้ชมสัมผัสได้ถึงงานฝีมืออันแปลกประหลาดของธรรมชาติและควมมีชีวิตชีวาของชีวิต ดังแสดงในภาพที่ 3-4

ภาพที่ 3-4 พื้นผิวของภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่ (Lyu huizi,2023)

4. สี.....

ความงดงามของสีที่ภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่แสดงออกมานั้นนั้นสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องสีแบบจีนดั้งเดิม อันดับแรก สีจีนดั้งเดิมมีที่มาจากทุกสิ่งในโลกใบนี้ ในวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม สีต่างๆ มีความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่หลากหลาย และสีที่ต่างกันแสดงถึงอารมณ์และความหมายที่แตกต่างกัน สีของภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่มีคุณสมบัติหลากหลาย ได้แก่สีแดง สีส้ม สีอิฐ สีเหลือง สีฟ้า สีเขียว สีเทา สีขาว ฯลฯ ซึ่งสีเหล่านี้มีความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่เป็นเอกลักษณ์ในสีจีนแบบดั้งเดิม ตัวอย่างเช่น สีแดงเป็นสัญลักษณ์ของความกระตือรือร้น ความมงคล และความสุข สีส้มเป็นสัญลักษณ์ของความมีชีวิตชีวา ความสดใส และความเจริญรุ่งเรือง สีเหลืองเป็นสัญลักษณ์ของความสงบ ความอบอุ่นและความอุดมสมบูรณ์ สีเขียวเป็นสัญลักษณ์ของสุขภาพ ความมีชีวิตชีวา และสีฟ้าเป็นสัญลักษณ์ของความหวัง การผสมผสานของสีเหล่านี้นำเสนอความงามที่กลมกลืนและเป็นหนึ่งเดียวในภูมิภาคตะวันตก ในขณะเดียวกันทำให้ผู้คนชื่นชมความงามของภูมิภาคตะวันตก และยังสัมผัสได้ถึงเสน่ห์ของวัฒนธรรมการใช้สีแบบดั้งเดิมของจีน ต่อมา การส่งเสริมซึ่งกันและกันของแนวคิดเรื่องสีและศิลปะในวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม ในวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนเน้นการสร้างแนวความคิดทางศิลปะและการแสดงออกของอารมณ์ แสวงหาความสงบและความงามจากภายใน ภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่

ไม่มีโครงสร้างทางธรณีวิทยาอันเป็นเอกลักษณ์และสีอันสดใส ทำให้ผู้คนมีแนวคิดทางศิลปะที่แตกต่างจากโลกภายนอก รวมถึงสัมผัสถึงการผสมผสานที่สมบูรณ์แบบของธรรมชาติและมนุษย์ชาติ

ในขณะเดียวกัน เส้นที่ในเรื่องสีภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล สภาพอากาศที่แตกต่างกัน เวลาที่แตกต่างกัน แสงและเงาที่แตกต่างกัน ซึ่งทั้งหมดทำให้ภูเขาสายรุ้งส่ายไม่มีสีที่เปลี่ยนไป

4.1. ฤดูใบไม้ผลิ

ในเดือนมีนาคม น้ำแข็งและหิมะที่ปกคลุมยอดเขาละลายหายไป และลักษณะภูมิประเทศของต้นส่ายก็เผยให้เห็นสีดั้งเดิม เนื่องจากสภาพอากาศและแสงแดดที่แตกต่างกัน ทำให้เนินเขาที่มีแดดจัดและเนินเขาที่มีร่มเงาในที่นี้มีลักษณะภูมิประเทศที่แตกต่างกัน จากฝั่งตะวันตกยังไปฝั่งตะวันออก สีหลักของเนินเขาที่มีแดดจัดคือสีส้มแดง และจากฝั่งตะวันออกไปยังฝั่งตะวันตก สีหลักของเนินเขาที่มีร่มเงาคือ สีเขียวเข้ม ซึ่งภูมิประเทศทั้งสองนี้มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังแสดงในภาพที่ 3-5

ภาพที่ 3-5 เนินเขาหลากสีอันที่มีสีส้มและสีเขียวที่มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน (Lyu huizi,2024)

4.2. ฤดูร้อน

ลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเนินเขาหลากหลายสีอันทอดยาวไปทางทิศตะวันตกในมณฑลกานซูใกล้กับมณฑลชิงไห่ ก่อตัวเป็นแนวภูมิประเทศสีแดงที่มีความตระการตาเป็นอย่างยิ่ง ราวกับสายรุ้งที่ตกลงสู่โลกมนุษย์ ในช่วงแล้งของฤดูร้อน แม่น้ำจ้วงหลางและแม่น้ำเสียนซู่ในอำเภอหยงเต็ง และอำเภอซู่ซู่ของเมืองหลานโจวถูกล้อมรอบด้วยภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ที่ปกคลุมเป็นชั้นๆ ทำให้เกิดภูมิ

ทัศนที่สวยงาม จิตวิญญาณ ความหมายและความละเอียดอ่อนของการสะท้อนของน้ำบนภูเขา ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ ดังแสดงในภาพที่ 3-5 และภาพที่ 3-6

ภาพที่ 3-6 เนินเขาหลากสีที่ตกลงมาราวกับสายรุ้ง (Zhang zheng, 2020)

ภาพที่ 3-7 การสะท้อนน้ำของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ (Lyu huizi, 2025)

4.3. ฤดูใบไม้ร่วง

แสงแดดในฤดูใบไม้ร่วงไม่ร้อนเท่าฤดูร้อน และสีของต้นไม้จะเปลี่ยนไปมีความอ่อนโยน และนุ่มนวลยิ่งขึ้น พืชพรรณสีเขียวเขียวเฉาไปในช่วงปลายฤดูใบไม้ร่วง กลับถูกแทนที่ด้วยสีส้มและสีเหลืองซึ่งมีความสว่างต่างกันบนพื้นที่ขนาดใหญ่ ซึ่งทำให้ผู้คนรู้สึกอบอุ่น ดังแสดงในภาพที่ 3-8

ภาพที่ 3-8 ฤดูใบไม้ร่วงของภูเขาสายรุ้งสู่ย์โม่ (Lyu huizi, 2023)

4.4. ฤดูหนาว

ระดับความสูงจากน้ำทะเลที่สูงที่สุดของภูมิภาคภูเขาสายรุ้งสู่ย์โม่อยู่ที่ประมาณ 1,959 เมตร มีหิมะตกในทุกฤดูหนาว ภูเขาสายรุ้งสู่ย์โม่ปกคลุมไปด้วยหิมะและท้องฟ้าจะแจ่มใสหลังหิมะตก นี่เป็นเวลาที่ดีที่สุดใน การชื่นชมและถ่ายภาพภูมิทัศน์ภูเขาสายรุ้งสู่ย์โม่ในฤดูหนาว แสงอาทิตย์อ่อนอบอุ่นในฤดูหนาวส่องแสงบนหน้าผาภูเขาสายรุ้งสู่ย์โม่ หิมะสีขาวค่อยๆ ละลาย และชั้นสีแดงก็ค่อยๆ เผยออกมาให้เห็น สะท้อนความงามของน้ำแข็งที่ปกคลุมหลายพันไมล์ และหิมะที่ลอยอยู่หลายพันไมล์ ดังแสดงในภาพที่ 3-9

ภาพที่ 3-9 ฤดูหนาวของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ (Zhao feng, 2021)

จากการวิเคราะห์เบื้องต้นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ความงามของธรณีสัณฐานภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ ในอำเภอหยงเต็ง เมืองหลานโจว ผู้วิจัยพบว่า:

- 1) รูปร่างเนินเขาหลากสีสันของธรณีสัณฐานภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ ประกอบด้วยเนินลาดที่โค้งมนจำนวนนับไม่ถ้วน ซึ่งสามารถสรุปโดยคร่าวๆได้ว่าเป็นรูปสามเหลี่ยมประมาณ 60 องศา
- 2) เนินเขาหลากสีสันของธรณีสัณฐานภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ทอดยาวครอบคลุมพื้นที่มากกว่า 600 ตารางกิโลเมตร สายเส้นของภูเขาจากระยะไกล ซึ่งสามารถสรุปโดยคร่าวๆได้ว่าเป็นเส้นหยักที่เป็นลูกคลื่นอยู่เป็นชั้นๆ
- 3) พื้นผิวของเนินเขาหลากสีสันของธรณีสัณฐานภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่นั้นไม่สม่ำเสมอ ซึ่งสามารถสรุปโดยคร่าวๆได้ว่าเป็นวงกลมขนาดใหญ่และขนาดเล็กปะปนกัน
- 4) สีของธรณีสัณฐานภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ได้รับผลกระทบจากฤดูกาลและแสงที่แตกต่างกัน ทำให้มีสีที่หลากหลาย ได้แก่สีแดง สีส้ม สีอิฐ สีเหลือง สีฟ้า สีเขียว สีเทา สีขาว ฯลฯ

วัสดุเส้นใยในท้องถิ่นเมืองหลานโจว: เส้นใยสัตว์ เส้นใยพืช

1. เส้นใยสัตว์ในท้องถิ่นเมืองหลานโจว

มีชนกลุ่มน้อยหลายสิบลุ่มอาศัยอยู่ในเมืองหลานโจวและพื้นที่โดยรอบ ในอดีตชนกลุ่มน้อยส่วนใหญ่ล่าสัตว์เป็นอาชีพ ดังนั้นในอำเภอหยงเต็ง เมืองหลานโจวจึงร่ำรวยจากการปศุสัตว์มา

ตั้งแต่สมัยโบราณ ผู้คนที่นี่ถือว่าแกะเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาโดยตลอด พวกเขามีธรรมเนียมในการล่าและบูชาแกะ แกะหยงเต็งคือสมบัติ ในอดีตผู้คนอาศัยขนสัตว์และหนังแกะเพื่อให้ความอบอุ่น ทำม้วนผ้าสักหลาดเพื่อปูพื้นและสร้างเต็นท์ แกะหยงเต็ง ได้รับความนิยมนอย่างมากในหมู่ผู้คนเนื่องจากมีขนเส้นเล็กและยาว สีขาวบริสุทธิ์ และคุณภาพชั้นดี ขนแกะและหนังของแกะหยงเต็งถูกค้าและส่งไปทั่วประเทศ ในปัจจุบันอุตสาหกรรมปศุสัตว์ของหยงเต็งยังคงเป็นอุตสาหกรรมหลักในการดำรงชีพ โดยมีผลิตภัณฑ์จากแกะ ขนแกะ และหนังแกะอยู่มากมาย ดังแสดงในภาพที่ 3-10

ภาพที่ 3-10 แกะหยงเต็ง (Lyu huizi, 2024)

2. เส้นใยพืชในท้องถิ่นเมืองหลานโจว

นอกจากเนินเขาหลากหลายสีสันสไลขนาดใหญ่แล้วในอำเภอหยงเต็งยังมีทุ่งดอกกุหลาบขนาด 100,000 เอเคอร์ อำเภอหยงเต็งมีประวัติศาสตร์การปลูกกุหลาบมากกว่า 200 ปี และเป็นที่ยอมรับในนาม "บ้านเกิดของดอกกุหลาบในประเทศจีน" กุหลาบชู่สือเป็นกุหลาบในวงศ์ Rosaceae เป็นกุหลาบดอกเล็กกิ่งคู้ มีกลิ่นหอมอ่อน ๆ เติบโตได้เหนือระดับน้ำทะเล 1,600 ถึง 2,400 เมตร เป็นกุหลาบธรรมชาติที่ราบสูงสายพันธุ์ธรรมชาติที่หายากในโลก ดอกตูมของกุหลาบชู่สือจะแน่น ดอกตูมสดมีน้ำหนัก 0.85-0.95 กรัม ซ่อมมีขนาดเล็กคล้ายหม้อ กลีบดอกมีสีแดงอ่อนอมชมพู ผิวเนียน มีรสหวานฝาดเล็กน้อย แต่ละดอกมี 18-24 กลีบ ในช่วงต้นปี ค.ศ. 1984 ดอกกุหลาบชนิดนี้ได้รับเลือกให้เป็นดอกไม้ประจำเมืองหลานโจว ซึ่งเพิ่มสีสันแห่งความโรแมนติกให้กับหลานโจว ดังแสดงในภาพที่ 3-

ภาพที่ 3-11 กุหลาบหยงเต็ง (Qi chongtai, 2020)

หลังจากการวิจัยเชิงลึก ผู้วิจัยตัดสินใจเลือกใช้เส้นใยขนสัตว์เป็นวัสดุในการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ เนื่องจาก : 1) ขนแกะของแกะหยงเต็งมีเป็นจำนวนมาก เป็นวัตถุดิบที่ขาดไม่ได้ในชีวิตของคนในพื้นที่นี้ 2) การแสดงศิลปะสาธารณะในเมือง มีการใช้วัสดุในท้องถิ่นและวัสดุขนแกะในการสร้างสรรค์งานศิลปะซึ่งมีลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นโดยไม่ทำให้ผู้คนรู้สึกแปลกไป 3) วัสดุขนแกะมีคุณสมบัติในการยืดหยุ่นสูง สามารถสร้างสรรค์งานหัตถกรรมได้หลากหลาย เมื่อรวมเข้ากับหัวข้อหลักในการวิจัยแล้วรูปแบบและเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานทำให้ผู้วิจัยมีพื้นที่ในการสร้างสรรค์การทดลองมากยิ่งขึ้น 4) ผู้วิจัยมีประสบการณ์ด้านเทคนิคการผลิตขนแกะและงานสักหลาด

เทคนิควิธีที่ใช้ในการผลิตเส้นใยแบบดั้งเดิมของเมืองหลานโจว

เมืองหลานโจว เป็นเมืองสำคัญบนเส้นทางสายไหมโบราณ เส้นทางสายไหมโบราณ ล้อมรอบแอ่งกระทะตันส่วย ตามรอยเท้าของคนโบราณ การเดินป่าของทิมอูฐ ผ้าไหมเนื้อนุ่มนวล เครื่องลายครามอันวิจิตรงดงาม การค้าชาและม้า การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างที่ราบภาคกลางและภาคตะวันตก ก่อให้เกิดการบูรณาการของขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นและทักษะแบบดั้งเดิม ดังแสดงในภาพที่ 3-12

ภาพที่ 3-12 หมู่บ้านรอบๆ พื้นที่ภูเขาสายรุ้งสุยโม่ (Zhang guangbei, 2018)

1. เทคนิควิธีการปักแบบดั้งเดิมของเมืองหลานโจว

การปัก หรือที่เรียกว่าจุดเข็มในสมัยโบราณ เป็นงานฝีมือที่ใช้เข็มปักเพื่อนำทางด้ายสี และผู้ปักออกแบบลวดลายบนสิ่งทอเพื่อสร้างลวดลายโดยใช้เข็ม ซึ่งถือเป็นงานฝีมือชนิดหนึ่งที่ใช้การปักเพื่อสร้างลวดลาย เนื่องจากการปักส่วนใหญ่จะทำโดยผู้หญิง ในอดีต "งานปักของผู้หญิง" จึงเป็นส่วนสำคัญ งานปักถือเป็นงานหัตถกรรมโบราณของจีนที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 2,000 ปี การปักแบบจีนมีผลงานและเทคนิคที่หลากหลาย เลือกใช้วิธีการเย็บที่ต่างกันสามารถสร้างโครงสร้างเส้นที่แตกต่างกัน นำมาซึ่งผลลัพธ์การแสดงออกทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ของการปักด้วยมือ

การปักแบบใช้เข็มดิ่ง เป็นหนึ่งในการปักแบบดั้งเดิมที่ได้รับความนิยมอย่างมากในภาคเหนือของประเทศไทย เป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่าดอกไม้ปัก ดอกไม้ปักชอย ดอกไม้ประทับตรา ฯลฯ เป็นวิธีทอผ้าที่ใช้เข็มกลวงเพื่อสร้างห่วงบนผ้า ซึ่งคล้ายกับเทคนิคการปักที่นิยมในปัจจุบันมาก นั่นคือการปักแบบโพล์ เนื่องจากมีขั้นตอนที่ง่ายและรวดเร็ว ผ่านการออกแบบสร้างสรรค์ที่ต่างกันสามารถสร้างผลงานที่มีหลากหลายสีสัน จึงทำให้ผู้ชื่นชอบงานหัตถกรรมหลายคนชื่นชอบ เครื่องมือในการปักมีลักษณะคล้ายเข็มบนกระบอกฉีดยา ข้อแตกต่างคือ มีตาเข็มอยู่ที่ปลายเข็ม เส้นไหมจะลอดผ่านเข็มแล้วจึงผ่านรูเข็ม ผู้ปักถือเข็มเหมือนแปรงโดยให้เข็มตั้งฉากกับผ้า เวลาปัก ก็เหมือนโก๋ดำข้าวแตะผ้าเบาๆ การปักแบบใช้เข็มดิ่งจะทำให้ดูหนาแน่นและให้สัมผัสแบบ 3 มิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีลวดลายที่สมบูรณ์ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง มีสัมผัสที่หนักแน่นและเป็นลักษณะการปักแบบพิเศษในภาคเหนือ

เมืองหลานโจว เป็นสถานที่รวมตัวของหลายเชื้อชาติในประวัติศาสตร์ เสื้อผ้าและของประดับตกแต่งล้วนมีลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น ซึ่งการเย็บปักถักร้อยเป็นงานฝีมือที่เด็กผู้หญิงในอดีต

เริ่มเรียนรู้ตั้งแต่วัยเด็กและเป็นหัตถกรรมที่ละทิ้งไม่ได้ตลอดชีพ ไม่ว่าจะเป็นการตกแต่งสิ่งของในชีวิตประจำวัน ของใช้ในชีวิตประจำวัน หรือสินสอด องค์ประกอบทุกตารางนิ้วและทุกฝีเข็มล้วนเต็มไปด้วยอารมณ์และพรสวรรค์ของหญิงสาว แสดงออกถึงความปรารถนาที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้นของเธอ เทคนิคการปักของเมืองหลานโจวโดยทั่วไปประกอบด้วย การปักและปักชอย การปัก คือ การลงแป้งบนผ้าหรือกระดาษที่ด้านหลังของผ้าไหมหรือผ้าฝ้าย เมื่อมีความหนาและความแข็งในระดับหนึ่งให้ตัดและวางลวดลายบนนั้น จากนั้นจึงใช้ด้ายปักลงบนผ้า การปักชอย มีการใช้แผ่นไม้ไผ่เพื่อทำคลิปวงกลมและชิงผ้าไหมหรือผ้าฝ้ายที่มีวาดลวดลายขนาดใหญ่ไว้บนนั้นแล้ว จึงร้อยด้ายและสับด้วยเข็มเนื่องจากลายปักบ่งบอกถึงความเป็นสิริมงคลและสวยงาม จึงกลายเป็นตัวเลือกแรกในการตกแต่งบ้านของผู้คนทั่วไป ดังแสดงในภาพที่ 3-13

ภาพที่ 3-13 เทคนิคการปักแบบดั้งเดิมของเมืองหลานโจว – เทคนิคการปักชอย (Lyu huizi, 2023)

หมวดหมู่ของการเย็บปักถักร้อยแบบดั้งเดิมของเมืองหลานโจว: ส่วนใหญ่ประกอบด้วย หมอน รองเท้าและหมวก พิ่นรองเท้า พิ่นถุงเท้า ส้นถุงเท้า เข็มขัด เสื้อผ้า ท่อถักเปีย ผ้านวม สายรัดหน้าท้อง ผ้าคลุมโต๊ะ กระเป๋าต่างค์ ทุกชิ้นหนังสือ กล่องแว่นตา ถุงพัตลม(ชุด) กระเป๋าอุปกรณ์เย็บผ้า ฯลฯ

รูปแบบการเย็บปักถักร้อยแบบดั้งเดิมของเมืองหลานโจว ส่วนใหญ่เป็นดอกไม้และพืช ที่พบเห็นได้บ่อยๆได้แก่ ดอกโบตั๋น ดอกเบญจมาศ ดอกกุหลาบ ลิลลี่ ดอกพลัม กัลวีย์ไม้ ดอกแอปริคอต ดอกพืชและแอปริคอตในฤดูใบไม้ผลิ เป็ดแมนดารินเล่นน้ำ ผึ้งบินและเต็นรำผีเสื้อ นกยูงและดอกโบตั๋น นกและดอกไม้ งานรีนเรจ ดอกไม้ภูเขา ผลไม้ฤดูผสมพันธุ์ ดอกตูม เป็นต้น ดังแสดงในภาพที่ 3-14

ภาพที่ 3-14 เทคนิคและลวดลายการปักแบบดั้งเดิมของเมืองหลานโจว (Lyu huizi, 2023)

2. เทคนิคการปักสักหลาดแบบดั้งเดิมของหลานโจว

การปักสักหลาดเป็นงานหัตถกรรมพื้นบ้านของแบบดั้งเดิมของจีนที่มีประวัติยาวนานนับพันปี ไม่ใช้การทอแต่กลายเป็นสิ่งทอ เช่นการทอผ้า การถัก เป็นเทคนิควิธีที่มนุษย์ใช้มาตั้งแต่แรกเริ่ม โดยมีคุณสมบัติมากมายนอกเหนือจากคุณสมบัติที่ไม่ใช้สิ่งทอแล้ว ยังมีคุณสมบัติที่มีคุณภาพสูงเช่น การขึ้นรูปเป็นชิ้นเดียว การรักษาความอบอุ่น กันน้ำ ทนไฟ และการเสียดทน กรรมวิธีการผลิตได้รับการสืบทอดมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ซึ่งทักษะนี้ได้รับการแนะนำโดยชนเผ่าเร่ร่อนชาวมองโกลเลียในสมัยราชวงศ์ซ่งและหยวน กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ มากมาย รวมถึงชาวมองโกล ฮุย และฮั่น อาศัยอยู่ร่วมกันในภูมิภาคตะวันตกเฉียงเหนือ ในเวลานั้นชาวมองโกลอาศัยอยู่ในกระท่อมสักหลาดและปูที่นอนด้วยสักหลาดซึ่งอบอุ่นในฤดูหนาวและเย็นสบายในฤดูร้อน กลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ จึงได้เรียนรู้งานฝีมือตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา งานฝีมือการปักสักหลาดได้หยั่งรากลึกลงในดินแดนตะวันตกเฉียงเหนืออันกว้างใหญ่และแบ่งบานไปทุกที่ คนที่สามารถปักสักหลาดได้ในท้องถิ่นจะเรียกว่าช่างทำผ้าสักหลาด การเดินทางจากหมู่บ้านหนึ่งไปอีกหมู่บ้านหนึ่งของ "ช่างฝีมือสักหลาด" ทำให้อุตสาหกรรมนี้ก่อเกิดขึ้นมา เมืองหลานโจวและพื้นที่ภูเขาโดยรอบมีประเพณีการปักผ้าสักหลาด ช่างปักสักหลาดยังสามารถทำเสื้อผ้าสักหลาด หมวกสักหลาด รองเท้าสักหลาดและสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันอื่น ๆ คนแกะที่ใช้ทำผ้าสักหลาดมีคุณสมบัติกันความชื้นและรักษาความอบอุ่นได้ดี มีความทนทานเหมาะสำหรับผู้คนในพื้นที่ภูเขาทางตะวันตกเฉียงเหนือและเป็นนิมอย่างมากในครอบครัวของชาวชนบท

ตารางที่ 3-1 ขั้นตอนการกลิ้งสักหลาดโดยพื้นฐานแล้วประกอบด้วย 5 ขั้นตอน: การเลือก การยืด การเกลี่ย การกลิ้งและการซัก ที่มา: <https://news.sina.cn>, 2019

ขั้นตอน	กระบวนการกลิ้งผ้าสักหลาด	รูปภาพ
1.การเลือกขนแกะ	นำขนแกะสีดำและขนแกะที่ไม่สะอาดออก และเลือกขนแกะคุณภาพดีที่สุดสำหรับการทำผ้า ขนแกะคุณภาพรองลงมาใช้สำหรับทำซับใน และขนแกะคุณภาพแย่มากที่สุดจะถูกประกบตรงกลาง	
2.การยืดขนแกะ	เกลี่ยขนแกะบนพื้นที่สะอาดและเรียบ ใช้ไม้ไผ่แผ่นบางตีซ้ำๆ จากนั้นวางบนเพลที่ใช้เชือกธนูแบบพิเศษผูกไว้ตีขนแกะ คล้ายกับการยืดดอกฝ้าย เพื่อให้ขนแกะเบาและฟู	
3.การเกลี่ยขนแกะ	นำขนแกะที่ยืดแล้วเกลี่ยให้เท่าๆ กันบนม่านไม้ไผ่ ชั้นแรกปูด้วยขนแกะคุณภาพดีที่สุด จากนั้นตามด้วยขนแกะคุณภาพแย่มากที่สุด และสุดท้ายปูด้วยขนแกะคุณภาพรอง เกลี่ยขนสัตว์อีกชั้นด้วยดินสีขาวละเอียด แล้วฉีบน้ำมันปรุงอาหาร 1 ชั้น คอยโปรยน้ำเมื่อเกลี่ยขนสัตว์ ควบคุมความแห้งและความชื้น น้ำไม่ควรเปียกหรือแห้งเกินไป	
4.การกลิ้งขนแกะ	ม้วนม่านไม้ไผ่ขึ้นแล้วมัดด้วยเชือกให้แน่นแล้วทำเป็นม้วนท่อน้ำร้อนลงไปใช้ 2 หรือ 4 คนจับเชือกแล้วม้วนซ้ำด้วยเท้าทั้งสองม้วนไปมาเพื่อให้เป็นผ้าสักหลาด โดยใช้เวลาประมาณ 40 นาที จนขนสัตว์ติดสนิท ยึดม้วนทั้ง 4 ด้านให้ตรง จากนั้นกดขอบเพื่อทำให้ขอบที่ไม่	

ขั้นตอน	กระบวนการกลิ้งผ้าสักหลาด	รูปภาพ
	<p>เรียบจนเรียบ</p> <p>ครั้งที่สอง ให้ใส่ผ้าสักหลาดที่เพิ่งขึ้นรูปใหม่ลงในม่านไม้ไฟอีกครั้งแล้วกลิ้งต่อไป ม้วนและกดประมาณ 40 นาที</p>	
5.การซักขนแกะ	<p>วางผ้าสักหลาดที่ขึ้นรูปแล้วไว้บนกระดานไม้แล้วเหยียบด้วยเท้าซ้ำๆ เพื่อทำความสะอาด จะใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมงในการล้าง เติมน้ำทุกๆ ชั่วโมง แช่ผ้าสักหลาดด้วยน้ำ จากนั้นขัดและบีบให้แห้งด้วยเท้า ซักรวมกันมากกว่า 20 ครั้ง จนซักผ้าขนสัตว์ให้สะอาด ปราศจากสิ่งสกปรก สุดท้ายให้กางผ้าสักหลาดออกแล้วใช้ไม้บรรทัดเพื่อปรับขอบให้ตรง</p>	

จากเทคนิควิธีการผลิตผ้าสักหลาด สามารถแบ่งออกเป็นสักหลาดน้ำบริสุทธิ์และสักหลาดแบบเยื่อกระดาษ โดยสักหลาดแบบเยื่อกระดาษใช้ส่วนผสมทำจากแป้งข้าวโพดหรือจะใช้น้ำบริสุทธิ์โดยตรงก็ได้ หลังจากใช้สักหลาดมาหลายปีแล้ว ก็จะเชิญช่างฝีมือสักหลาดมาทำความสะอาด หลังจากทำความสะอาดแล้วผ้าสักหลาดจะนุ่ม เรียบเนียน และสะอาดเหมือนใหม่ สักหลาดน้ำบริสุทธิ์อย่างดีผืนหนึ่งจะไม่เนาเปื่อยหรือแตกสลายไปนานกว่าร้อยปี ตามความต้องการหาตลาดและสีเส้นใหม่ๆ บนผ้าสักหลาดของผู้คน ผ้าสักหลาดสีขาวจึงค่อยๆ พัฒนาเป็นผ้าสักหลาดสีแดงและผ้าสักหลาดลายดอกไม้ สิ่งนี้ฝังแน่นอยู่ในขนบธรรมเนียมประจำชาติอันยาวนานและแนวคิดเรื่องการพัฒนาที่กลมกลืนระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ และแสดงถึงการแสวงหาและปรารถนาของมนุษย์เพื่อชีวิตที่ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจภาคสนามผู้วิจัยพบว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย การพัฒนาของสังคม และการยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้คนอย่างต่อเนื่อง ช่างฝีมือผ้าสักหลาดที่รู้สึกว่าการสักหลาดครั้งหนึ่งเคยได้รับความเคารพอย่างสูงค่อยๆ เลือนหายไปจากสายตาของผู้คน และช่างฝีมือสักหลาดรู้สึกว่ามีค้อยๆ ถูกผู้คนหลงลืม ในขณะที่ช่างฝีมือสักหลาดรุ่นก่อนๆ ก็มีอายุมากขึ้นเรื่อยๆ การกลิ้งผ้าสักหลาดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่กำลังจะสูญสลายไป

การทำความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับเทคนิคการกลึงสักรวดแบบดั้งเดิมนั้นช่วยให้ผู้วิจัยมีข้อมูลอ้างอิงสำหรับผลงานทดลองขึ้นไป เทคนิคการกลึงสักรวดแบบดั้งเดิมใช้เทคนิคการ "สักรวดแบบเปียก" ที่มีลักษณะที่โดดเด่นที่สุดคือ การผสมเส้นใยขนแกะกับน้ำ ด้วยความช่วยเหลือของแรงงานในการ การยืด การชัก และการรีดซ้ำๆ ทำให้ขนแกะกลายเป็นชั้นๆ ของสักรวด เพิ่มความหนาและความแข็ง เพื่อให้ได้ขนาดและความหนาตามที่ต้องการ และผ่านการแปรรูปเชิงลึกจนแกะจึงกลายมาสิ่งของต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

ความสำคัญและหลักการประยุกต์ใช้งานศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะในเมือง

พื้นที่สาธารณะในเมืองเป็นสถานที่ที่ชาวเมืองดำเนินชีวิตทางสังคม และเป้าหมายหลักเพื่อการบริการเป็นสาธารณะในเมือง พื้นที่ในเมืองนั้นไม่ได้มีหน้าที่ในการแสดงความหมายแฝงทางวัฒนธรรมโดยตรง แต่เมื่อผู้คนทำกิจกรรมในพื้นที่สาธารณะ การสื่อสารจะเกิดขึ้นระหว่างผู้คนและระหว่างผู้คนกับพื้นที่ว่าง กระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์มากขึ้น ทำให้พื้นที่ทั้งหมดเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวา ศิลปะเส้นใยจำเป็นต้องใช้เนื้อหาการออกแบบ วัสดุ เทคนิค และความหมายที่แตกต่างกันในพื้นที่ที่แตกต่างกัน ศิลปะเส้นใยสามารถระดมความรู้สึกที่แตกต่างกันของผู้ชมเพื่อแสดงความหมายทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ บูรณาการกับพื้นที่สาธารณะ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับพื้นที่สาธารณะ ซึ่งเอื้อต่อการยอมรับวัฒนธรรมและศิลปะใหม่ของสาธารณชน ซึ่งจะช่วยยกระดับสภาพแวดล้อมของพื้นที่

ในขณะเดียวกัน ศิลปะเส้นใยจะถูกจำกัดโดยพื้นที่สาธารณะในเมือง สภาพแวดล้อมของพื้นที่สาธารณะในเมืองเป็นตัวเชื่อมของศิลปะเส้นใย ซึ่งสภาพแวดล้อมเชิงพื้นที่จะจำกัดรูปแบบการออกแบบของศิลปะเส้นใย โครงสร้างของศิลปะเส้นใยต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของรูปแบบสิ่งแวดล้อมในพื้นที่สาธารณะในเมืองก่อน ซึ่งโครงสร้างจะต้องได้รับการออกแบบตามรูปทรงของพื้นที่ที่ตั้งอยู่ และขนาดของรูปร่างของโครงสร้างจะถูกจำกัดด้วยพื้นที่ ไม่สามารถพัฒนาได้โดยอิสระจากพื้นที่ และต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมโดยรอบอย่างเต็มที่ พิจารณาว่าหัวข้อหลักของงานศิลปะสอดคล้องกับจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของพื้นที่หรือไม่ หัวข้อหลักในการออกแบบมีความสำคัญอย่างยิ่งงานออกแบบที่สอดคล้องกับธรรมชาติของพื้นที่และให้จิตวิญญาณทางวัฒนธรรมทั้งต้องสะท้อนถึงธรรมชาติและหน้าที่ของพื้นที่

1. ความสำคัญของการประยุกต์ใช้งานศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะในเมือง

ความผูกพันของศิลปะเส้นใยไม่เพียงแต่สามารถเปลี่ยนสภาพแวดล้อมเชิงพื้นที่เท่านั้น แต่ยังสนองความต้องการทางจิตวิญญาณของผู้คนในการค้นหาวัฒนธรรมในเมืองอีกด้วย ด้วยการพัฒนาอย่างแข็งขันของศิลปะเส้นใย ศิลปะได้ย้ายออกจากพิพิธภัณฑ์และเข้าสู่ชีวิตของผู้คน ศิลปะเส้นใยมี

ความสำคัญในทางปฏิบัติในการตกแต่งสภาพแวดล้อมของพื้นที่และสร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในการออกแบบและการประยุกต์ใช้พื้นที่สาธารณะในเมือง

ในสภาพแวดล้อมพื้นที่ในเมือง ผู้คนสามารถสัมผัสบรรยากาศโดยรวมของสภาพแวดล้อมได้โดยตรงผ่านการมองเห็น ด้วยการดึงเอาวัฒนธรรมทางจิตวิญญาณออกจากพื้นที่ ผู้วิจัยจึงออกแบบการแสดงผลออกอันเป็นเอกลักษณ์เพื่อปรับปรุงบรรยากาศโดยรวมของสิ่งแวดล้อม สร้างผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจนเพื่อส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารของผู้คนในพื้นที่ ในขณะเดียวกัน ยังสามารถโต้ตอบกับผู้คนเพื่อให้บรรลุผลจากการเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ผสมผสานภูมิหลังทางวัฒนธรรมท้องถิ่นและแนวคิดการออกแบบเพื่อสร้างพื้นที่ที่ช่วยให้ผู้คนรู้สึกเป็นธรรมชาติ สะดวกสบาย และน่าดึงดูดทางวัฒนธรรม

2. หลักการออกแบบศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะในเมือง

เมื่อนำศิลปะเส้นใยมาประยุกต์ใช้กับพื้นที่สาธารณะในเมือง จะต้องพิจารณารูปแบบการออกแบบโดยรวมของสภาพแวดล้อมของพื้นที่ให้ครบถ้วน หัวข้อการออกแบบ รูปแบบการใช้งาน และการแสดงออกของสีต้องสอดคล้องกับการออกแบบโดยรวมของพื้นที่ ในขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงภูมิหลังทางวัฒนธรรมของเมืองและความรู้สึกทางจิตวิทยาของผู้ใช้ด้วย เมื่อใช้ศิลปะเส้นใยในสภาพแวดล้อมพื้นที่เมือง ควรปฏิบัติตามหลักการออกแบบต่อไปนี้

1) การโต้ตอบ: งานออกแบบควรคำนึงถึงความต้องการและประสบการณ์ของคนกลุ่มต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่าทุกคนสามารถเข้าถึงและชื่นชมงานศิลปะเส้นใยได้อย่างง่ายดาย งานออกแบบสามารถดึงดูดการมีส่วนร่วมและการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้ชม เพิ่มความมีชีวิตชีวาและที่น่าดึงดูดใจของพื้นที่สาธารณะ

2) การบูรณาการ: บูรณาการงานศิลปะเส้นใยเข้ากับสภาพแวดล้อมโดยรอบและภูมิทัศน์เมือง ทำให้มีความกลมกลืนกับอาคารโดยรอบ ภูมิทัศน์ และคุณลักษณะทางมนุษยนิยม การบูรณาการระหว่างพื้นที่สาธารณะในเมืองและศิลปะเส้นใยส่วนใหญ่เป็นการผสมผสานระหว่างธรรมชาติของพื้นที่ในเมืองและเนื้อหาการออกแบบงานศิลปะเส้นใย การผสมผสานระหว่างสีในพื้นที่สาธารณะในเมืองและสีที่ใช้ศิลปะเส้นใย รวมถึงการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมพื้นที่สาธารณะในเมืองและหัวข้อการออกแบบศิลปะเส้นใย การออกแบบงานควรมีเรื่องราวและการแสดงออกที่ชัดเจน สามารถกระตุ้นความคิดของผู้ชมและสะท้อนอารมณ์ และเพิ่มเสน่ห์ทางศิลปะของงาน

3) นวัตกรรม: ใช้แนวคิดการออกแบบใหม่และวิธีการทางเทคนิคเพื่อนำประสบการณ์การมองเห็นและคุณค่าทางศิลปะใหม่มาสู่พื้นที่สาธารณะในเมือง

4) ความปลอดภัย: พิจารณาความมั่นคงของโครงสร้างและความปลอดภัยของงาน เพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้คนและสิ่งแวดล้อมโดยรอบในสภาพแวดล้อมในเมือง

การวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของการจัดแสดงผลงานศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะ ในร่ม เมืองหลานโจว

ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่สาธารณะ 3 แห่งสำหรับวิธีจัดแสดงผลงานศิลปะเส้นใย วิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของพื้นที่สาธารณะ 3 แห่ง และในขณะเดียวกันได้ก็รวบรวมกรณีศึกษา

1. สถานีรถไฟใต้ดินในเมือง

พื้นที่สาธารณะของรถไฟใต้ดินในแต่ละเมืองเป็นพื้นที่จัดแสดงที่สำคัญเกี่ยวกับลักษณะและวัฒนธรรมท้องถิ่นของภูมิภาค โดยแสดงภาพลักษณ์ของเมือง อย่างไรก็ตาม วัสดุตกแต่งที่ใช้ในการก่อสร้างรถไฟใต้ดินในเมืองในช่วงแรกของจีนทั้งหมดผลิตออกมาจำนวนมาก ซึ่งทำให้สามารถก่อสร้างตกแต่งได้อย่างรวดเร็ว แต่ยังทำให้วัฒนธรรมในเมืองสูญหายไปด้วย โครงสร้างวัฒนธรรมรถไฟใต้ดินของเมืองมีความคล้ายคลึงกัน โดยขาดวัฒนธรรมดั้งเดิมของภูมิภาค (Jiang Yuxiang, 2022) รูปแบบเชิงพื้นที่ของสถานีรถไฟใต้ดินมักจะแบนและแคบ ซึ่งส่วนใหญ่ถูกจำกัดด้วยต้นทุนการลงทุนและโครงสร้างการบำรุงรักษา ความใกล้ชิด ความแคบ ความสม่ำเสมอของโครงสร้าง และความคงที่ของรูปทรงเรขาคณิตพื้นฐานเป็นลักษณะสำคัญของพื้นที่รถไฟใต้ดิน (Sun Jing, 2018)

สถานีรถไฟฟ้าเมืองหลานโจว สาย 1 เป็นเส้นทางรถไฟใต้ดินสายแรกที่เปิดให้บริการในเมืองหลานโจว จากการสังเกตการณ์ภาคสนาม นักวิจัยพบว่าในสถานีรถไฟใต้ดินสาย 1 ห้องโถงสถานี 7 แห่งได้รับการตกแต่งด้วยรูปปั้นนูนทองแดงปลอม วัสดุที่ใช้ค่อนข้างเป็นชิ้นเดียวและไม่มีการใช้วัสดุเส้นใย ซึ่งวัสดุเส้นใยอ่อนคลายบรรยากาศเยือกเย็นที่เกิดจากวัสดุก่อสร้างที่ผลิตจำนวนมาก และสร้างงานศิลปะพื้นที่ว่างในรถไฟใต้ดินด้วยบรรยากาศที่แตกต่างกัน ข้อดีของการเลือกสถานีรถไฟใต้ดินในเมือง ได้แก่ ผู้คนสัญจรไปมาหนาแน่น ผู้ชมจำนวนมาก และพื้นที่จำกัด อย่างไรก็ตาม ข้อเสียคือหน่วยงานบริหารจัดการภาครัฐที่เกี่ยวข้องของสถานีรถไฟใต้ดินในเมืองมีข้อกำหนดที่เข้มงวดเกี่ยวกับหัวข้อ รูปทรง วัสดุ ขนาด ฯลฯ ของงานศิลปะสาธารณะซึ่งยากต่อการนำไปปฏิบัติ พื้นที่สาธารณะในสถานีรถไฟใต้ดินเป็นงานศิลปะสาธารณะขนาดใหญ่และขนาดเล็กไม่ดึงดูดประสาทสัมผัสของผู้ชม สถานีรถไฟใต้ดินมีผู้คนพลุกพล่านและมีเสียงดัง ผู้คนเร่งรีบ และอยู่ในช่วงเวลาสั้นๆ ไม่มีเวลาในการสื่อสารเชิงลึกกับงานศิลปะ ดังแสดงในภาพที่ 3-15

ภาพที่ 3-15 ผลงานศิลปะในพื้นที่สาธารณะ สถานีรถไฟฟ้าเมืองหลานโจว สาย 1 (ภาพวาดตกแต่ง
นูนทองแดง) (Lyu huizi, 2023)

2. อุทยานวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์

อุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เป็นสวนสาธารณะที่ให้บริการการผลิต การสร้างสรรค์ การแลกเปลี่ยน การจัดแสดง การขาย และบริการอื่นๆ สำหรับองค์กรอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ สวนสาธารณะดังกล่าวมักจะจัดให้มีพื้นที่สำนักงาน พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการ สตูดิโอสร้างสรรค์ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการประชุม บริการสนับสนุน ฯลฯ โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาและการแลกเปลี่ยนอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์

เมื่อเปรียบเทียบกับแนวทางสุนทรียศาสตร์แบบโดนกระทำในพิพิธภัณฑ์และหอศิลป์แบบดั้งเดิม วิธีการจัดนิทรรศการในอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์มีความกระตือรือร้นมากกว่า และผู้ชมจะเข้ามามีส่วนร่วมได้ดีกว่า สภาพแวดล้อมที่ผ่อนคลาย มีความเป็นอิสระ และเปิดกว้างของอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ทำให้การชื่นชมงานศิลปะของผู้ชมไม่ใช่การ "เข้าชม" อย่างเดียวๆ อีกต่อไป แต่เป็น "เข้าร่วม" ผลงานศิลปะโดยใช้ร่างกายและประสาทสัมผัสเป็นสื่อกลาง ในกระบวนการนี้ นอกจากนี้ ศิลปะเส้นใยยังได้พัฒนาลักษณะการโต้ตอบมากขึ้นในกระบวนการมีส่วนร่วมในงานศิลปะสาธารณะ ผู้ชม ผู้สร้าง งานศิลปะ และพื้นที่ต่างเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน

ข้อดีของพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการในอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์มีดังนี้ ประการแรก มีบรรยากาศทางวัฒนธรรมที่เข้มข้น อุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์มักจะรวบรวมผู้ปฏิบัติงานและผู้สนใจด้านวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์จำนวนมาก ศิลปะสาธารณะสามารถสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมที่แข็งแกร่งได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางศิลปะและความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์ ประการที่สอง ปรับปรุงภาพลักษณ์ ศิลปะสาธารณะสามารถเพิ่มภาพลักษณ์และความนิยมของอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ ดึงดูดผู้คนและผู้มาเยือนได้มากขึ้น และเพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวของสวนสาธารณะ ประการที่สาม การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ผ่านงานศิลปะสาธารณะ เราสามารถส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและการปะทะกันระหว่างภูมิภาค วัฒนธรรม และรูปแบบศิลปะที่แตกต่างกัน เสริมสร้างความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของสวนสาธารณะ และสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดแรงบันดาลใจที่สร้างสรรค์ ในทำนองเดียวกัน พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการของอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ก็มีข้อเสียอยู่บ้าง เช่น การกระจุกตัวของงานศิลปะ ซึ่งทำให้ยากต่อการสร้างความประทับใจให้กับผู้ชม กลุ่มเป้าหมายค่อนข้างจำกัดผู้เยี่ยมชมสวนอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ส่วนใหญ่เป็นคนหนุ่มสาวและวัยกลางคน ซึ่งพวกเขาไม่คุ้นเคยกับด้านสุนทรียภาพหรือความต้องการทางศิลปะ และวัฒนธรรมที่ชัดเจน เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่สาธารณะอื่น ๆ กลุ่มเป้าหมายก็แคบกว่า ดังแสดงในภาพที่ 3-16 ถึง ภาพที่ 3-18

ภาพที่ 3-16 หลานโจวพื้นที่สาธารณะของห้องจัดนิทรรศการในอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ A9 (Lyu huizi,2023)

ภาพที่ 3-17 หลานโจว | พื้นที่ทางทิศตะวันออกของห้องจัดนิทรรศการในอุทยานอุตสาหกรรม
วัฒนธรรมและสร้างสรรค์ A9 (Lyu huizi,2023)

ภาพที่ 3-18 หลานโจว | ศิลปะเส้นใยที่จัดแสดงในอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ A9
(Lyu huizi,2023)

3. ห้องสมุดสาธารณะประจำเมือง

ห้องสมุดสาธารณะในเมืองเป็นห้องสมุดที่จัดตั้งและจัดการโดยรัฐบาลหรือหน่วยงานสาธารณะอื่นๆ เพื่อให้ประชาชนเข้าใช้งานฟรี เป็นสถานที่ทางวัฒนธรรมสาธารณะสำหรับผู้อยู่อาศัยทั่วเมืองเพื่อตอบสนองความต้องการด้านการอ่าน การเรียนรู้ และความบันเทิงของประชาชน ห้องสมุดสาธารณะในเมืองเป็นส่วนสำคัญของการสร้างวัฒนธรรมเมืองและเป็นสถานที่สำคัญสำหรับผู้คนให้ได้รับความรู้และพัฒนาคุณภาพของพวกเขา ห้องสมุดยังเป็นเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมอีกด้วย การจัดแสดงงานศิลปะเส้นใยในห้องสมุดสาธารณะในเมืองมีหน้าที่ด้านวัฒนธรรมและการศึกษา สามารถยกระดับความสำเร็จทางศิลปะและคุณภาพสุนทรียศาสตร์ของประชาชนได้ ศิลปะเส้นใยสามารถส่งเสริมการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างศิลปะกับพลเมือง ทำให้ประชาชนมีโอกาสมากขึ้นในการผลิตเพลินกับวัฒนธรรมและศิลปะ และยกระดับชีวิตทางวัฒนธรรมของพลเมือง อย่างไรก็ตาม ข้อเสียคือหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องของห้องสมุดในเมืองมีข้อกำหนดที่เข้มงวดเกี่ยวกับหัวข้อ รูปแบบ วัสดุ ขนาด ฯลฯ ของงานศิลปะสาธารณะ ซึ่งทำให้ยากต่อการนำไปปฏิบัติ ดังแสดงในภาพ 3-19 และ ภาพที่ 3-20

ภาพที่ 3-19 พื้นที่ภายในห้องสมุดเมืองหลานโจว ที่มา: baike.baidu.com/item, 2025

ภาพที่ 3-20 พื้นที่ภายในห้องสมุดมณฑลกลานซู ที่มา: gs.cnr.cn/gsxw/kx/, 2022

จากการวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของสภาพแวดล้อม ผู้คน พื้นที่ และวิธีการจัดนิทรรศการของพื้นที่สาธารณะทั้งสามแห่ง ผสมผสานกับรูปแบบการแสดงและวิธีการแสดงออกของงานศิลปะเส้นใยของผู้วิจัย และในที่สุดผู้วิจัยก็เลือกพื้นที่ในร่มของอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ เพื่อเป็นพื้นที่จัดแสดงผลงาน โดยมีสาเหตุดังนี้

1) ความเป็นสาธารณะ ในฐานะพื้นที่สาธารณะแห่งใหม่ในเมืองที่ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้ ทุกคนจึงสามารถเห็นและมีส่วนร่วมของอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ได้ ใช้ออกได้อย่างไม่จำกัด

2) การโต้ตอบ เมื่อนำผลงานศิลปะจัดวางในพื้นที่ว่าง เช่น ทางเข้า-ออก ห้องประชุม สาธารณะ นิทรรศการศิลปะ พื้นที่พักผ่อน และโรงแรมศิลปะของอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ได้ เป็นต้น สามารถระดมความรู้สึกที่แตกต่างกันของผู้ชมและทำให้พวกเขามีส่วนร่วม ผู้ชมสามารถติดต่อกับผลงานได้อย่างใกล้ชิดและเข้าใจผลงานอย่างลึกซึ้งมากขึ้น ซึ่งจะได้รับการชื่นชมจากสุนทรียภาพไปสู่จิตวิญญาณ

3) ท้องถิ่น อุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ A9 เป็นสวนวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ระดับชาติแห่งเดียวในเมืองหลานโจว ซึ่งถือเป็นตัวแทนระดับสูงของอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของหลานโจว ห้องจัดนิทรรศการศิลปะมีบรรยากาศศิลปะที่เข้มข้น เป็นพื้นที่สาธารณะที่มีผู้คนเดินผ่านไปมาเป็นจำนวนมากที่สุด และเป็นสถานที่ที่ชาวเมืองและนักท่องเที่ยวต้องมาเยี่ยมชม ภายในพื้นที่จัดแสดงสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมระดับภูมิภาคของเมืองหลานโจว มณฑลกานซู และมีการจัดแสดงผลงานของศิลปินท้องถิ่นที่มีหัวข้อและเนื้อหาแตกต่างกัน รวมถึงผลงานของตัวแทน ในช่วงห้าปีที่ผ่านมาได้เข้าร่วมกับกิจกรรมที่มีหัวข้อต่างๆ ที่นี้จึงกลายเป็นหน้าต่างให้ประชาชนได้สัมผัสกับบรรยากาศทางศิลปะ แสวงหาความสุขทางจิตวิญญาณ เพิ่มคุณค่าทางอารมณ์ ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสวัฒนธรรมท้องถิ่นของหลานโจวอย่างลึกซึ้ง และค่อยๆ กลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเมืองหลานโจว

4) นวัตกรรม ความเปิดกว้างและการไม่แบ่งแยกของนิทรรศการศิลปะในอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เป็นเวทีสร้างสรรค์ที่กว้างขวางสำหรับผู้สร้างงานศิลปะ สถานที่สำหรับจัดนิทรรศการแห่งนี้ให้บรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เป็นมืออาชีพมากยิ่งขึ้น มีทั้งพื้นที่เปิด พื้นที่กึ่งเปิด และพื้นที่ปิดขนาดต่างๆ ทำให้ผู้สร้างสามารถแสดงออกได้อย่างอิสระมากขึ้นและสามารถใช้แนวคิดและแนวทางที่เป็นนวัตกรรมของตนได้ เพื่อให้บรรลุผลการแสดงผลที่คาดหวัง

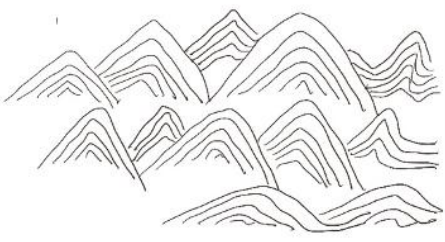

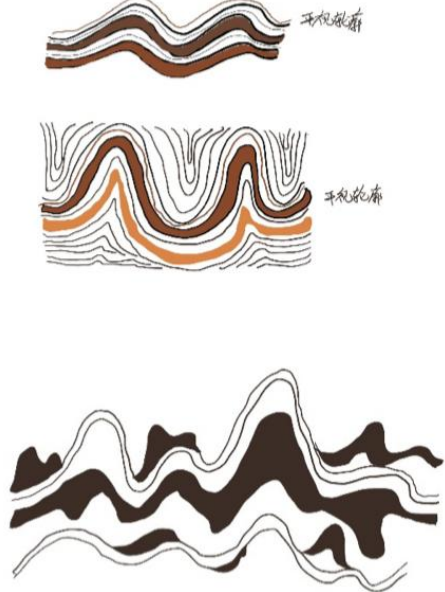

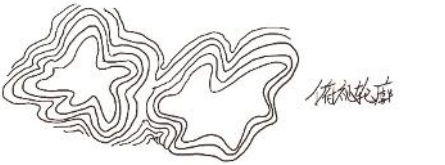
การวิเคราะห์เอกลักษณ์และการแยกประเภทของเรขาคณิตของเนินเขาหลากสีสัน

จากการวิเคราะห์เบื้องต้นข้างต้นของผู้วิจัย เกี่ยวกับอัตลักษณ์ความงามของของธรณีสัณฐานภูเขาสายรุ้งสู่ย์โม่ เขตหยงเต็ง เมืองหลานโจว การวิเคราะห์เบื้องต้นของเส้นใยในสัตว์และเส้นใยในพืชท้องถิ่นเมืองหลานโจว การวิเคราะห์เบื้องต้นของเทคนิควิธีการเย็บปักถักร้อยแบบดั้งเดิมของเมืองหลานโจว ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวทางการคิดสร้างสรรค์มีความชัดเจนและมีรายละเอียดมากขึ้น จากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์และแยกประเภทอันมีเอกลักษณ์เป็นลายเส้นที่เป็นตัวแทนของเนินเขาหลากสีสัน ในการวิเคราะห์ครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้:

1. การวิเคราะห์และการแยกองค์ประกอบรูปทรง
2. การวิเคราะห์และการแยกองค์ประกอบลายพื้นผิว
3. การวิเคราะห์และการแยกองค์ประกอบสี

1. การวิเคราะห์และการแยกรูปทรง

ตารางที่ 3-2 การวิเคราะห์โครงสร้าง รูปทรงและลายเส้นของเนินเขาหลากหลายสีสัน
(Lyu huizi, 2024)

รูปภาพเนินเขาหลากสีสัน	โครงสร้าง	รูปทรง	ลายเส้น
	โครงสร้าง เดี่ยว	สามเหลี่ยม	มุมระดับสายตา
	โครงสร้างที่ ซับซ้อน	เส้นคลื่น	มุมระดับสายตา
	เค้าโครงแบบ การกระจาย ตัว	เส้นคลื่น	มุมสูง

การชมทิวทัศน์เนินเขาหลากหลายสีสันจากมุมมองระดับสายตาหรือจากด้านบน ถือเป็นมุมมองที่ผู้ชมส่วนใหญ่มักมองเห็น ในฤดูใบไม้ร่วงและฤดูหนาวแม่น้ำเหลืองในเมืองหลานโจวจะมีความใส จนกลายเป็นสีเขียวอมฟ้า ในช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนเนื่องจากได้รับผลกระทบจากหน้าฝน ตะกอนในแม่น้ำจึงมีความขุ่นและจนแม่น้ำกลายเป็นสีเหลือง ในวันที่อากาศแจ่มใส เนินเขาหลากหลายสีสันจะสะท้อนลงบนผิวน้ำอันเงียบสงบ เนินเขาสูง-ต่ำที่มีรูปร่างเป็นสามเหลี่ยมเรียงซ้อนกันเป็นชั้น เนินเขาจริงและเงาที่สะท้อนบนผิวน้ำสร้างความแตกต่างระหว่างความเสมือนจริงกับความเป็นจริง ความลึกกับความตื้น ความแข็งกับความนุ่มนวล ทิวทัศน์อันงดงามของ "ภาพสะท้อนน้ำต้นสุ่ย" ทำให้ผู้ชมรู้สึกตกตะลึงในความงามของธรรมชาติ ในบางครั้งมีลมพัดมาทำให้มีระลอกคลื่นปรากฏบนผิวน้ำ และเงาสะท้อนลงมาราวล่องลอยอยู่บนผิวน้ำ วิวทิวทัศน์นี้สะท้อนถึงคำสอนของลัทธิเต๋าที่ว่า "การมองภูเขาไม่ใช่ภูเขา และการมองภูเขาอีกครั้งก็กลายเป็นภูเขา" ซึ่งเป็นการบรรยายภาพตรงหน้านั้น เป็นของจริงและไม่จริง จะเป็นจริงหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับสภาวะจิตใจของผู้ชมในขณะนั้น หากใจคุณสงบ สิ่งที่คุณเห็นก็จะสงบตามไปด้วย

การชมภูมิประเทศสุ่ยโม่ตันสุ่ยจากบนยอดเขาจากมุมสูงยิ่งทำให้ผู้ชมตกตะลึงและประทับใจมากยิ่งขึ้น ภูเขาทั้งหลายทับซ้อนกัน จนสุดลูกหูลูกตาไม่เห็นจุดสิ้นสุด ผู้ชมต่างตกตะลึงกับความกว้างใหญ่ไพศาลของภูมิประเทศสุ่ยโม่ตันสุ่ย และยังอุทานถึงถึงความตัวเล็กของมนุษย์เมื่อเทียบกับธรรมชาติตรงหน้าอีกด้วย เค้าโครงของเนินเขารูปสามเหลี่ยมขึ้น-ลง ทอดยาวเป็นคลื่นไปในทุกทิศทุกทาง

เมื่อมองลงมายังภูมิประเทศสุ่ยโม่ตันสุ่ยจากเฮลิคอปเตอร์ น้ำในแม่น้ำเหลืองที่ไหลผ่านภูเขานั้นให้มุมมองที่แตกต่างออกไป ราวกับว่ามีอณูมณีสีเขียวตกลงไปกลางแม่น้ำ เค้าโครงของภูเขาและสีสันระหว่างภูเขา เปรียบเสมือนคลื่นน้ำที่แผ่ขยายออกไปจากใจกลางไปทุกทิศทุกทาง ก่อให้เกิดความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างเค้าโครงและสีสันของผิวน้ำกับภูเขา

2. การวิเคราะห์และการแยกสายพันธุ์

ตารางที่ 3-3 การวิเคราะห์และแยกองค์ประกอบสายพันธุ์ของเนินเขาหลากหลายสี (Lyu huizi, 2024)

รูปภาพเนินเขาหลากหลายสี	เอกลักษณ์	รูปแบบ	ลวดลายเส้นที่วาดด้วยมือ
	ลายพันธุ์	การรวมตัวหนาแน่นของวงกลมใหญ่และวงกลมเล็ก	

เมื่อเดินเข้าไปสำรวจเนินเขาหลากหลายสี จะพบว่าพื้นผิวขรุขระ ไม่เรียบ ประกอบด้วยเนินกลมขนาดใหญ่และเล็กที่อัดแน่นอยู่ด้วยกัน บนรอยแตกของดินมีรูจำนวนมากซึ่งแห้งเปราะบางและพังทลายได้ง่าย และภายใต้การสะท้อนแสงที่แตกต่างกัน อนุภาคแร่ธาตุตรงนั้นจะสร้างสีที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาให้กับเนินเขาโดยไม่มีกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนในแง่ของการผสมสี

3. การวิเคราะห์และการแยกสี

ใช้เครื่องมือ คือ ซอฟต์แวร์ชื่อว่า Coolors

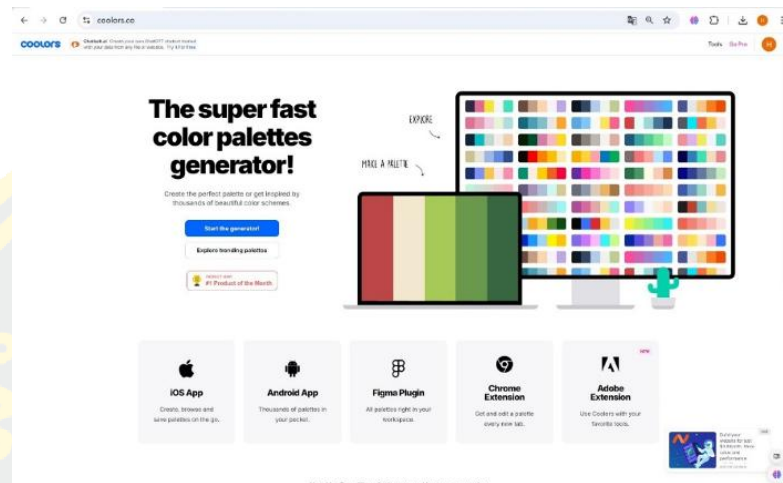
Coolors เป็นเครื่องมือจับคู่สีออนไลน์ที่ออกแบบมาเพื่อช่วยให้นักออกแบบ ศิลปิน และนักสร้างสรรค์ในการสร้างและเลือกกลุ่มสีได้อย่างรวดเร็ว ซอฟต์แวร์นี้ช่วยให้ผู้ใช้สามารถสร้าง ปรับ และบันทึกโทนสีได้อย่างง่ายดาย ผ่านอินเทอร์เฟซที่เรียบง่ายและการใช้งานที่ใช้งานง่าย ตามที่แสดงในภาพที่ 3-21

ภาพที่ 3-21 โลโก้ของซอฟต์แวร์ชื่อว่า Coolors

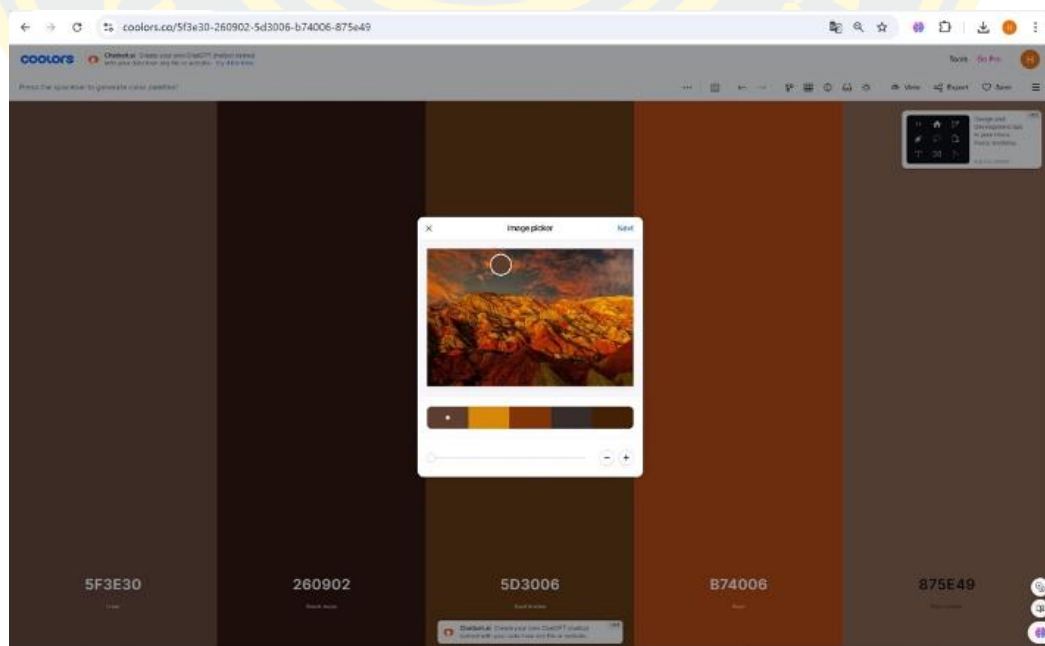
วิธีแยกการจับคู่สีออกจากภาพถ่าย เปิดเว็บไซต์ <https://colors.co> ตามที่แสดงในภาพ

3-22

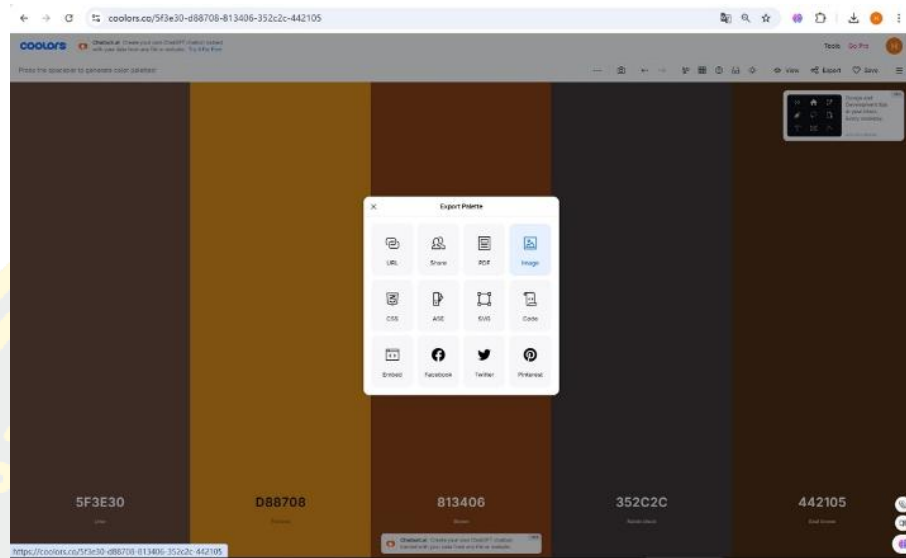
ภาพที่ 3-22 หน้าแรกของเว็บไซต์

อัปโหลดรูปภาพจากในเครื่อง จากนั้นระบบจะวิเคราะห์และแยกสีโดยอัตโนมัติ ตามที่แสดงในภาพ 3-23

ภาพที่ 3-23 หลังจากอัปโหลดรูปภาพระบบจะวิเคราะห์และเลขโค้ดสีให้โดยอัตโนมัติ

บันทึกค่าสีของรูปภาพนี้และสร้างการ์ดสี ตามที่แสดงในภาพ 3-24

ภาพที่ 3-24 บันทึกค่าสีของรูปภาพนี้

สร้างการ์ดสี 5 สีสำหรับแต่ละภาพ ตามที่แสดงในภาพ 3-25

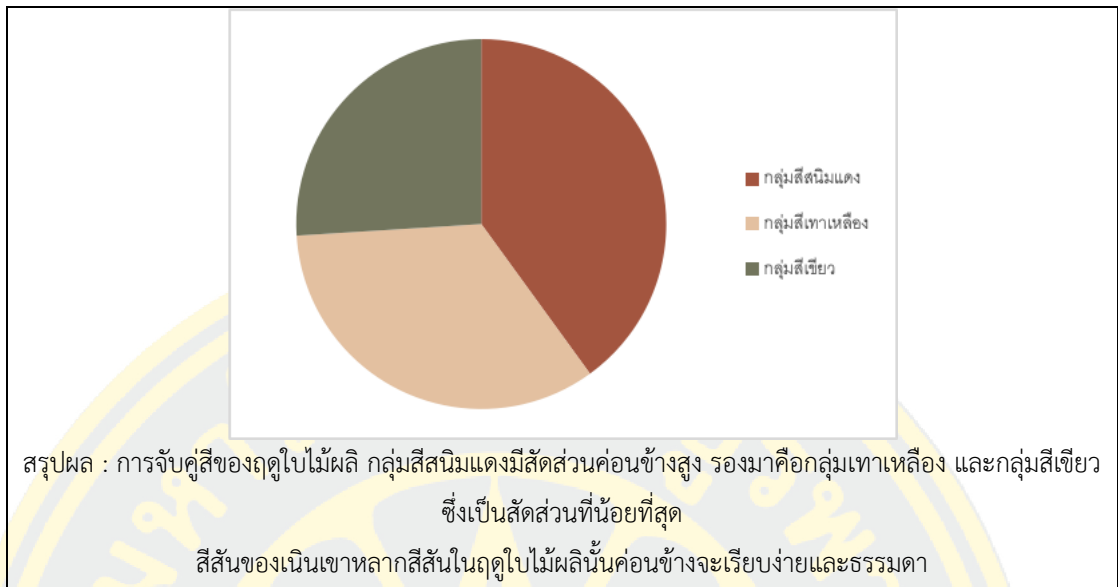

ภาพที่ 3-25 ผู้วิจัยเลือกภาพที่ต้องการและสร้างการ์ดสี

ผู้วิจัยได้เลือกภาพซึ่งเป็นตัวแทนของทิวทัศน์σύมโต้นσύมจำนวน 12 ภาพจากใน 4 ฤดูกาล ได้แก่ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว และใช้ซอฟต์แวร์ Colors เพื่อแยกองค์ประกอบสี 5 สีจากภาพแต่ละ และแต่ละฤดูกาลแยกองค์ประกอบสี 15 สี รวมทั้งหมด 60 สี และเลือก 10 สีที่ปรากฏบ่อยที่สุด เพื่อนำมาสรุปและใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับสีใช้กับผลงานในภายหลัง

ตารางที่ 3-4 การแยกองค์ประกอบสีของภาพฤดูใบไม้ผลิของภูเขาสายรุ้งσύม (Lyu Huizi, 2024)

การแยกองค์ประกอบสีของภาพฤดูใบไม้ผลิ				
กลุ่มที่ 1 วิเคราะห์สีของภาพฤดูใบไม้ผลิ				
การจำแนกสี 15 สีตามข้างต้นตามกลุ่มสีที่คล้ายคลึงกัน				
EF9978 <small>Atomic Tangerine</small>	C55D3A <small>Jaune</small>	EE8E78 <small>Saltine</small>	กลุ่มสีส้มแดง มี ประเภทเดียวกันมี 6 สี	40%
A3553E <small>163, 85, 52</small>	BB6A55 <small>187, 104, 85</small>	A96B5E <small>169, 102, 94</small>		
FFCE9E <small>Peach</small>	EAD49B <small>Peach-Yellow</small>		กลุ่มสีเทาเหลือง มี ประเภทเดียวกันมี 5 สี	33%
B28C75 <small>178, 140, 117</small>	E3C0A0 <small>227, 192, 160</small>	E3C0A0 <small>Desert sand</small>		
	58544B <small>Walnut brown</small>	D2B28B <small>Tan</small>	กลุ่มสีเขียว มี ประเภทเดียวกันมี 4 สี	26%
	283F2F <small>Burnished green</small>	A4A885 <small>Sage</small>		

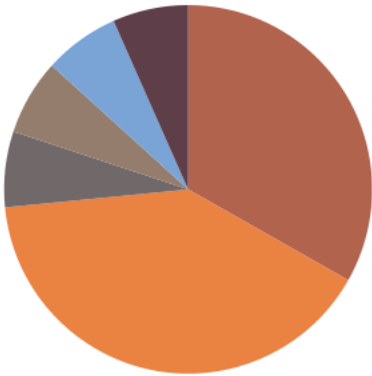
ตารางที่ 3-5 การแยกองค์ประกอบสีของภาพฤดูร้อนของภูเขาสายรุ้งสู่ย์โม่ (Lyu Huizi, 2024)

การแยกองค์ประกอบสีของภาพฤดูร้อน						
กลุ่มที่ 2 วิเคราะห์สีของภาพฤดูร้อน						
การจำแนกสี 15 สีตามข้างต้นตามกลุ่มสีที่คล้ายคลึงกัน						
7C3614 Sienna	82381B Sienna	894A32 Chestnut	9B9336 Raw umber	837550 Brown sugar	กลุ่มสีน้ำตาลแดง ที่มีประเภทเดียวกันมี 5 สี	33%
809888 Cambridge blue	5A644C Ebony	00642E Dartmouth green	2E5543 Brunswick green	B8CE40 Celadon	กลุ่มสีเขียว ที่มีประเภทเดียวกันมี 5 สี	33%
CBB876 Ecru	F2F0A6 Vanilla	C4A667 Ecru	C1B38F Khaki		กลุ่มสีกาก็ ที่มีประเภทเดียวกันมี 5 สี	26.6%

4D8982 Steel blue	สีฟ้ามี 1 สี	6.6%
<p>สรุปผล : การจับคู่สีของฤดูร้อน กลุ่มสีน้ำตาลแดง และกลุ่มสีเขียวมีส่วนค่อนข้างสูง รองมาคือกลุ่มสีเทา และสีน้ำเงินที่มีเพียงสีเดียว ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยที่สุด</p>		

ตารางที่ 3-6 การแยกองค์ประกอบสีของภาพฤดูใบไม้ร่วงของภูเขาสายรุ้งสู่ย์โม่ (Lyu Huizi, 2024)

การแยกองค์ประกอบสีของภาพฤดูใบไม้ร่วง						
กลุ่มที่ 3 วิเคราะห์สีของภาพฤดูใบไม้ร่วง						
การจำแนกสี 15 สีตามข้างต้นตามกลุ่มสีที่คล้ายคลึงกัน						
<small>1D6034</small> Raw umber	<small>826938</small> Copper	<small>C4602E</small> Tawny	<small>E17D4B</small> Copper	<small>E9634D</small> Brown sugar	กลุ่มสีน้ำตาลแดง ที่มีประเภทเดียวกันมี 5 สี	33%

	<p>D9884D Persian orange</p>	<p>F5B26C Fawn</p>	<p>E4E241 Pumpkin</p>	<p>กลุ่มสีส้ม เหลือง ที่มี ประเภท เดียวกันมี 6 สี</p>	<p>40%</p>
	<p>F4314D Atomic tangerine</p>	<p>E06D1D Cocoa Brown</p>	<p>C79268 Persian orange</p>	<p>สีเทา สีกากี้ สี ม่วง สีฟ้า อย่างละ 1 สี</p>	<p>แต่ละสี 6.6% คิดเป็น 27%</p>
<div style="text-align: center;"> <ul style="list-style-type: none"> ■ กลุ่มสีน้ำตาลแดง ■ กลุ่มสีส้มเหลือง ■ สีเทา ■ สีกากี้ ■ สีฟ้า ■ สีม่วง </div> <p>สรุปผล : การจับคู่สีของฤดูใบไม้ร่วง กลุ่มสีส้มเหลืองมีส่วนค่อนข้างสูง รองมาคือกลุ่มสีน้ำตาลแดง และมีสีเทา สีฟ้า สีกากี้ และสีม่วง สีละ 1 สี</p>					

ตารางที่ 3-7 การแยกองค์ประกอบสีของภาพฤดูหนาวของภูเขาสายรุ้งสู่ย์โม่ (Lyu Huizi, 2024)

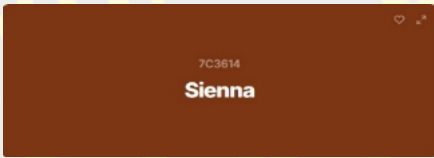
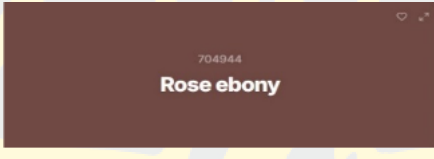
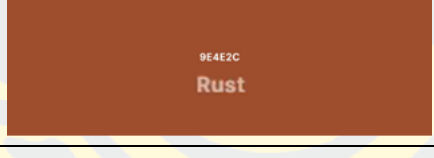
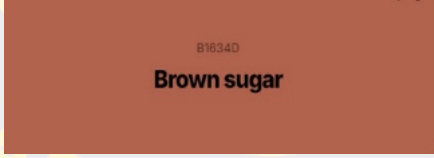
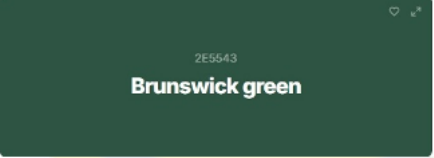

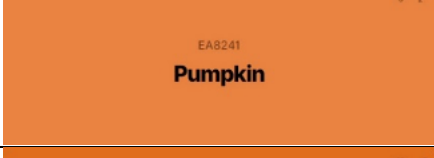

การแยกองค์ประกอบสีของภาพฤดูหนาว		
กลุ่มที่ 4 วิเคราะห์สีของภาพฤดูหนาว		
		
การจำแนกสี 15 สีตามข้างต้นตามกลุ่มสีที่คล้ายคลึงกัน		

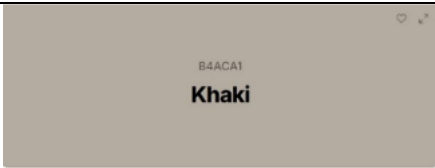
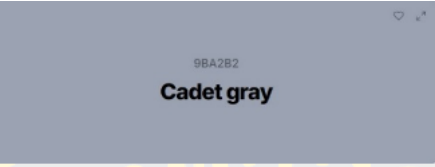
DB7B17 Ochre	F3A43D Gamboge	D5AD56 Satin sheen gold	CE821A Cocoa Brown	กลุ่มสี น้ำตาล เหลือง มี 4 สี	26.6%
BF9472 Lion	998334 Raw umber	704944 Rose ebony	808A5F Rose taupe	กลุ่มสี กุหลาบเข้ม มี 4 สี	26.6%
	947D6D Beaver	B4ACA1 Khaki		กลุ่มสีกากี มี 2 สี	13%
	E6DED3 Bone			สีขาว กระดุกมี 1 สี	6.6%
CCD7EB Lavender (web)	92A5C3 Powder blue	98A2B2 Cadet gray	9F9892 Battleship gray	สีฟ้าและสี เทา มี กลุ่ม ละ 2 สี	แต่ละ กลุ่มมี 13% รวม 26%
<p>สรุปผล : การจับคู่สีของฤดูหนาว กลุ่มสีน้ำตาลเหลือง และกลุ่มสีกุหลาบเข้มมีสัดส่วนค่อนข้างสูง รองมาคือกลุ่มสี กากี กลุ่มสีเทา และกลุ่มสีฟ้า ส่วนสีขาวกระดุกมี 1 สี</p>					

จากการวิเคราะห์ภาพถ่ายเนินเขาหลากสี 4 กลุ่ม กลุ่มละ 12 ภาพข้างต้นได้สีออกมาทั้งหมด 60 สี สามารถสรุปได้ว่าสีของเนินเขาหลากสีของภูเขาสายรุ้งส่วมไม่ในแต่ละฤดูกาลมีความ

แตกต่างกันและความหลากหลายอย่างมาก สีที่ปรากฏบ่อยที่สุด ได้แก่ สีน้ำตาลแดง สีกุหลาบเข้ม สีแดงสนิม สีน้ำตาลไหม้ สีเขียว สีเหลืองน้ำตาล สีส้มเหลือง สีน้ำตาลเหลือง สีเทา และสีเทา ซึ่งการแยกองค์ประกอบสีเหล่านี้จะช่วยให้ผู้วิจัยมีพื้นฐานที่ดีสำหรับการจับคู่สีในส่วนการวิจัยเชิงทดลองของบทที่ 4

ตารางที่ 3-8 ผลสรุปการวิเคราะห์สีของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ (Lyu Huizi, 2024)

สีน้ำตาลแดง		C:51 M:85 Y:100 K:26
สีกุหลาบเข้ม		C:59 M:74 Y:69 K:21
สีแดงสนิม		C:44 M:79 Y:93 K:08
สีน้ำตาลไหม้		C:38 M:71 Y:71 K:01
สีเขียว		C:83 M:58 Y:78 K:24
สีเหลือง น้ำตาล		C:18 M:62 Y:95 K:0
สีส้มเหลือง		C:09 M:61 Y:76 K:0
สีน้ำตาล เหลือง		C:15 M:69 Y:92 K:0

สีกาเกี		C:35 M:31 Y:35 K:0
สีเทา		C:46 M:34 Y:23 K:0

การวิจัยภาคสนามเบื้องต้นเพื่อให้เห็นให้มุมมองที่กว้างขึ้นและการสนับสนุนพื้นฐานการวิจัยเชิงทฤษฎี รวมถึงเทคนิคที่เป็นนวัตกรรมสำหรับการวิจัยในหัวข้อนี้ มุมมองเชิงพื้นที่ของสุนทรียศาสตร์แบบจีนโบราณและทัศนคติต่อการแสดงทิวทัศน์ การรวบรวมความหมายแฝงทางจิตวิญญาณของภูมิทัศน์ผ่านการจัดสีเส้น ลายเส้น และองค์ประกอบประสบการณ์ส่วนตัว ไม่เพียงแต่ข้อที่จำกัด ความสมจริงที่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา "ทิวทัศน์ ในดวงตา" นั่นคือ "ทิวทัศน์อันยิ่งใหญ่" ที่ขยายกว้างขึ้นในใจของศิลปิน รวมถึงมุมมองต่อชีวิต ค่านิยม และจักรวาลของเขา จากทิวทัศน์ที่สมจริงไปจนถึงทิวทัศน์ด้วยที่ถ่ายทอดผ่านฝีมือ การคิดเชิงสุนทรียแบบจีนดั้งเดิมจะชี้นำผู้วิจัยให้สร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีชีวิตชีวามากขึ้น และมีความหลากหลายมากขึ้น ไม่ใช่แค่การคัดลอกทิวทัศน์ที่อยู่ตรงหน้า และนี่จะเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยจะมุ่งมั่นและลงมือในช่วงทดลองต่อไป

จากภาพถ่ายและการจดบันทึก ผู้วิจัยได้แยกองค์ประกอบรูปร่าง เค้าโครง พื้นผิว และสีของธรณีสัณฐานภูเขาสายรุ้งสู่ย์ไม่ คัดเลือกเอกลักษณ์ของภูมิทัศน์ป่าเขาของบ้านเกิด และการเล่าเรื่องราวของบ้านเกิดของฉันด้วยวัสดุที่ผู้คนในภาคตะวันตกเฉียงเหนือคุ้นเคย การผสมผสานที่เหมาะสมรวมเข้ากับเทคนิคการออกแบบและการสร้างสรรค์ที่จะเพิ่มความรู้สึกที่ทันสมัยของการออกแบบผลงานที่สื่อออกมาทางภาษาภาพ การใช้วัสดุที่แตกต่างกัน การผสมผสานเทคนิคต่างๆ และการพิจารณาการรับรู้ของมนุษย์และความสัมพันธ์เชิงพื้นที่สิ่งเหล่านี้จะถูกใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์

บทที่ 4

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

ในช่วงแรกผู้วิจัยได้วิจัยและทดลองในบทนี้โดยเริ่มต้นจากการแยกองค์ประกอบที่เป็นเอกลักษณ์ของเงินเขาหลากหลายสีสัน ของภูมิสัมฐานภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม๋ เมืองหลานโจว ผ่านการทดลองสามชุด จนในที่สุดได้ผลงานศิลปะเส้นใยที่มีการแสดงออกถึงหัวข้อหลักและเอกลักษณ์เฉพาะตัว การเลือกใช้วัสดุ เทคนิคและขนาด รวมถึงการจัดแสดงผลงานที่สมบูรณ์และการวิเคราะห์ผลงาน ในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง 2 ท่าน และได้นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาใช้เพื่อเป็นแนวทางและความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยในกระบวนการสร้างผลงานศิลปะจากเส้นใย

ในหัวข้อแรกเป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับอัตลักษณ์และสุนทรียศาสตร์ของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม๋ การคัดเลือกวัสดุเส้นใยท้องถิ่นในเมืองหลานโจว และผลงานศิลปะเส้นใยจะสามารถกระตุ้นประสบการณ์การรับรู้ของผู้ชมได้อย่างไร การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในสาขาศิลปะเส้นใย ผู้เชี่ยวชาญจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับอัตลักษณ์และสุนทรียศาสตร์ของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม๋ วัสดุและเทคนิคเส้นใยแบบดั้งเดิมของเมืองหลานโจว รวมถึงนวัตกรรมในศิลปะเส้นใยแก่ผู้วิจัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมเกี่ยวกับอัตลักษณ์และสุนทรียศาสตร์ของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม๋ การคัดเลือกวัสดุเส้นใย และวิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเส้นใยอย่างไรที่จะสามารถกระตุ้นการรับรู้และประสบการณ์ของผู้ชม หัวข้อที่สองคือ การสัมภาษณ์เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะ โดยจะสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการดำเนินงานศิลปะในพื้นที่สาธารณะ ผู้เชี่ยวชาญจะให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยจากแง่มุมต่างๆ เช่น แนวโน้มการจัดนิทรรศการศิลปะในพื้นที่สาธารณะของสวนอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ A9 เมืองหลานโจว สถานการณ์ปัจจุบันในการพัฒนาศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะเมืองหลานโจว ลักษณะเฉพาะของกลุ่มผู้เข้าชม และวิธีการจัดนิทรรศการ ซึ่งข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้งสองคนนั้นเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานและจัดแสดงศิลปะเส้นใยของผู้วิจัย เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอัตลักษณ์และสุนทรียศาสตร์ของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม๋ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เส้นใยวัสดุในท้องถิ่นในเมืองหลานโจว เข้าใจสถานการณ์ปัจจุบันของการประยุกต์ใช้ศิลปะในพื้นที่สาธารณะ ทั้งยังรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสร้างสรรค์และการจัดแสดงผลงานศิลปะเส้นใย และการเผยแพร่คุณค่าทางวัฒนธรรม เพื่อนำไปใช้ในการสร้างสรรค์ในภายหลัง

สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะจากเส้นใย

เดือนกันยายน ปี 2024 ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์รองศาสตราจารย์โจว หยิง คณบดีคณะศิลปะและหัตถกรรม วิทยาลัยศิลปะและการออกแบบ มหาวิทยาลัยเมืองหลานโจว ซึ่งการสัมภาษณ์ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ตามที่แสดงในภาพที่ 4-1 และ 4-2

ภาพที่ 4-1 กระบวนการสัมภาษณ์ (Lyu Huizi, 2025)

ภาพที่ 4-2 แนะนำประวัติการพัฒนาของสตูดิโอศิลปะเส้นใยของมหาวิทยาลัยเมืองหลานโจว (Lyu Huizi, 2025)

อาจารย์โจวได้ให้ความเห็นว่า สีเส้นของภูเขาสายรุ้งส่วยโม่เป็นสีที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของภาคตะวันตกเฉียงเหนือ และสีของภูเขาสายรุ้งส่วยโม่จะแสดงลักษณะที่แตกต่างกันไปตามฤดูกาล ซึ่งสามารถใช้เป็นจุดเด่นในการสร้างสรรค์ผลงานได้ นอกจากนี้ เมื่อสังเกตจากมุมมองที่แตกต่างกัน เช่น มุมสูง มุมระดับสายตา มองด้านข้าง ผสมผสานกับมุมมองในระยะใกล้ชิต ระยะกลาง และระยะไกล สุนทรียศาสตร์ของภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ตั้งแต่พื้นผิวไปจนถึงรูปทรงและเค้าโครง ล้วนสามารถนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานได้ บริเวณโดยรอบภูเขาสายรุ้งส่วยโม่มีวัสดุเส้นใยจำนวนมากที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเมืองหลานโจว และยังเป็นวัสดุที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนอย่างใกล้ชิด เช่น เส้นใยจากสัตว์ เส้นใยจากพืช เป็นต้น การใช้เส้นใยที่แตกต่างกันสามารถนำเสนอผลงานที่ยืดหยุ่นและมีความหลากหลาย ในแง่ของการจัดแสดงผลงาน สามารถผสมผสานกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเข้าไปด้วยได้ เช่น ปลุกต้นไม้ ท้องถิ่นไว้รอบ ๆ งาน เพื่อให้ผู้ชมสัมผัสได้ถึงประสบการณ์ที่เป็นธรรมชาติมากขึ้น

2. ผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติการสวนอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์

จากนั้นผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบพื้นที่จัดแสดงศิลปะในพื้นที่สาธารณะ จาง เสี่ยวหยาน ผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติการของสวนอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ A9 เมืองหลานโจว ดังแสดงในภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4-3 กระบวนการสัมภาษณ์ (Lyu Huizi, 2025)

ผู้จัดการจาง ให้ความเห็นว่า กระแสปัจจุบันของการจัดนิทรรศการศิลปะในพื้นที่สาธารณะ มีแนวโน้มที่หลากหลายและเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ โดยกลุ่มผู้ชมหลักเป็นกลุ่มคนที่เกิดช่วงหลังปี ค.ศ.

1980-2000 และผู้ชมส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ผู้ชมมุ่งเน้นไปที่การโต้ตอบและประสบการณ์ที่ดื่มด่ำกับงานศิลปะ โดยหวังว่าผลงานเหล่านี้จะสามารถกระตุ้นประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสที่หลากหลายให้กับผู้ชม สามารถตอบสนองความต้องการทางจิตวิญญาณและวัฒนธรรมของพวกเขาได้ ในแง่ของวิธีการจัดแสดงผลงาน งานศิลปะสาธารณะจะต้องคำนึงถึงบรรยากาศโดยรวมและหัวข้อหลักของพื้นที่จัดแสดง ซึ่งผลงานสามมิติจะมีเสน่ห์และมีแรงดึงดูดผู้ชมมากกว่าผลงานสองมิติ และการจัดแสดงผลงานแบบแขวนลอยจะดีกว่าผลงานแบบระนาบ

3. จากกรณีศึกษาการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้รับแนวคิดสร้างสรรค์ ดังนี้

- 1) สีเส้นของภูเขาสายรุ้งส่ายไม่เป็นหนึ่งในจุดเด่นของผลงาน
- 2) จากมุมมองที่ต่างกันของภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ได้รับแนวคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลาย
- 3) คัดเลือกวัสดุเส้นใยที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของภูมิภาคหลานโจวมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
- 4) กระตุ้นประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสที่หลากหลายของผู้ชม
- 5) เมื่อจัดแสดงร่วมกับสภาพแวดล้อมของที่จัดแสดงผลงานแล้ว ผลงานสามมิติมีความน่าดึงดูดยิ่งขึ้น

จากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านเกี่ยวกับการสร้างสรรค์และจัดแสดงผลงานศิลปะเส้นใยนั้นเน้นไปที่สีเส้นของภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ มุมมองในการรับชมภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ การสำรวจวัสดุและเทคนิคที่เป็นลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นของภูมิภาคเมืองหลานโจว การกระตุ้นประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสของผู้ชม การเอาชนะรูปแบบสองมิติ และการสร้างสรรค์วิธีการจัดแสดงผลงาน โดยข้อเสนอแนะเหล่านี้เป็นแรงบันดาลใจและแนวทางที่ดีแก่ผู้วิจัย จากผลการวิเคราะห์ที่สี่เบื้องต้นในบทที่ 3 ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการผสมสีของขนแกะเพื่อจำลองสีของพื้นผิวภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาในสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน เพื่อเน้นถึงความงามของสีในหลักสุนทรียศาสตร์ดั้งเดิมของจีนตามที่กล่าวถึงในบทที่ 2 การเลือกใช้ขนแกะที่มีความอ่อนนุ่มและความยืดหยุ่น รวมถึงการจัดเรียงและการกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอของลูกบอลขนแกะช่วยตอกย้ำถึงความสวยงามของพื้นผิวภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ ซึ่งรูปแบบของผลงานทั้งหมดนี้ยังได้รับแรงบันดาลใจมาจากรูปร่างและเค้าโครงของภูเขาภูเขาสายรุ้งส่ายไม่ ที่มีความสูง-ต่ำที่แตกต่างกัน ซึ่งมีลักษณะที่โดดเด่นของเนินเขาต้นส่ายทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยเลือกที่จะจัดแสดงผลงานในพื้นที่ในร่มของสวนอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยพื้นที่นี้แบ่งออกเป็นพื้นที่กึ่งเปิดโล่งที่มีขนาดตั้งแต่ 50 ถึง 300 ตารางเมตร เมื่อพิจารณาถึงขนาดของพื้นที่ ผลงานที่เล็กเกินไปจะถูกผู้ชมมองข้ามได้ง่าย ดังนั้นผู้วิจัยจึงวางแผนที่จะควบคุมขนาดของผลงานไม่เกิน 1.5 เมตรX1.5 เมตร และจัดแสดงในรูปแบบของการผสมผสานผลงานหลายชิ้นที่มีหัวข้อเดียวกัน และสะท้อนถึงบรรยากาศทางวัฒนธรรมและศิลปะในพื้นที่แห่งนี้

ผู้วิจัยวางแผนที่จะใช้รูปแบบการแสดงผลที่แตกต่างกันเพื่อนำเสนอผลงานศิลปะโดยรวมผลงานเอาสองมิติและสามมิติเข้าด้วยกัน ใช้พื้นที่ว่างทั้งในแนวระนาบและแนวตั้งให้เป็นประโยชน์ ผลงานบางชิ้นสามารถจัดแสดงโดยวางราบกับพื้นหรือแขวนบนผนัง เพื่อเน้นย้ำถึงฟังก์ชันการตกแต่งและประชาสัมพันธ์ และผลงานบางชิ้นสามารถปลดออกจากผนังและจัดแสดงในรูปแบบสามมิติบนพื้น ซึ่งผู้ชมสามารถสัมผัสได้ในระยะใกล้และดึงดูดให้ผู้ชมหยุดชมต่อ โดยคำนึงถึงว่าผลงานจะเข้าถึงกลุ่มอายุที่ต่างกัน ผลงานทั้งชุดจึงเลือกใช้ขนแกะ สักหลาดขนแกะ และเส้นใยขนแกะ เนื่องจากวัสดุเหล่านี้มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะในท้องถิ่นและมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับชีวิตของผู้คน ซึ่งสามารถลดระยะห่างระหว่างผู้ชมและสร้างความรู้สึกลึกซึ้งได้ วัสดุบรรจุภายในของงานสามมิติคือผ้าฝ้าย PP แม้ว่าผลงานจะถูกบีบอย่างแรง แต่ก็สามารถคืนรูปร่างเดิมได้ ซึ่งสามารถเสริมปฏิสัมพันธ์และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมและพื้นที่ได้ดี จากการวิเคราะห์ข้างต้น ผู้วิจัยจึงเริ่มทำการทดลองสร้างสรรค์ผลงาน 3 ชุดทั้งหมด 4 ชิ้น

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

1. ขั้นตอนการทำงานและการทดลองทางเทคนิคของผลงานชุดที่ 1

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างสรรค์:

หัวข้อหลักของผลงานเส้นใยชุดที่ 1 คือ “ภาพวาดต้นชิงเก้าสี”

ตะวันตกเฉียงเหนือที่ดูครึกครื้นแต่เงียบสงบ เป็นพื้นที่รกร้างแต่ก็แสนโรแมนติก ในภาพวาดแบบจีนดั้งเดิม คำว่า “ต้นชิง” หมายถึงเม็ดสีแร่ 2 ชนิด คือ แร่ชาดแดงและแร่สีเขียว ซึ่งเป็นสีหลักของภูเขาสายรุ้งสวยไม่ด้วย ภาพวาดต้นชิงเก้าสีนี้เลียนแบบการกระจายตัวของหน้าผาดันสุ่ยและเมื่อมองจากระยะไกล ก็ดูเหมือนว่าเป็นผลงานที่สร้างขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ ในที่หุบเขาหินแห่งหลากสีสันแห่งนี้ดูเหมือนจะอยู่ไม่ไกลจนสัมผัสได้ เนินเขาหลากสีสันก็เหมือนกับจานสีบนพื้นดิน ซึ่งหินเหล่านี้อุดมไปด้วยแร่ธาตุมากกว่า 10 ชนิด เช่น อะลูไรต์ มาลาไคต์ ซินนาบาร์ ซอล์ก และโอเกอร์สีเหลือง เป็นต้น ภายใต้แสงแดดที่ส่องลงมาทำให้สีสันต่างๆ ผสมผสานเข้าด้วยกัน โทนสีเล่นแสงราวกับคลื่นไปตามภูเขา หรือไหลลงมาจากยอดเขา รูปร่างและพื้นผิวของภูเขานั้นดูเหมือนทิวทัศน์ที่สาดหมอกลงมา ซึ่งงดงามเกินคำบรรยาย ผู้วิจัยได้ใช้ลูกบอลขนแกะคละสีที่มีสีประเภทเดียวกันเป็นองค์ประกอบตกแต่งพื้นผิวของผลงานชิ้นนี้ และแกนโครงสร้างของผลงานทำจากผ้าผสมใยฝ้าย PP ชิ้นงานสำเร็จรูปผู้ชมสามารถรับชมและสัมผัสได้ทำให้มีความใกล้ชิดธรรมชาติมากขึ้น จัดแสดงภายในพื้นที่ขนาด 1.5 เมตร X 1.1 เมตร

รูปแบบการผลิต :

พื้นผิวของเนินเขาหลากหลายสีสันมีพื้นผิวความขรุขระอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ พื้นดินบริเวณนี้ผ่านกระบวนการเคลื่อนตัวของเปลือกโลกมาหลายร้อยล้านปี แอ่งหินสีแดงยกตัวขึ้น และมีน้ำไหลมารวมกันในบริเวณที่อยู่ต่ำตรงกลางแอ่ง เกิดการกัดเซาะตามรอยต่อแนวตั้งของชั้นหิน พื้นผิวขรุขระนั้นมีหินแร่ทับสับชนิดปะปนกันเป็นเนื้อเดียวกัน ภายใต้แสงแดดที่ส่องลงมาสะท้อนเป็นสีสันต่าง ๆ เข้ากันได้สวยงามจนไม่อาจบรรยายเป็นคำพูดได้ ผู้วิจัยได้ใช้ไหมพรมขนสัตว์ และเทคนิคการทอเพื่อสร้างภาพพื้นผิวขรุขระและสีสันที่หลากหลายตามพื้นผิวจริงของเนิน

เส้นใยขนแกะมีความละเอียด นุ่มเมื่อสัมผัส และมีคุณสมบัติในการกักเก็บความอบอุ่นได้ดีเยี่ยม โครงสร้างเส้นใยมีช่องอากาศเล็กๆ จำนวนมาก ซึ่งทำให้ขนสัตว์มีคุณสมบัติในการเป็นฉนวนความร้อนตามธรรมชาติ นอกจากนี้ ขนสัตว์ยังมีความยืดหยุ่นและทนต่อรอยยับได้ดีอีกด้วย ความโค้งงอตามธรรมชาติของเส้นใยขนแกะทำให้เส้นใยกลับคืนสู่รูปร่างเดิมได้อย่างรวดเร็วหลังจากถูกยืด ทำให้เส้นใยขนแกะมีโอกาสเสียรูปทรงและยับน้อยลง จากผลการรวบรวมสีของภูเขาสายรุ้งส่วยโมโนบทที่ 3 ผู้วิจัยค้นหาไหมพรมขนแกะที่มีสีคล้ายกับภูเขาสายรุ้งส่วยโมโนและผสมสีเข้าด้วยกัน เพื่อแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงที่ละเอียดอ่อนและสีสันที่หลากหลายของภูเขา เพื่อแสดงถึงพื้นผิวขรุขระที่เป็นจุดเด่นของภูเขา ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการทอขนแกะเพื่อสร้างลูกบอลขนแกะที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 ซม. 8 ซม. และ 6 ซม. ตามลำดับ จากนั้นรวมลูกขนสัตว์ที่มีขนาดและสีต่างกันเข้าด้วยกัน เพื่อแสดงพื้นผิวขรุขระของภูเขา ดังแสดงในภาพที่ 4.4

เพื่อแสดงรูปร่างเค้าโครง พื้นผิว และผิวสัมผัสของเนินเขาหลากหลายสีสัน รวมถึงแสดงถึงชั้นและความสวยงามของสี ผู้วิจัยได้พยายามสร้างงานสรรค์และติดตั้งผลงานเส้นใยสามมิติที่เสร็จสมบูรณ์ โดยใช้ลูกบอลขนสัตว์ที่คละสีกลุ่มเดียวกันกับเพื่อแสดงองค์ประกอบการตกแต่งพื้นผิวของผลงาน และโครงสร้างของผลงานเลือกใช้ผ้าผสมไส้ผ้าฝ้าย PP ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปสามารถตอบสนองจุดประสงค์ของผู้ชมทั้งการรับชมและการสัมผัส ผ้าที่รวมกับโครงสร้างที่เต็มไปด้วยผ้าฝ้าย PP เป็นรูปทรงสามมิติและมีความยืดเกาะสูง ด้วยความนุ่มและยืดหยุ่น สามารถคืนรูปทรงเดิมได้เมื่อถูกสัมผัสและบีบโดยผู้ชม

ภาพที่ 4-4 แบบร่างลูกบอลขนแกะศิลปะ (Lyu Huizi, 2025)

เทคนิคที่ใช้ในการผลิต : เทคนิคการทอผ้า

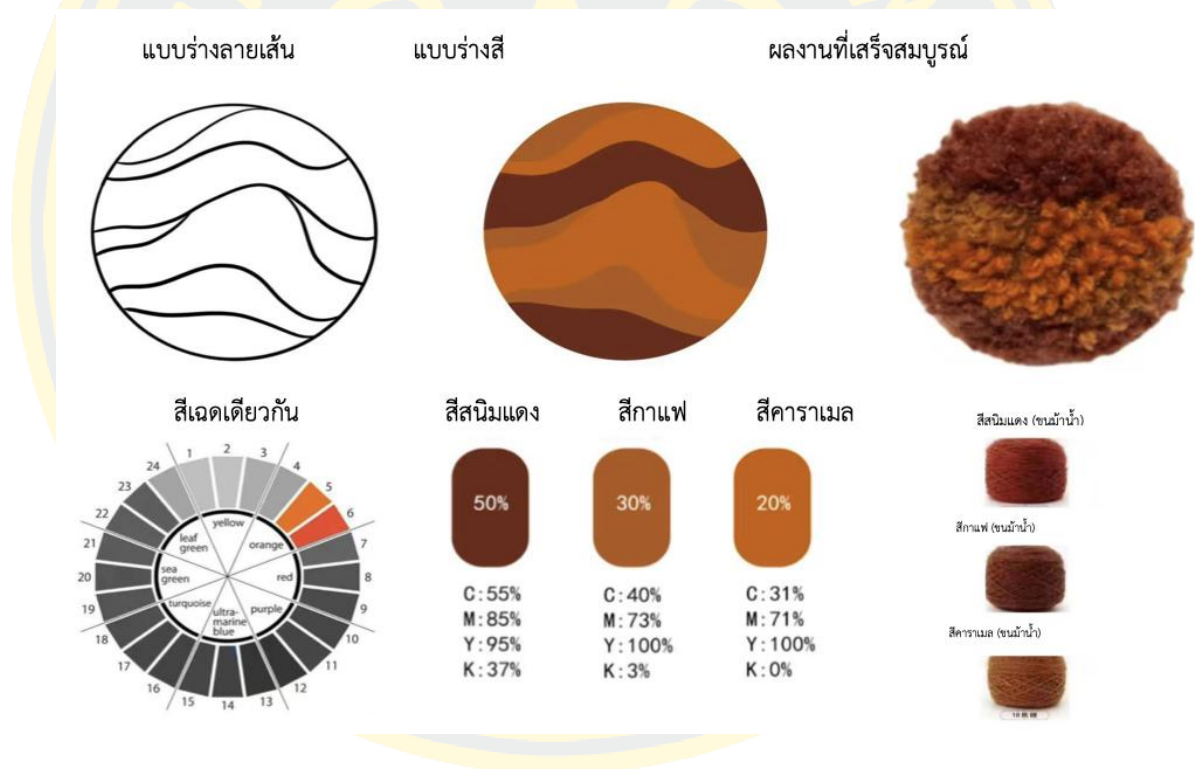
ตารางที่ 4-1 ขั้นตอนการทำงาน (Lyu Huizi, 2025)

1	วัสดุที่ใช้ในการผลิตลูกบอลขนแกะ : ไหมพรม คอตตอนนม 8 ply, เส้นขนแกะ	
2	เครื่องมือที่ใช้ในการผลิตลูกบอลขนแกะ: เครื่องถักลูกบอลไหมพรม	

3	<p>เลือกเส้นขนแกะ จากประเภทและความหนาของเส้นขนแกะ ขนาดของเครื่องถักลูกบอลไหมพรม จากนั้นเลือกสีที่เหมาะสมใช้เส้นไหมพรมพันรอบเครื่องถักลูกบอลไหมพรม</p>	
4	<p>ใช้เส้นไหมพรมพันรอบเครื่องถักลูกบอลไหมพรม โดยพันให้มีความหนาแน่นที่เหมาะสม ไหมพรมขนแกะที่บางและเล็กเกินไป ทำให้ลูกบอลขนแกะไม่ฟูและมีรูปร่างไม่ชัดเจน</p>	
5	<p>กรรไกรตัดตามขอบไหมพรมให้เปิดออก</p>	
6	<p>ใช้ไหมพรม 1 เส้นผูกเพื่อยึดปมตรงกลางของลูกบอลขนสัตว์เพื่อป้องกันไม่ให้ขนไหมพรมหลุดออก</p>	
7	<p>ตัดและตกแต่งขอบของลูกบอลขนแกะ</p>	

หลังจากมีความเชี่ยวชาญเทคนิคขั้นพื้นฐานในการผลิตลูกบอลขนแกะคละสีแล้ว ผู้วิจัยก็เริ่มทดลองทำลูกบอลขนแกะคละสีต่าง ๆ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 4-5 ถึงภาพที่ 4-12

ภาพที่ 4-5 ลูกบอลขนแกะสีแดงสนิม (Lyu Huizi, 2025)

แบบร่างลายเส้น

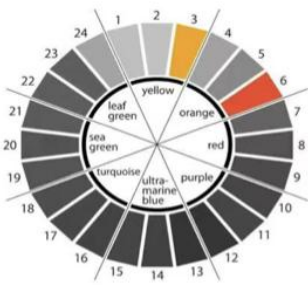
แบบร่างสี

ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

สีเฉดใกล้เคียง

สีกาแฟเข้ม

50%

C: 67%
M: 77%
Y: 82%
K: 48%

สีน้ำตาลแดงอ่อน

30%

C: 46%
M: 77%
Y: 86%
K: 10%

สีกากี

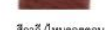
20%

C: 45%
M: 59%
Y: 82%
K: 3%

สีน้ำตาลแดงอ่อน(ขนแกะ)

สีกากี (ไหมคอตตอนนม 8 ply)

สีกากี (ไหมคอตตอนนม 8 ply)

สีกาแฟเข้ม (ไหมคอตตอนนม 8 ply)

สีกาแฟเข้ม (ไหมคอตตอนนม 8 ply)

ภาพที่ 4-6 ลูกบอลขนแกะสีน้ำตาลแดง (Lyu Huizi, 2025)

แบบร่างลายเส้น

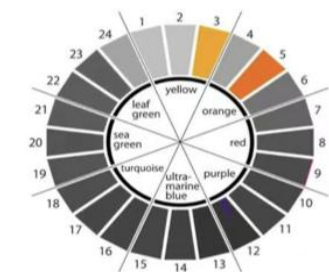
แบบร่างสี

ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

สีเฉดใกล้เคียง

สีกาแฟเข้ม

40%

C: 67%
M: 77%
Y: 82%
K: 48%

สีกากี

40%

C: 45%
M: 59%
Y: 82%
K: 3%

สีอูฐเข้ม

20%

C: 39%
M: 62%
Y: 85%
K: 1%

สีอูฐเข้ม (ขนแกะ)

สีกากี (ไหมคอตตอนนม 8 ply)

สีกาแฟเข้ม (ไหมคอตตอนนม 8 ply)

ภาพที่ 4-7 ลูกบอลขนแกะสีน้ำตาลกาแฟ (Lyu Huizi, 2025)

แบบร่างลายเส้น

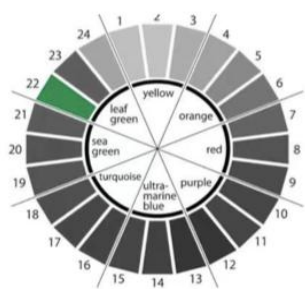
แบบร่างสี

ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

สีเฉดเดียวกัน

สีเขียวเข้ม

C: 80%
M: 53%
Y: 100%
K: 20%

สีหมึกเขียวอ่อน

C: 69%
M: 46%
Y: 79%
K: 4%

สีหมึกเขียว

C: 90%
M: 62%
Y: 100%
K: 48%

สีเขียวเข้ม (ขนแกะ)

สีหมึกเขียว (ในหลอดคอนนม 8 ply)

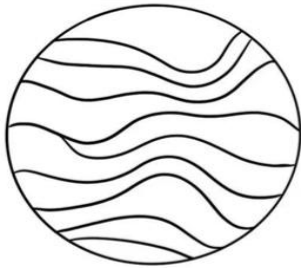

สีหมึกเขียวอ่อน (ในหลอดคอนนม 8 ply)

ภาพที่ 4-8 ลูกบอลขนแกะสีเขียวเข้ม (Lyu Huizi, 2025)

แบบร่างลายเส้น

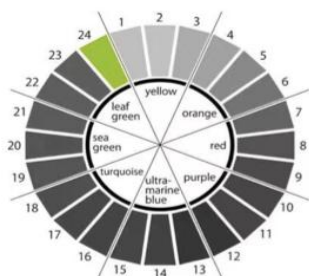
แบบร่างสี

ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

สีเฉดเดียวกัน

สีเขียวขุ่น

C: 69%
M: 46%
Y: 79%
K: 4%

สีเขียวอ่อน

C: 43%
M: 21%
Y: 65%
K: 0%

สีหมึกเขียวอ่อน

C: 90%
M: 62%
Y: 100%
K: 48%

สีเขียวอ่อน (ขนแกะ)

สีเขียวขุ่น (ในหลอดคอนนม 8 ply)

สีหมึกเขียวอ่อน (ในหลอดคอนนม 8 ply)

ภาพที่ 4-9 ลูกบอลขนแกะสีเขียวอ่อน (Lyu Huizi, 2025)

แบบร่างลายเส้น

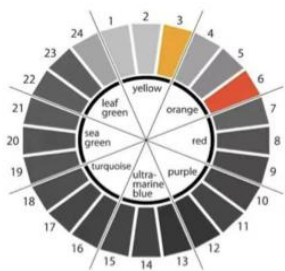
แบบร่างสี

ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

สีเฉดใกล้เคียง

สีกากีอ่อน

25%

C: 19%
M: 26%
Y: 36%
K: 0%

สีกากี

50%

C: 45%
M: 59%
Y: 82%
K: 3%

สีกาแฟ

25%

C: 50%
M: 76%
Y: 100%
K: 18%

สีกาแฟ (ขนแกะ)

สีกากี (ไหมคอตตอนนม 8 ply)

สีกากีอ่อน (ไหมคอตตอนนม 8 ply)

ภาพที่ 4-10 ลูกบอลขนแกะสีครีมกาแฟ (Lyu Huizi, 2025)

แบบร่างลายเส้น

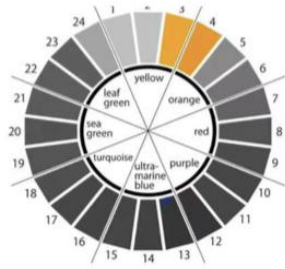
แบบร่างสี

ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

สีเฉดใกล้เคียง

สีกากีอ่อน

40%

C: 19%
M: 26%
Y: 36%
K: 0%

สีกาแฟอ่อน

40%

C: 45%
M: 59%
Y: 82%
K: 3%

20%

C: 64%
M: 69%
Y: 92%
K: 35%

สีกากีอ่อน (ไหมคอตตอนนม 8 ply)

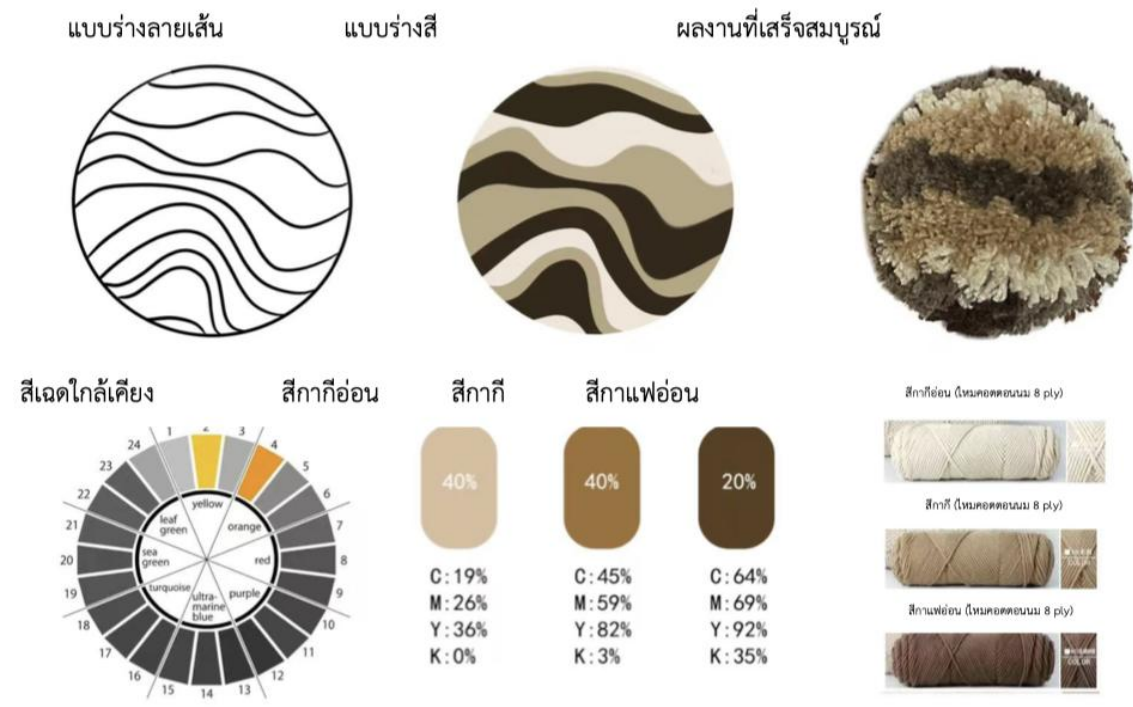
สีกากี (ไหมคอตตอนนม 8 ply)

สีกาแฟอ่อน (ไหมคอตตอนนม 8 ply)

ภาพที่ 4-11 ลูกบอลขนแกะสีกากี (Lyu Huizi, 2025)

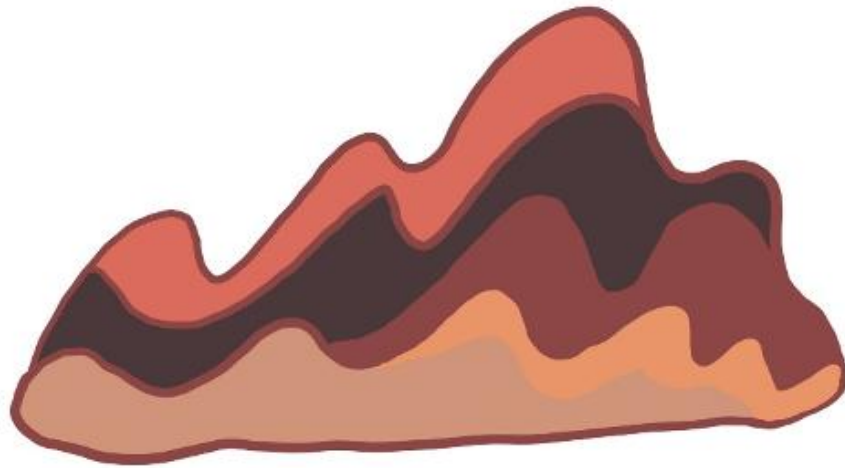

ภาพที่ 4-12 ลูกบอลขนแกะสีครีมเทา (Lyu Huizi, 2025)

การวิเคราะห์และสรุปผล

จากวิธีการข้างต้น ผู้วิจัยได้ผลิตลูกบอลไหมพรมผสมสีทั้งหมด 8 ชนิดเสร็จสมบูรณ์แล้ว เมื่อพิจารณาถึงวิธีการนำเสนอและพื้นที่จัดแสดงผลงานการออกแบบในขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยคาดว่าจะเพิ่มจำนวนการผลิตลูกบอลไหมพรมผสมสีที่สำเร็จรูป โดยจำนวนที่แน่นอนจะถูกกำหนดตามการออกแบบในขั้นตอนสุดท้าย

เค้าโครงโดยรวมของผลงานมีลักษณะเป็นเนินเขา ลูกบอลขนแกะจำนวนหนึ่งถูกยึดไว้บนพื้นผิวแกนโครงสร้างรูปภูเขา ทำให้เกิดพื้นผิวที่ขรุขระและมีสีสันทากหลาย ชิ้นงานอัดด้วยผ้าฝ้าย PP ซึ่งสามารถสัมผัสและกดทับได้ ทั้งยังสามารถคืนรูปกลับเป็นรูปร่างเดิมได้หลังจากถูกกดทับ ผู้วิจัยใช้ซอฟต์แวร์ Procreate ในการวาดภาพร่าง ดังแสดงในภาพที่ 4-13

ภาพที่ 4-13 โครงร่างภูเขาและการวางสีของลูกขนสัตว์ (Lyu Huizi, 2025)

ตารางที่ 4-2 กระบวนการผลิตเนินเขา (Lyu Huizi, 2025)

1	เลือกวัสดุฐานและวาดโครงร่างของเนินเขาหลายสีสีน	
2	ตัดผ้าตามโครงร่างที่วาดไว้ และเย็บติดกัน	
3	ผลิตลูกบอลขนแกะหลากหลายสีสีน	

4	วางลูกบอลขนแกะเพื่อหามุมมองภาพที่เหมาะสม	
5	วางลูกบอลขนแกะเพื่อหามุมมองภาพที่เหมาะสม	
6	ใช้เข็มและด้ายยึดลูกบอลขนแกะให้อยู่ในตำแหน่งที่แน่นอนเพื่อป้องกันไม่ให้หลุดร่วง	
7	ใส่ภายในเป็นผ้าฝ้าย PP	
8	ชิ้นงานเสร็จสมบูรณ์ ตกแต่งลูกบอลขนสัตว์บริเวณด้านบน	
9	ด้านหน้าของผลงาน ลูกบอลขนแกะศิลปะที่มีขนาดต่างกันและเรียงตัวกันอย่างหนาแน่น เลียนแบบโครงร่างของเนินเขาหลากสีสัน แสดงถึงสีสันและพื้นผิวของพื้นผิวนีเขา ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเน้นการรับรู้ด้วยภาพและสัมผัส สุนทรียศาสตร์ การโต้ตอบ และความน่าสนใจของชิ้นงาน	

<p>10 ด้านหลังของผลงาน ด้านหลังเน้นให้เห็นโครงร่าง และสีเส้นของเนินเขาหลากสีสัน ที่เรียบง่ายและเป็นนามธรรมมากขึ้น ผู้ชมสามารถเลือกลูกบอลขนสัตว์สีที่ตัวเองชื่นชอบและติดไว้ที่ด้านหลังของผลงานด้วยเมจิกเทปเพื่อให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานและเพิ่มการสื่อสารและการโต้ตอบระหว่างผู้ชมและผลงาน</p>	
--	--

2. ขั้นตอนการทำงานและการทดลองทางเทคนิคของผลงานชุดที่ 2 (2ชิ้น)

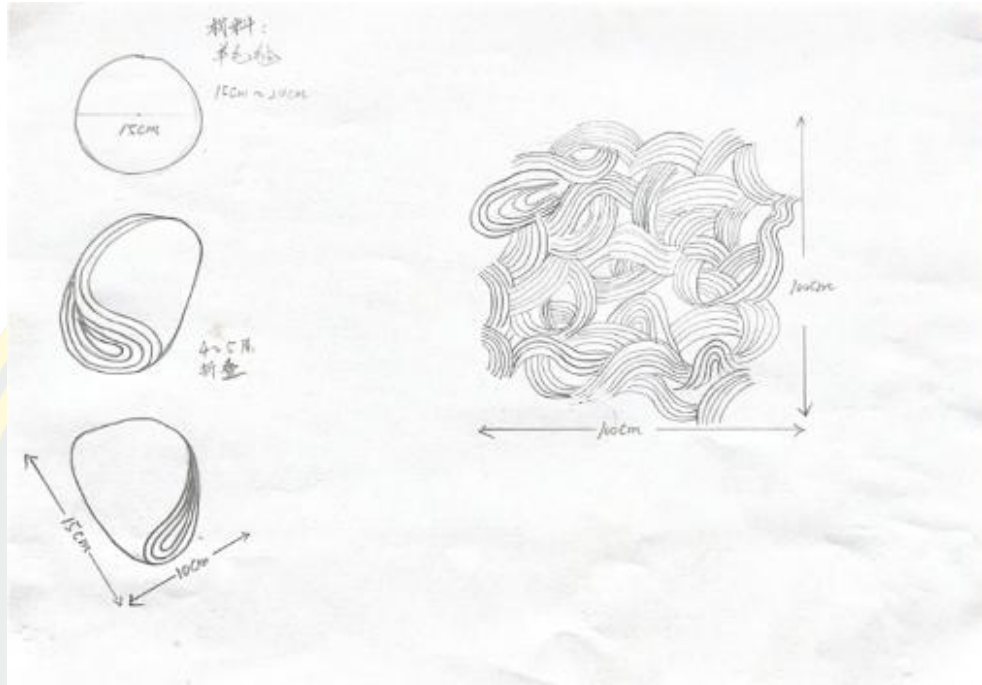
แนวคิดที่ใช้ในการสร้างสรรค์:

หัวข้อหลักของผลงานเส้นใยชุดที่ 2 คือ “แสงสว่างแห่งเส้นทางสายไหม”

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์มาจากทิวทัศน์พระอาทิตย์ขึ้นและพลบค่ำในฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วงของภูมิภาคฐานต้นส่วย ในเขตหยงเต็ง เมืองหลานโจว มณฑลกานซู คำว่า "ต้นส่วย" ปรากฏเป็นครั้งแรกในวรรณคดีจีน "บทกวีสระบัว" ของเฉาฟี่ ความว่า "ต้นส่วยอยู่ท่ามกลางดวงจันทร์ที่สว่างไสวและดวงดาวที่โผล่ออกมาจากก้อนเมฆ" ซึ่งคำว่า "ต้นส่วย" ในที่นี้หมายถึง ความงดงามของเมฆบนท้องฟ้า ในอดีตเมืองหลานโจวเคยเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญบนเส้นทางสายไหมทางบกโบราณของจีน การสร้างสรรค์ผลงานนี้มีการรวมองค์ประกอบของวัฒนธรรมเส้นทางสายไหมไว้ด้วย ผสมผสานภูมิทัศน์ธรรมชาติและวัฒนธรรมรวมเข้าด้วยกัน ผ่านการแสดงออกโดยใช้ศิลปะจากเส้นใย เลือกใช้วัสดุเส้นใย เช่น ขนสัตว์ และเทคนิคต่างๆ เช่น งานสักหลาดและการปักเข็ม เพื่อสร้างพื้นผิวและชั้นของงานที่หลากหลาย สื่อถึงการแสวงหาและแสดงออกถึงความงามตามธรรมชาติและจิตวิญญาณแห่งมนุษยนิยม จัดแสดงภายในพื้นที่ขนาด 1.5 เมตร X 1.2 เมตร

รูปแบบการผลิต : ในแผนนี้ใช้มุมมองแบบมองระดับสายตาหรือมุมมองด้านข้างในการมองภูมิภาคเนินเขาหลากสีสัน ด้วยมุมมองนี้ทำให้ผู้ชมรู้สึกได้ถึงความกว้างใหญ่ไพศาล เค้าโครงของเนินเขาหลากสีสันมีลักษณะโค้งคดเคี้ยวทับซ้อนกันเป็นชั้น มีความสูง-ต่ำสลับกัน เค้าโครงของภูเขาเหมือนกับคลื่นในทะเล ผู้วิจัยจึงวางแผนสักหลาดทับกันหลายชั้น ซึ่งช่วยเพิ่มการรองรับแผ่นสักหลาดได้มากยิ่งขึ้นเมื่อเทียบกับงานก่อนหน้านี้ ทำให้เค้าโครงและพื้นผิวสามารถแสดงออกได้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งเน้นย้ำถึงลักษณะอันเป็นเอกลักษณ์ของเนินเขาหลากสีสัน

แบบร่างด้วยมือ ตามในภาพที่ 4-14

ภาพที่ 4-14 แบบร่างด้วยมือ (Lyu huizi, 2024)

เทคนิคที่ใช้ในการผลิต : เทคนิคการผ้าสักหลาด

ตารางที่ 4-3 ขั้นตอนการทำงาน (Lyu huizi, 2024)

1	ตัดสักหลาดให้เป็นวงกลม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 15 ซม.	
---	---	--

2	<p>ประกอบแผ่นสักหลาดวงกลมทั้ง 4 ชั้นเข้าด้วยกัน จากนั้นใช้เข็มและด้ายยึดให้เป็นรูปจีบเพื่อสร้างเอฟเฟกต์คลื่นสามมิติ (ผสมสีเทาและสีขาว)</p>	
3	<p>ประกอบแผ่นสักหลาดวงกลมทั้ง 4 ชั้นเข้าด้วยกัน จากนั้นใช้เข็มและด้ายยึดให้เป็นรูปจีบเพื่อสร้างเอฟเฟกต์คลื่นสามมิติ (ผสมสีดินเหลือง สีน้ำตาลและสีกาแฟ)</p>	
4	<p>จับสักหลาดที่จับจีบทำสำเร็จเรียบร้อยแล้วและมีสีประเภทเดียวกันวางเข้าด้วยกันเป็นวงกลมเพื่อเน้นสีรูปทรง และพื้นผิวสัมผัสของชิ้นงาน</p>	
5	<p>จับสักหลาดที่จับจีบทำสำเร็จเรียบร้อยแล้วและมีสีประเภทต่างกันวางเข้าด้วยกัน จัดวางเลียนแบบภูเขาให้เป็นรูปทรงต่างๆ เพื่อนเน้นสีสัน รูปทรง เนื้อสัมผัส และความยิ่งใหญ่ของชิ้นงาน</p>	

การวิเคราะห์และสรุปผล

จากการทดลองพบว่าเนื้อสัมผัสของผ้าสักหลาดมีดูเรียบง่ายเป็นธรรมชาติ แต่มีความดูดีและโดดเด่น จากการผสมระหว่างสีที่แตกต่างกันจากชิ้นงานคลื่นทำให้เกิดรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ และมีความเป็นสามมิติ ซึ่งเป็นผลงานสามมิติที่มีความทรงพลังและเต็มไปด้วยนัยทางวัฒนธรรม ทำ

ให้ผู้คนคิดถึงความยิ่งใหญ่ของภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ และความมีชีวิตชีวาของแม่น้ำเหลือง ชิ้นงานไม่เพียงแต่เป็นผลงานทางศิลปะเท่านั้น แต่ยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอีกด้วย

3. ขั้นตอนการทำงานและการทดลองทางเทคนิคของผลงานชุดที่ 3

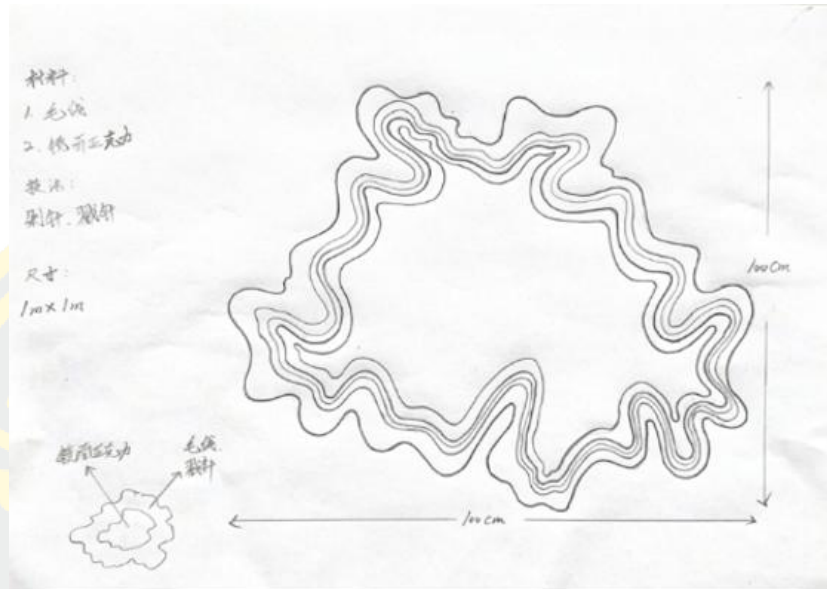
แนวคิดที่ใช้ในการสร้างสรรค์:

หัวข้อหลักของผลงานเส้นใยชุดที่ 3 คือ “ภาพสะท้อนน้ำตัยส่วย”

แม่น้ำจวงหลงและแม่น้ำเซียนส่วยที่ไหลผ่านเขตหย่งเต็งถูกล้อมรอบไปด้วยเนินเขาหลากสีสันตัยส่วยราวกับอัญมณีสีเขียวมรกตขนาดต่างๆ ที่ถูกฝังไว้ตรงกลาง ก่อให้เกิดทิวทัศน์ที่สวยงามราวกับมีสายน้ำและเมฆหลากสีสันที่เงาสะท้อนของภูเขา นี่คือเอกลักษณ์ของเมืองหลานโจวที่หาไม่ได้จากจุดชมวิวยุคใหม่ในประเภทเดียวกัน ความมีชีวิตชีวาของน้ำช่วยเพิ่มความพลิวไหวให้กับความงามบนพื้นที่อันรกร้างว่างเปล่าของภูมิภาคตัยส่วย ภาพสะท้อนน้ำช่วยเพิ่มคุณค่าในการรับชมให้กับภูมิประเทศตัยส่วยได้เป็นอย่างมาก สำหรับชิ้นงานนี้ ผู้วิจัยใช้ไหมพรหมขนแกะร่วมกับเทคนิคการทำฟูเพื่อจับภาพสีสันและเค้าโครงของเนินเขาหลากสีสันจากมุมสูง และใช้พื้นผิวที่แตกต่างกันเพื่อแสดงถึงการสะท้อนของภูเขาและแม่น้ำที่สวยงามยิ่งนัก จัดแสดงภายในพื้นที่ขนาด 1.5 เมตร X 1.3 เมตร

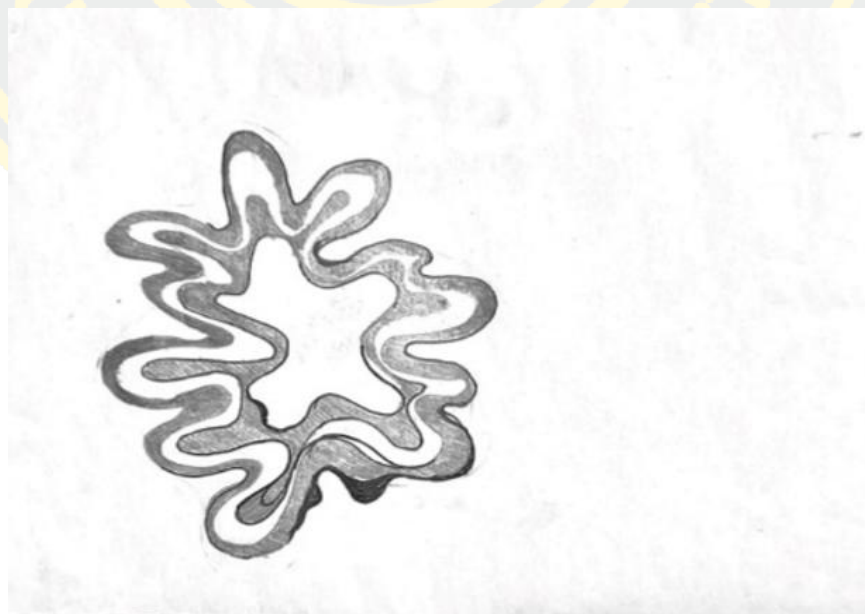
รูปแบบการผลิต : ในแผนนี้ได้พิจารณาจากมุมมองบนที่มองลงเนินเขาหลากสีสันจากที่สูง มุมมองนี้มีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากผู้เยี่ยมชมผู้ชมที่มองตรงด้วยระดับสายตาหรือมองขึ้นจากด้านข้างไปยังเนินเขาหลากสีสัน และทำให้ได้เค้าโครงร่างภูมิประเทศและความรู้สึกทางสุนทรียะสุนทรียศาสตร์ที่แปลกใหม่ โดยแม่น้ำกระจายตัวอยู่ท่ามกลางเนินเขาหลากสีสันอันกว้างใหญ่ และภูเขากับน้ำก็เสริมซึ่งกันและสะท้อนกัน ก่อให้เกิดความแตกต่างด้านสีและเนื้อสัมผัสพื้นผิวที่เป็นเอกลักษณ์ ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดใหม่ๆ ต่อในการสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักวิจัย

แบบร่างการออกแบบ 1 ดังแสดงในภาพที่ 4-15

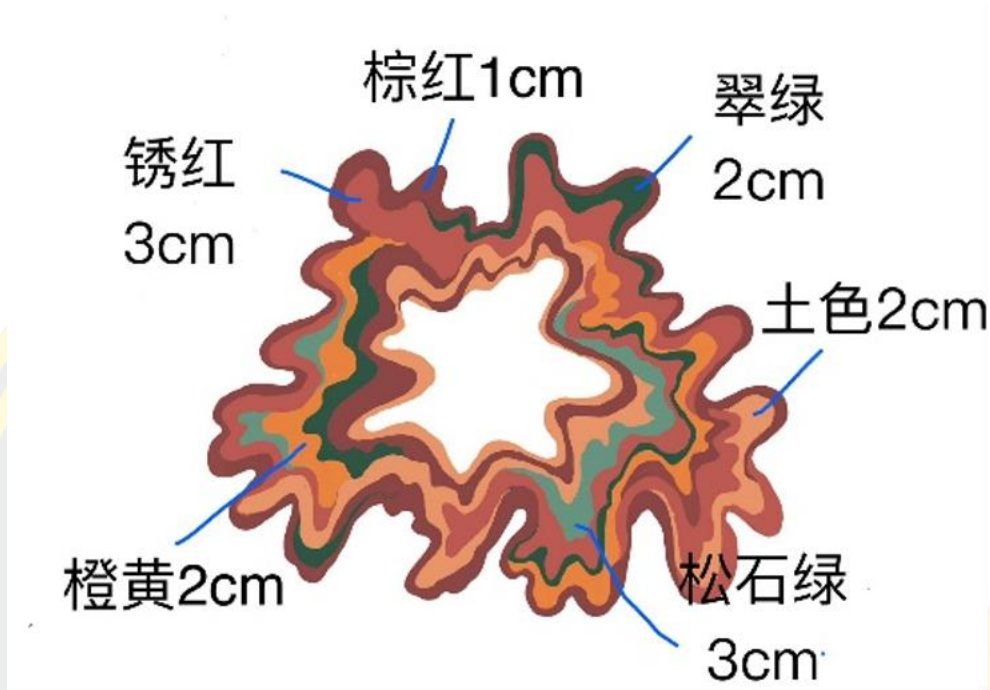
ภาพที่ 4-15 แบบร่างการออกแบบด้วยมือ (Lyu Huizi, 2025)

แบบร่างการออกแบบ 2 ดังแสดงในภาพที่ 4-16

ภาพที่ 4-16 แบบร่างการออกแบบด้วยมือ (Lyu Huizi, 2025)

แบบร่างการออกแบบภาพสี ดังแสดงในภาพที่ 4-17

ภาพที่ 4-17 แบบร่างการออกแบบ (Lyu Huizi, 2025)

เทคนิคที่ใช้ในการผลิต : เทคนิคการปัก Tufting

ตารางที่ 4-4 ขั้นตอนการทำงาน (Lyu huizi, 2025)

1	เลือกไหมพรมคอตตอนนม 8 ply และสี	
---	---------------------------------	--

2	<p>ฉายภาพที่ออกแบบสีลงบนกรอบแล้ววาดตามด้วยปากกา</p>	
3	<p>ใช้ปืนยิงด้ายปักเพื่อแทงเส้นด้ายสีต่างๆ ลงในตำแหน่งที่ตรงกันบนกรอบรูป</p>	
4	<p>กระบวนการผลิต</p>	

5	<p>หลังจากทำการย้อมไหมพรมลงบนพื้นผิวเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทาลาเท็กซ์สีขาวที่ด้านหลังของงานเพื่อยึดขนแกะให้แน่นและป้องกันไม่ให้หลุดร่วง</p>	
6	<p>นำผ้าฐานมาติดที่ด้านหลังของชิ้นงาน และตัดแต่งขอบงานเพื่อความสวยงามและยึดให้แน่น</p>	
7	<p>กระบวนการตัด : ไหมพรมหลากสีสันถูกตัดแต่งด้วยเครื่องโกนหนวดเพื่อสร้างมุมมองความสูง-ต่ำสลับกัน แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกสามมิติและคลื่นของภูเขาสายรุ้งสวยงาม เพื่อให้รายละเอียดของชิ้นงานมีความละเอียดอ่อนและสัมผัสมีความหนาแน่นมากยิ่งขึ้น</p>	

8	ชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์	
---	------------------------	--

การวิเคราะห์และสรุปผล

การสังเกตจากมุมมองของนกและมุมสูง โดยใช้เทคนิคการปักแบบดั้งเดิมทำให้ผลงานชิ้นนี้ดูมีความเป็นนามธรรมและมีชีวิตชีวมากขึ้น ยิ่งขึ้น เปรียบได้กับเมื่อหมึกสัมผัสกับน้ำ ก็จะเกิดเป็นวงกลมหมึก พื้นที่ว่างตรงกลางและเค้าโครงร่างที่ตัดเคี้ยวทำให้ผู้ชมสามารถใช้จินตนาการได้มากขึ้น การผสมผสานระหว่างเทคนิคการปักซ้อนและการตัดเย็บแบบกำมะหยี่ช่วยเพิ่มการรับรู้ทางสายตาและการสัมผัสของงานชิ้นงาน ทำให้เนื้อสัมผัสของผ้าขนสัตว์ไหมพรมละเอียดอ่อนมากขึ้นยิ่งขึ้นและทำให้รู้สึกถึงการซ้อนทับที่แข็งแกร่งขึ้นหนาแน่นยิ่งขึ้น

จากการทดลอง 3 ชุดข้างต้น ผู้วิจัยได้สร้างผลงานศิลปะเส้นใย 3 ชุดทั้งหมด 4 ชิ้นที่รวบรวมอัตลักษณ์และสุนทรียศาสตร์ของภูเขาสายรุ้งสู่ย์โมไว้ด้วยกัน โดยแรงบันดาลใจสำหรับผลงานทั้ง 3 ชุดนี้มาจากอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของภูมิภาคภูเขาสายรุ้งสู่ย์โม และสุนทรียศาสตร์จีนแบบดั้งเดิมกับการถ่ายทอดแนวคิดเชิงปรัชญา ในด้านการแสดงออก ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการแสดงออกของศิลปะเส้นใยสมัยใหม่ในการสร้างสรรค์เพื่อตอบสนองความต้องการของพื้นที่สาธารณะสมัยใหม่และกลุ่มผู้ชมศิลปะสาธารณะสมัยใหม่ ผู้วิจัยได้ใช้เวลาเกือบหนึ่งปีในการรวบรวมข้อมูล สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ลงพื้นที่วิจัยภาคสนาม และวิธีการวิจัยอื่นๆ หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์อัตลักษณ์และสุนทรียศาสตร์ แนวคิดเชิงสร้างสรรค์ ภาพร่างการออกแบบ การทดลองวัสดุและเทคนิค และการปรับรูปทรง จนในที่สุดก็ได้ผลงานที่สำเร็จทั้งหมด 4 ชิ้น

การจัดแสดงผลงาน

1. ผลงานชุดที่ 1 “ภาพวาดต้นชิงเก๋าสี”

ผลงานชุดนี้ผู้วิจัยได้แรงบันดาลใจมาจากภูเขาสายรุ้งσύมโหม่งเมืองหลานโจวที่มีสีส้มและพื้นผิวอันเป็นเอกลักษณ์ รูปทรงที่ใช้ก้าวข้ามการจัดแสดงแบบแขวนผนังแบบดั้งเดิม และเลือกใช้การสร้างแบบจำลองสามมิติเพื่อเพิ่มแรงดึงดูดทางสายตา เลือกใช้ขนแกะเป็นวัสดุหลัก ผสมกับการเติมไส้ด้วยใยฝ้าย PP ด้วยความนุ่มของขนแกะและความยืดหยุ่นของใยฝ้าย PP เมื่อผู้ชมสัมผัสรู้สึกอบอุ่นและสบาย ปลอดภัย เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เหมาะสำหรับการปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมทุกวัย เชิญชวนให้ผู้ชมอยากสัมผัส สัมผัส และเอนกายพิงผลงาน ทั้งยังเป็นการลดระยะห่างระหว่างผู้คนและผลงาน เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างพื้นที่สาธารณะของสวนอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ A9 ผลงานจะถูกจัดวางไว้ที่ทางเข้าของห้องจัดแสดงพื้นที่สาธารณะ ศูนย์กลางของพื้นที่หรือจุดตัดของทางเดิน เมื่อถูกส่องด้วยแสงไฟสีส้มและพื้นผิวของผลงานจะเด่นชัดออกมา การใช้ดนตรีประกอบที่นุ่มนวลเพื่อเพิ่มความรู้สึกดื่มด่ำและดึงดูดผู้ชมให้หยุดชม การจัดแสดงที่ทัศนธรรมชาติของเมืองหลานโจวผ่านรูปแบบศิลปะ จะทำให้ผู้ชมเป็นหนึ่งเดียวและมีความเชื่อมโยงทางอารมณ์กับวัฒนธรรมในภูมิภาคของเมืองหลานโจว ดังแสดงในภาพที่ 4-18

ภาพที่ 4-18 “ภาพวาดต้นชิงเก๋าสี” (Lyu huizi, 2025)

2. ผลงานชุดที่ 2 “แสงสว่างแห่งเส้นทางสายไหม” จำนวน 2 ชิ้น

ผลงานศิลปะชุดนี้มีแนวคิดสร้างสรรค์มาจากเมื่อผู้วิจัยยืนอยู่บนจุดชมวิวที่สูงที่สุดของพื้นที่ทัศนียภาพในพื้นที่ภูเขาสายรุ้งส่วยโม่ที่ระดับความสูงเหนือน้ำทะเล 1,995 เมตร และมองเห็นภูมิประเทศต้นส่วยที่มีเนินเขามีความงดงามตระการตาและยอดเขาซ้อนทับกัน แสดงให้เห็นถึงความกว้างใหญ่ไพศาลและความงดงามของพื้นที่ สีสนของเนินเขาหลากสีสนนั้นสามารถสรุปสีหลักได้ดังนี้สีน้ำตาลกาก็ สีดินเหลือง และเทาเข้ม ส่วนขอบของภูเขาเป็นคลื่นและคดเคี้ยวไม่มีจุดสิ้นสุด เมื่อชมวิวนั้นเขาจากระยะใกล้ หรือมองขึ้นไปทำให้ได้ประสบการณ์การรับชมที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง ซึ่งผู้วิจัยได้นำสิ่งนี้มาเป็นแรงบันดาลใจ โดยการนำสีหลากหลายจำนวนขึ้นเดี่ยวหลายร้อยชิ้นมาปะกอบและยึดขยายออก เลือกใช้การซ้อนทับของสีหลากหลายจนเกาะเพื่อแสดงสีและรูปร่างของเนินเขา จากนั้นนำไปจัดแสดงบนผนังด้านหน้าของพื้นที่สาธารณะ เนื่องจากการจัดวางรวมกลุ่มของสีหลากหลายทำให้เกิดเอฟเฟกต์พื้นผิวสามมิติที่เด่นชัด เป็นการประดับตกแต่งที่มีความสวยงามเป็นอย่างมาก โดยวางผลงานทั้ง 2 ชิ้นไว้ที่ทางเข้าห้องจัดนิทรรศการหรือที่ทางแยกของทางเดินในพื้นที่สาธารณะ ทำให้มุมมองของพื้นที่จัดแสดงดูกว้างใหญ่ แสงไฟที่ส่องอยู่ในตัวอาคารทำให้สีสนและพื้นผิวของผลงานดูโดดเด่นยิ่งขึ้น และดึงดูดความสนใจของผู้ชม ดังภาพที่ 4-19 และ ภาพที่ 4-20

ภาพที่ 4-19 ผลงานชิ้นที่ 1 “แสงสว่างแห่งเส้นทางสายไหม” (Lyu huizi,2025)

ภาพที่ 4-20 ผลงานชิ้นที่ 2 “แสงสว่างแห่งเส้นทางสายไหม” (Lyu huizi,2025)

3. ผลงานชุดที่ 3 “ภาพสะท้อนน้ำตัยส่วย”

ผลงานชิ้นนี้ใช้ทิวทัศน์ “ภาพสะท้อนน้ำตัยส่วย” อันเป็นเอกลักษณ์ของเมืองหลานโจวเป็นหัวข้อหลักในสร้างสรรค์ผลงาน แสดงให้เห็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของภูมิภาคและเพิ่มระดับความเข้าถึงซื้องานได้เป็นอย่างมาก เลือกใช้ขนแกะผสมผสานกับเทคนิค Tufting แบบสมัยใหม่ เพื่อก้าวข้ามรูปแบบการแสดงผลศิลปะเส้นใยแบบดั้งเดิม ทำให้ผลงานมีความรู้สึกสามมิติที่ชัดเจนและดึงดูดสายตามากยิ่งขึ้น โดยเลือกใช้กำมะหยี่ที่มีความยาว ความหนาแน่น และทิศทางที่แตกต่างกันนั้นสามารถสร้างเอฟเฟกต์พื้นผิวที่หลากหลายได้ เพื่อแสดงให้เห็นชั้นภูเขาที่ทับซ้อนกันเป็นคลื่น สายน้ำที่คดเคี้ยว รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างภูเขาและน้ำที่สะท้อนกัน ช่วยเพิ่มการแบ่งชั้นและการแสดงออกทางศิลปะของผลงาน ผลงานที่มีสีสันสดใสและรูปทรงที่มีชีวิตชีวานั้นมีความสอดคล้องกับความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์ของกลุ่มผู้บริโภครุ่นใหม่ ในขณะเดียวกันยังเป็นทั้งงานศิลปะและการตกแต่งอีกด้วย ผลงานชิ้นนี้สามารถจัดแสดงโดยวางในแนวราบกับพื้นหรือแขวนบนผนังก็ได้ ภูมิทัศน์ "ภาพสะท้อนน้ำตัยส่วย" อันเป็นเอกลักษณ์ของเมืองหลานโจวได้รับการเปลี่ยนโฉมให้กลายเป็นงานศิลปะที่เข้าถึงได้ สร้างความมีชีวิตชีวาให้กับพื้นที่ศิลปะสาธารณะสมัยใหม่ ขณะเดียวกันก็นำเสนอแนวคิดใหม่เพื่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของศิลปะเส้นใยแบบดั้งเดิมอีกด้วย ดังแสดงในภาพที่ 4-21

ภาพที่ 4-21 “ภาพสะท้อนน้ำตัยส่วย” (Lyu huizi, 2025)

ภาพที่ 4-22 ภาพแสดงรายละเอียดผลงาน“ภาพสะท้อนน้ำตัยส่วย” (Lyu huizi, 2025)

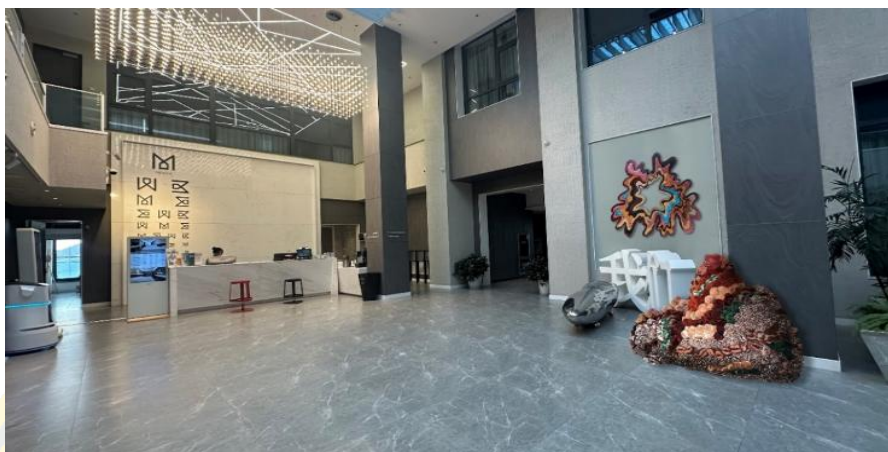
4. การจัดนิทรรศการแสดงผลงานในพื้นที่แสดงศิลปะสาธารณะของสวนอุตสาหกรรม วัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ A9 เมืองหลานโจว

การจัดนิทรรศการในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกที่จะจัดแสดงผลงานในพื้นที่แสดงศิลปะสาธารณะ
ของสวนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และวัฒนธรรม A9 เมืองหลานโจว เนื่องจากเป็นสวนอุตสาหกรรม

สร้างสรรค์และวัฒนธรรมระดับประเทศแห่งเดียวในเมืองหลานโจว ที่มีบรรยากาศทางวัฒนธรรมและศิลปะ และยังเป็นพื้นที่สาธารณะมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้ผู้วิจัยจะได้จัดแสดงผลงานศิลปะเส้นใยของตน

หัวข้อในการจัดนิทรรศการครั้งนี้คือ “สายน้ำและขุนเขาแห่งเส้นทางสายไหม แสงแห่งต้นสூยที่ไหลริน” หัวข้อหลักนี้มีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับเอกลักษณ์เฉพาะของภูมิภาคต้นสூยเมืองหลานโจว ทั้งยังผสมผสานกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเส้นทางสายไหมอีกด้วย เส้นทางสายไหม: สะท้อนถึงภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมืองหลานโจวซึ่งเป็นจุดเชื่อมโยงที่สำคัญบนเส้นทางสายไหมโบราณ โดยให้การจัดนิทรรศการนี้มีมรดกทางประวัติศาสตร์และนัยทางวัฒนธรรมอันล้ำลึก สายน้ำและขุนเขา: หมายถึงภูมิทัศน์ธรรมชาติของภูมิภาคต้นสூยเมืองหลานโจว และยังสะท้อนถึงแนวคิดด้านสุนทรียศาสตร์ของภาพวาดภูมิทัศน์แบบจีนดั้งเดิม ที่เน้นการผสมผสานระหว่างมนุษย์ ธรรมชาติ และศิลปะ ต้นสூย: แสดงให้เห็นถึงหัวใจหลักของหัวข้อนิทรรศการ นั่นคือ ภูมิภาคต้นสூย ที่มีสีสันและการทับซ้อนกันที่หลากหลายเป็นมุมมองที่มีเอกลักษณ์ แสงที่ไหลริน : บรรยายถึงความงามของแสงที่ไหลรินของภูมิภาคต้นสூยเมื่อมีแสงส่องสะท้อน ในขณะที่เดียวกันยังแฝงการเปรียบเทียบการไหลของสีและการเปลี่ยนแปลงของแสงและเงาในงานศิลปะเส้นใย ทำให้นิทรรศการนี้มีความงดงามและมีชีวิตชีวา หัวข้อหลักนี้จึงเต็มไปด้วยความหมายทางบทกวี ที่สามารถปลุกจินตนาการของผู้ชมเกี่ยวกับภูมิภาคต้นสூยเมืองหลานโจว และในเวลาเดียวกันก็เป็นส่วนหนึ่งกับผลงานศิลปะเส้นใยที่มีวัสดุอ่อนนุ่มและพลิ้วไหว การรวมกันระหว่าง “สายน้ำและขุนเขา” กับ “แสงที่ไหลริน” ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงความงดงามของทิวทัศน์ธรรมชาติเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความละเอียดอ่อนและมีชีวิตของการสร้างสรรค์ทางศิลปะอีกด้วย

ผู้วิจัยวางแผนที่จะจัดแสดงผลงานในพื้นที่แสดงศิลปะสาธารณะ 2 จุดในสวนอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ A9 สถานที่จัดนิทรรศการจุดแรกอยู่ที่ทางเข้าด้านตะวันออกของพื้นที่แสดงศิลปะสาธารณะ ทางเข้าเป็นทางผ่านที่สำคัญสำหรับผู้คนที่จะเข้าและออกจากสถานที่แห่งนี้ และยังมีเคาน์เตอร์จุดบริการของพื้นที่อีกด้วย มีผู้คนจำนวนมาก ซึ่งเอื้อต่อการประชาสัมพันธ์ และดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ง่าย มีการจัดวางผลงาน “ภาพวาดต้นชิงเก้าสี” บนพื้น และ แขนงผลงาน “ภาพสะท้อนน้ำตยสூย” ผนัง ในพื้นที่แห่งนี้มีแสงสว่างเพียงพอและพื้นที่กว้างขวาง ทำให้ผู้ชมสามารถหยุดชม สัมผัส และถ่ายทอดการสื่อสารได้สะดวกยิ่งขึ้น ดังแสดงในภาพที่ 4-23

ภาพที่ 4-23 ภาพการแสดงผลงานบริเวณทางเข้าด้านตะวันออกของพื้นที่สาธารณะ (Lyu huizi, 2025)

สถานที่จัดแสดงนิทรรศการจุดที่ 2 อยู่ภายในห้องโถงพื้นที่แสดงศิลปะสาธารณะ ซึ่งเป็นพื้นที่เฉพาะสำหรับการจัดนิทรรศการศิลปะ มีการจัดวางที่เหมาะสมกับขนาดของผลงาน ผู้วิจัยเลือกพื้นที่กึ่งปิดเพื่อจัดแสดงผลงานทั้งหมด ทำให้ทั้งพื้นที่เกิดบรรยากาศของงานศิลปะ ซึ่งผลงานแต่ละชิ้นมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง แต่ผลงานทั้งหมดมีความกลมกลืนและเป็นหนึ่งเดียวกัน ผู้ชมสามารถเข้าใกล้ผลงานและได้รับความเพลิดเพลินทั้งทางสุนทรียะและจิตวิญญาณ ดังแสดงในภาพที่ 4-24

ภาพที่ 4-24 การแสดงผลของผลงานทั้งหมดในห้องโถงนิทรรศการของพื้นที่สาธารณะ (Lyu huizi, 2025)

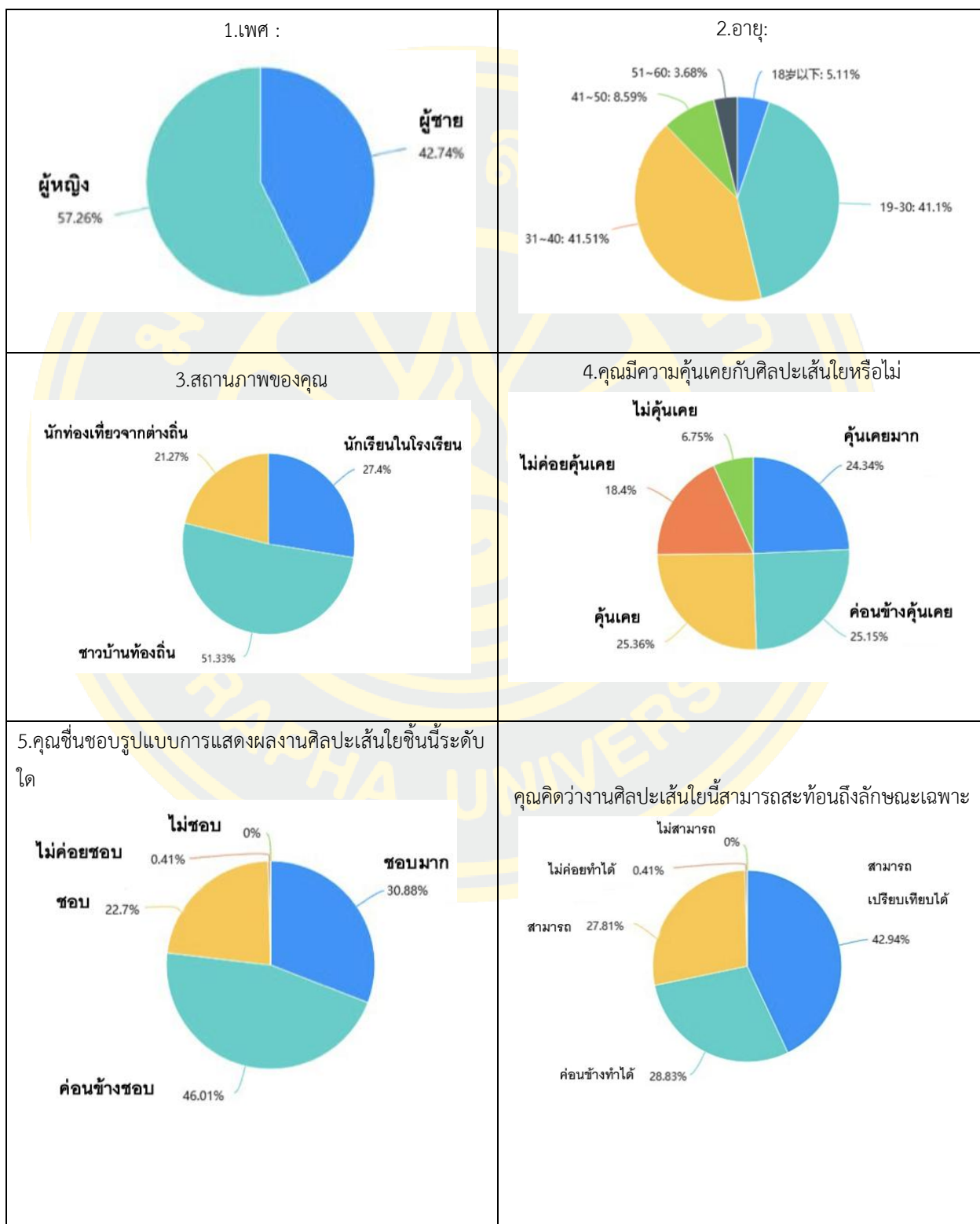

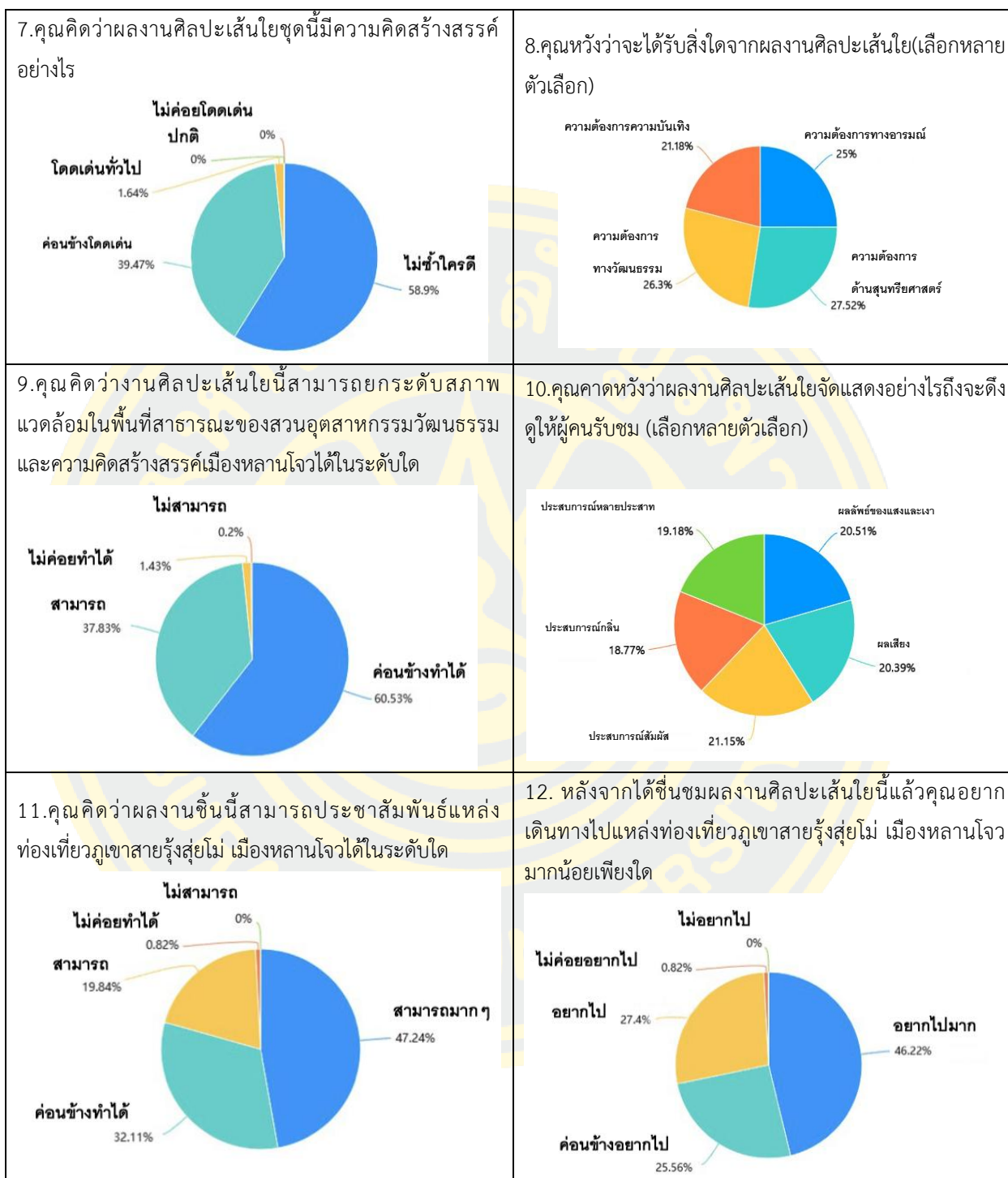
ภาพที่ 4-25 ผู้วิจัยถ่ายภาพคู่กับผลงาน “ภาพวาดต้นชิงเก้าสี” ในห้องนิทรรศการของพื้นที่
สาธารณะ (Lyu huizi, 2025)

สรุปแบบสอบถามความพึงพอใจในการเข้าร่วมงานนิทรรศการ “สายน้ำและขุนเขาแห่งทาง
สายไหม แสงแห่งต้นสุ่ยที่ไหลริน”

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาระดับความพึงพอใจและการประเมินผลงานศิลปะเส้นใยของภูเขา
สายรุ้งสุ่ยโมโดยใช้แบบสอบถาม ในการสำรวจได้แจกแบบสอบถามจำนวน 520 ชุดผ่านระบบ
อินเทอร์เน็ต และได้แบบสอบถามที่สามารถนำมาประเมินได้จำนวน 489 ชุด คิดเป็น 97.8% ซึ่งการ
สำรวจนี้ครอบคลุม 12 ประเด็น ดังแสดงในตารางที่ 4-5: โดยเนื้อหาหลักครอบคลุมถึงเพศ อายุ
สถานภาพ ระดับความเข้าใจในงานศิลปะเส้นใย ระดับความพึงพอใจในงานศิลปะเส้นใย ระดับที่งาน
ศิลปะเส้นใยสะท้อนถึงลักษณะและวัฒนธรรมเฉพาะของภูมิภาคเมืองหลานโจว รูปแบบของการ
แสดงออกในงานศิลปะเส้นใย และความคิดสร้างสรรค์ของงานศิลปะเส้นใย ผลลัพธ์ตามตารางที่จะ
แสดงด้านล่างนี้

ตารางที่ 4-5 ผลการสำรวจความพึงพอใจต่อผลงานศิลปะเส้นใยภูเขาสายรุ้งส่วมของเมืองหลานโจว (Lyu Huizi, 2025)

จากผลการสำรวจแสดงให้เห็นว่า ในหัวข้อแรก การกระจายอายุครอบคลุมในทุกช่วงกลุ่มอายุ ตั้งแต่เยาวชนจนถึงผู้สูงอายุ กลุ่มอายุที่มีสัดส่วนค่อนข้างสูง ได้แก่ อายุ 19-30 ปี และ 31-40 ปี คิดเป็น 40.1% และ 41.51% ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีช่วงอายุที่กว้าง ครอบคลุมผู้คนในกลุ่มอายุต่างๆ โดยส่วนมากคนหนุ่มสาวและวัยกลางคน หัวข้อต่อมา อัตราส่วนเพศ

ค่อนข้างสมดุล โดยหญิงมีมากกว่าชายเล็กน้อย คิดเป็น 57.26% และ 42.74% ตามลำดับ เป็นข้อบ่งชี้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีอคติทางเพศที่ชัดเจน สะท้อนให้เห็นถึงการรวมกันของความชอบในผลงานศิลปะเส้นใยของเพศชายและเพศหญิงในสังคมสมัยใหม่ เมื่อพิจารณาจากสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ประชาชนในพื้นที่ คิดเป็น 51.33% รองลงมาคือ นักศึกษาและนักท่องเที่ยวกจากต่างจังหวัด ความเข้าใจของผู้คนที่มต่อศิลปะเส้นใย ผู้ที่คุ้นเคยเป็นอย่างมาก ผู้ที่คุ้นเคยค่อนข้างมาก และผู้ที่คุ้นเคยโดยพื้นฐาน มีสัดส่วนอยู่ที่ 24.34%, 25.15% และ 25.36% ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรมีความคุ้นเคยกับศิลปะเส้นใย เมื่อพิจารณาจากรูปแบบการจัดแสดงออกผลงานศิลปะเส้นใย ผู้ตอบแบบสอบถามที่ชอบ ค่อนข้างชอบ และชอบมาก คิดเป็น 22.7%, 46.01% และ 30.88% ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่ารูปแบบการแสดงผลของผลงานชุดนี้ได้รับการยอมรับจากสาธารณชนอย่างกว้างขวาง แต่ยังคงมีช่องว่างสำหรับการปรับปรุง เมื่อพิจารณาถึง งานศิลปะเส้นใยนี้สามารถสะท้อนถึงลักษณะเฉพาะและวัฒนธรรมของเมือง หลานโจวได้ในระดับใด มีผู้ตอบว่าสะท้อนได้ดี สะท้อนได้ดีมาก และสะท้อนได้ดีเยี่ยมถึง 22.7%, 46.01% และ 30.88% ตามลำดับ ซึ่งบ่งชี้ว่าผลงานชิ้นนี้มีลักษณะเฉพาะของภูมิภาคและวัฒนธรรมท้องถิ่นของหลานโจวที่ค่อนข้างชัดเจน ด้านความคิดสร้างสรรค์ในงานศิลปะเส้นใย ค่อนข้างมีเอกลักษณ์และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวมาก คิดเป็น 39.47% และ 58.9% ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าคนส่วนใหญ่เห็นว่า ผลงานชิ้นนี้มีความคิดสร้างสรรค์เป็นอย่างมาก เมื่อพิจารณาความต้องการที่ผู้คนคาดหวังว่าจะได้รับการงานศิลปะเส้นใย ความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์ได้รับคะแนนโหวตสูงสุด คิดเป็น 69.12% รองลงมาคือความต้องการทางวัฒนธรรมและอารมณ์ คิดเป็น 66.05% และ 62.78% และสุดท้ายคือความต้องการด้านความบันเทิง ซึ่งคิดเป็นมากกว่าครึ่งหนึ่งเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าผู้คนส่วนใหญ่หวังว่าจะได้รับความเพลิดเพลินหลากหลายรูปแบบจากงานศิลปะเส้นใย เมื่อพิจารณาผลงานศิลปะเส้นใยนี้สามารถยกระดับสภาพแวดล้อมในพื้นที่สาธารณะของสวนอุตสาหกรรม วัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เมืองหลานโจวได้ในระดับใด พบว่ามีสามารถทำได้ และสามารถทำได้ค่อนข้างดี คิดเป็น 37.83% และ 60.53% ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้คนมีรู้สึกได้ว่าผลงานศิลปะเส้นใยสามารถช่วยปรับปรุงสภาพแวดล้อมของพื้นที่สาธารณะได้ในระดับค่อนข้างมาก จากผลงานศิลปะเส้นใยและการมีส่วนร่วมของผู้ชม ประสบการณ์ทางการสัมผัสมีสัดส่วนสูงที่สุดที่ 74.23% รองลงมาคือประสบการณ์แสงและเงาและเอฟเฟกต์เสียง คิดเป็น 71.98% และ 71.57% ตามลำดับ ยังมีประสบการณ์ประสาทสัมผัสที่หลากหลาย คิดเป็น 66.46% และสุดท้ายคือประสบการณ์จากการดมกลิ่น คิดเป็น 65.85% ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวัสดุ รูปทรง และสีของผลงานนี้กระตุ้นความต้องการของผู้คนที่สัมผัสมันได้อย่างดีเยี่ยม และผู้คนต่างหวังว่าจะได้รับประสบการณ์ประสาทสัมผัสที่สามารถกระตุ้นอวัยวะรับรู้สัมผัสต่างๆ ด้วยประสบการณ์ที่หลากหลายและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น เมื่อพิจารณาด้านการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวภูเขาสายรุ้งสู่เมืองหลานโจว

โดยสามารถทำได้ดี ทำได้ค่อนข้างดี และทำได้มาก คิดเป็น 19.84%, 32.11% และ 47.24% ตามลำดับ ซึ่งบ่งชี้ว่าผลงานนี้มีบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ แต่ยังคงมีช่องว่างให้ปรับปรุงอีกมากทั้งในด้านรูปแบบการจัดแสดง วิธีการประชาสัมพันธ์ และพื้นที่จัดนิทรรศการ สุดท้ายเมื่อพิจารณาว่า ผลงานศิลปะเส้นใยชิ้นนี้ทำให้อยากเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ เมืองหลานโจว หรือไม่นั้น มีผู้ตอบว่าอยากไป ค่อนข้างอยากไป และอยากไปเป็นอย่างยิ่ง คิดเป็น 27.4%, 25.56% และ 46.22% ตามลำดับ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผลงานศิลปะเส้นใยนี้บรรลุวัตถุประสงค์ในการประชาสัมพันธ์ภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ และดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะการวิจัย

ในบทนี้เป็นการสรุปผลการวิจัย จากการสำรวจอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของภูมิภาค
ภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ ดำเนินการสร้างสรรคงานศิลปะจากเส้นใยอย่างมีเป้าหมายและจัดแสดงในพื้นที่
สาธารณะเพื่อถ่ายทอดความสวยงามของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ เผยแพร่วัฒนธรรมในภูมิภาคและแนวคิด
การอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนระหว่างมนุษย์และธรรมชาติ จากพื้นฐานเหล่านี้ ผลการวิจัยได้ถูกนำ
อภิปราย รวมถึงนำเสนอสิ่งที่คาดหวังและข้อเสนอแนะต่องานวิจัย ซึ่งบทนี้ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ
การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะการวิจัย

การสรุปผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการวิจัยวรรณกรรมและการสำรวจ
ภาคสนามเพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะเฉพาะของภูมิภาคภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่เมือง
หลานโจว ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญสำหรับการปฏิบัติการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่
มีลักษณะของระยะเวลาการก่อตัวที่ยาวนาน ภูมิภาคขนาดใหญ่ มีลักษณะภูมิประเทศที่
หลากหลาย มีสีสันและพื้นผิวที่เป็นเอกลักษณ์ และมีซากธรณีวิทยาที่สมบูรณ์ รวมไปถึง
สุนทรียศาสตร์ความงามของรูปทรง สีสัน พื้นผิว และแนวคิดทางศิลปะ อีกทั้งยังอุดมไปด้วย
สุนทรียศาสตร์และความคิดทางปรัชญาแบบจีนดั้งเดิม

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำจาก
ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะเส้นใยและผู้เชี่ยวชาญด้านการดำเนินงานในพื้นที่สาธารณะของสวน
อุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ เมื่อรวบรวมคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทั้งสองท่าน
ผู้วิจัยจึงเริ่มคัดเลือกวัสดุและทำความเข้าใจกับเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต โดยผู้วิจัย
พบว่า ผลงานเส้นใยเลือกใช้วัสดุที่ทำจากขนแกะและเส้นใยที่มีลักษณะเฉพาะ และใช้เทคนิคการทอ
การสักรีด และการปักที่เชื่อมโยงกับลักษณะเฉพาะของภูมิภาคหลานโจวอย่างใกล้ชิด โดยมอบ
ความเพลิดเพลินทางสายตาและคุณค่าทางอารมณ์ให้แก่ผู้ชม ในระหว่างการทดลอง ผู้วิจัยเลือกใช้
ความแตกต่างของปริมาณ ความหนาแน่น น้ำหนัก ความละเอียด ความแข็ง-อ่อนของขนแกะมา
เปรียบเทียบเพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ที่ช่วยกระตุ้นประสบการณ์ทางการรับชมและการสัมผัสของ

ผู้คน ทั้งส่งเสริมแลกเปลี่ยนสื่อสารของภูมิทัศน์ภูเขาสายรุ่งส่วโมและความเข้าใจในวัฒนธรรมในภูมิภาคได้อย่างลึกซึ้ง

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ 1 ชุดมีจำนวน 4 ชิ้น ซึ่งผลงานแต่ละชิ้นมีลักษณะเฉพาะของตัวเองแต่ยังมีความกลมกลืนและเป็นหนึ่งเดียวกัน จัดวางรวมกันในพื้นที่ต่างๆ ภายในสวนอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์นำมาซึ่งความเพลิดเพลินทั้งทางสายตาและจิตวิญญาณให้กับผู้ชม ชื่อของหัวข้อนิทรรศการ “สายน้ำและขุนเขาแห่งเส้นทางสายไหม แสงแห่งต้นส่วยที่ไหลริน” สะท้อนให้เห็นว่าผลงานมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับลักษณะเฉพาะของภูมิประเทศต้นส่วยเมืองหลานโจว หลอมรวมกันเข้ากับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเส้นทางสายไหม ผสมผสานกับเอกลักษณ์ของภูมิภาคเมืองหลานโจว เพื่อถ่ายทอดความงามออกมาในพื้นที่สาธารณะของเมือง เส้นทางสายไหม ขุนเขาและสายน้ำ ต้นส่วย และแสงที่ไหลริน มีความสอดคล้องกับประเด็นสำคัญที่ผลงานต้องการถ่ายทอด วัฒนธรรมประวัติศาสตร์ ภูมิทัศน์ธรรมชาติ และแนวคิดภูมิทัศน์ ให้ความสำคัญกับการหลอมรวมระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ และศิลปะเข้าด้วยกัน เมื่อพิจารณาจากรูปแบบการจัดแสดง : สัมผัสที่อบอุ่นของชนแกะรวมเข้ากับพื้นที่สาธารณะที่เปิดโล่งสามารถดึงดูดผู้ชมให้รับชมและสัมผัสได้อย่างใกล้ชิด เสริมสร้างความเชื่อมโยงทางอารมณ์ระหว่างศิลปะและผู้คน และทำลายความรู้สึกแปลกแยกของศิลปะเส้นใยแบบดั้งเดิมที่ "สามารถมองเห็นได้จากระยะไกลเท่านั้น" จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความพึงพอใจต่อผลงานทั้งหมดผ่านแบบสอบถาม ผลการสำรวจจะช่วยปรับปรุงรูปแบบศิลปะสาธารณะและให้บริการสภาพแวดล้อมในพื้นที่สาธารณะในท้องถิ่นได้ดีขึ้น

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 4 ผู้วิจัยเชื่อว่า ภาพลักษณ์ของเมืองเป็นนามบัตรของเมืองซึ่งสะท้อนถึงวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์และความหมายเชิงจิตวิญญาณ การพัฒนาของเมืองหลานโจว ไม่สามารถแยกออกจากนวัตกรรมได้ และศิลปะสาธารณะมีบทบาทสำคัญในกระบวนการนี้ การแสดงอัตลักษณ์และเสน่ห์ของภูเขาสายรุ่งส่วโมผ่านการจัดแสดงผลงานศิลปะเส้นใย เป็นการสร้างสัญลักษณ์ภาพที่มีเอกลักษณ์ สามารถเพิ่มการรับรู้และส่งผลกระทบต่อพื้นที่สาธารณะ รวมถึงการยกระดับและเพิ่มความน่าดึงดูดทางวัฒนธรรมในพื้นที่ นอกจากนี้ ศิลปะสาธารณะแบบสัมผัสได้ยังช่วยเพิ่มความรู้สึกมีส่วนร่วมของประชาชน ไม่เพียงแต่เป็นการตกแต่งพื้นที่เท่านั้น แต่ยังเป็นการกระตุ้นพลเมืองให้มีส่วนร่วมอย่างลึกซึ้งกับวิถีชีวิตทางวัฒนธรรมของเมืองอีกด้วย ความรู้สึกของการมีส่วนร่วมดังกล่าวทำให้วัฒนธรรมของเมืองแข็งแกร่งและทำให้เมืองน่าอยู่มากขึ้น ในเวลาเดียวกันยังดึงดูดการมีส่วนร่วมและการตอบรับของนักท่องเที่ยว ซึ่งไม่เพียงแต่ทำให้ความหมายทางวัฒนธรรมของเมืองแข็งแกร่งขึ้นเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มความน่าดึงดูดใจขอเมืองงหลานโจวในฐานะจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวอีกด้วย

การอภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยจนถึงปัจจุบันแม้ว่าผลการวิจัยบางส่วนจะประสบความสำเร็จแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากความสามารถในการวิจัยส่วนบุคคลและความรู้เฉพาะเรื่องยังมีจำกัด ยังมีอีกเนื้อหาอีกหลายที่ยังไม่ได้รับการค้นคว้าในกระบวนการวิจัย ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อเสนอแนะในการวิจัยของอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่วิจัยรวมเข้ากับการวิจัยส่วนบุคคลและนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะการวิจัยหลายประการ โดยหวังว่าพื้นที่ทัศนียภาพภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่จะสามารถแสดงอัตลักษณ์และสุนทรียศาสตร์ผ่านศิลปะเส้นใย จัดแสดงในพื้นที่สาธารณะเมืองหลานโจวหรือเมืองอื่นๆ เพื่อให้ผู้คนรู้จักภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่มากขึ้น เข้าถึงภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่ และตกหลุมรักภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่ มีข้อเสนอแนะมีดังนี้:

1. จากมุมมองของวิธีการวิจัย การเลือกใช้และการประยุกต์ใช้วิธีการวิจัยของผู้วิจัยนั้นยังมีข้อจำกัดอยู่มากมาย ซึ่งวิธีการนั้นค่อนข้างเรียบง่าย การวิจัยในอนาคตควรให้ความสำคัญกับการวิจัยแบบสหวิทยาการมากขึ้น มีการบูรณาการความรู้จากหลากหลายสาขาวิชา เช่น ศิลปะ สังคมวิทยา จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์วัสดุ เพื่อให้ได้ระบบทฤษฎีการวิจัยที่เป็นระบบมากขึ้น ซึ่งสามารถสรุปอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่ได้ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานที่เป็นรูปธรรม ทั้งยังเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเส้นใยต่อไป

2. จากมุมมองของการสร้างสรรค์งานวิจัย ในช่วงท้ายของการสร้างสรรค์ รูปแบบผลงานศิลปะเส้นใยควรออกแบบให้สามารถสัมผัสและมีส่วนร่วมได้ ส่งเสริมให้สาธารณชนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ เพิ่มการโต้ตอบและการเชื่อมโยงทางอารมณ์ รวมถึงส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือจากประชาชน ผลงานควรมีการสำรวจวัฒนธรรมท้องถิ่น ประวัติศาสตร์ และตำนานของภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่อย่างลึกซึ้งและต่อเนื่อง ผสมผสานเข้ากับการออกแบบ เป็นการส่งมอบผลงานศิลปะที่เต็มไปด้วยมรดกทางวัฒนธรรมและการบอกเล่าเรื่องราว ให้ผู้ชมสัมผัสได้รู้สึกตื่นตาตื่นใจและสัมผัสถึงการผสมผสานระหว่างธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยการทำให้ผลงานแต่ละชิ้นเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ความผูกพันทางอารมณ์และเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่สาธารณะ

ด้านวัสดุ: ขนแกะเป็นวัสดุเส้นใยสัตว์ดั้งเดิมในพื้นที่เมืองหลานโจว สามารถเสริมสร้างการเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของเมืองหลานโจวได้เป็นอย่างดี การใช้ขนแกะในผลงานศิลปะเส้นใยเป็นการแสดงถึงอัตลักษณ์และสุนทรียศาสตร์ภูเขาสายรุ้งสุ่ยม่ รวมถึงการจัดแสดงในพื้นที่สาธารณะนั้นมีคุณค่าทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ แต่ก็ต้องเผชิญกับความท้าทายบางประการด้วยกัน ตลอดกระบวนการทดลอง ผู้วิจัยทดลองเลือกวัสดุและวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกันในการแสดงผลงาน เช่น การผสมผสานกันระหว่างขนแกะ เส้นใยแก้วนำแสงและไฟฟ้า การทดลองผลงานถึงสำเร็จรูปเหล่านี้ไม่ได้ปรากฏอยู่ในบทความนี้ก็เพื่อเป็นการนำเสนอพื้นฐานให้กับ

สร้างสรรค์ผลงานในอนาคตของผู้วิจัย ทั้งนี้ยังสามารถทดลองใช้วัสดุใหม่ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานในอนาคตได้อีกด้วย

ด้านงานฝีมือ: ในการปฏิบัติงานครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่างานสักหลาดขนแกะเป็นงานศิลปะที่มีความกว้างขวางอย่างมาก ในครั้งนี้ผู้วิจัยไม่เคยลองกระบวนการติดแบบเปียกมาก่อน เส้นท่อนของกระบวนการติดแบบเปียกคือ ไม่สามารถควบคุมผลลัพธ์ของการสร้างสรรค์ได้ งานฝีมือสามารถควบคุมผลงานได้เพียง 50%-60% เท่านั้น และการเปลี่ยนแปลงของเส้นใยขนแกะจะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่คาดไม่ถึงซึ่งทำให้ผลงานมีความพิเศษเฉพาะตัวที่มีเพียงชิ้นเดียว ซึ่งการควบคุมไม่ได้นี้เป็นสิ่งที่เครื่องจักรไม่สามารถทำได้ ในยุคสมัยที่เต็มไปด้วยการบริโภคเฉพาะบุคคลนี้ ผลงานที่ผสมผสานความเฉลียวฉลาดและความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ผลงานนั้นเป็นสิ่งที่มีความมากยิ่งขึ้นในยุคปัจจุบันเน้นการผลิตจำนวนมากในอุตสาหกรรม

3. จากมุมมองของการวิจัยทางวิชาการ ผู้วิจัยจำเป็นต้องพัฒนาวิธีการคิดในการวิจัยและความสามารถทางวิชาการส่วนบุคคลของตนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในช่วงหลังการวิจัย สามารถดำเนินการวิเคราะห์เชิงลึกโดยอิงตามทฤษฎีสุนทรียศาสตร์เกี่ยวกับสีและเส้นของภูเขาสายรุ้งส่วยโม้จะถ่ายทอดออกมาเป็นศิลปะเส้นใยได้อย่างไร มีการสำรวจรูปแบบตามธรรมชาติสร้างแรงบันดาลใจให้กับวัสดุเส้นใยได้อย่างไร มีวิธีการนำเสนอและสืบสานประเพณีผสมผสานกับความทันสมัยได้อย่างไร โดยสามารถใช้วิธีการศึกษาเฉพาะกรณีเลือกที่เกี่ยวข้องกับผลงานศิลปะเส้นใยเพื่อการวิเคราะห์เชิงลึก ขณะเดียวกัน ใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมปฏิกิริยาและความเข้าใจของศิลปินและผู้ชมที่มีต่อรูปแบบภูเขาสายรุ้งส่วยโม้ในงานศิลปะเส้นใย โดยเน้นที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติทางศิลปะและการรับรู้ของผู้ชม ส่งเสริมการสร้างสรรค์เพื่อค้นหาการใช้งานและการแสดงออกของภูเขาสายรุ้งส่วยโม้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเส้นใยอย่างต่อเนื่อง เช่น การพัฒนาวัสดุและเทคโนโลยีใหม่ๆ การวิจัยการเผยแพร่ทางวัฒนธรรมและความสำคัญทางสังคมในพื้นที่เมือง จากการศึกษาข้างต้น ทำให้สามารถเข้าใจเกี่ยวกับเส้นที่อันเป็นเอกลักษณ์และศักยภาพในการใช้งานภูเขาสายรุ้งส่วยโม้ในงานศิลปะเส้นใยได้อย่างครอบคลุมมากขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย

การใช้งานศิลปะเส้นใยเพื่อเน้นวัฒนธรรมในภูมิภาคของเมืองหลานโจวให้เด่นชัด การถ่ายทอดแนวคิดเรื่องการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนระหว่างมนุษย์และธรรมชาติมีความจำเป็นต้องอาศัยการวิจัยและการทดลองที่เชิงลึกมากยิ่งขึ้น วิธีการแสดงออกที่หลากหลายของศิลปะเส้นใยมีส่วนช่วยเพิ่มความเป็นไปได้ในการเพิ่มบรรยากาศทางศิลปะของภูเขาสายรุ้งส่วยโม้ในระยะแรกผู้วิจัยได้ถักนอกรองคัดเลือกอัตลักษณ์และคุณลักษณะด้านสุนทรียภาพของภูเขาสายรุ้งส่วยโม้ เมืองหลานโจว

และทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัสดุเส้นใยและงานหัตถกรรมในท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง แต่ยังคงต้องมีการวิจัยเพิ่มเติมในแง่ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลงาน ผู้ชม และพื้นที่ที่ใช้การจัดแสดงนิทรรศการ ความท้าทายที่เกิดขึ้นในอนาคตคือ การสื่อสารและโต้ตอบกับผู้ชมผ่านงานศิลปะเส้นใยได้อย่างไร รวมถึงถ่ายทอดความงาม อารมณ์ และวัฒนธรรมท้องถิ่น จนสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ได้อย่างไร โดยมีหัวข้อที่น่าสนใจดังต่อไปนี้ :

1. ผู้วิจัยควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะเผยแพร่วัฒนธรรมในภูมิภาคได้ดีขึ้น
2. มีการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับผลกระทบของศิลปะเส้นใยต่ออารมณ์ พฤติกรรม และความสัมพันธ์ทางสังคมที่จัดแสดงในพื้นที่สาธารณะในเมือง โดยใช้สิ่งเหล่านี้เป็นสื่อเพื่อเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีที่เป็นวิทยาศาสตร์และแม่นยำยิ่งขึ้นสำหรับการสร้างสรรค์และจัดแสดงผลงาน
3. ส่งเสริมงานวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการปรับตัวและนวัตกรรมของงานศิลปะเส้นใยในภูมิภาคและภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน โดยสำรวจว่า งานศิลปะเส้นใยสามารถสืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นได้ดีขึ้นอย่างไร เพื่อบรรลุการสื่อสารและการเผยแพร่ข้ามวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์ รวมถึงส่งเสริมแนวทางปฏิบัติในการสร้างสรรค์พัฒนาผลงานศิลปะเส้นใยกับพื้นที่ที่วิเทศน์ภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่
4. บนพื้นฐานของแนวคิดอย่างยั่งยืน สามารถเลือกใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อตอบสนองความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมและช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ของเมืองหลานโจว

บรรณานุกรม

- Arendt, H. (1999). *Human conditions*. Shanghai people's Publishing House.
- Art., P. s. (2020, November 23). "2020 China-U.S. Fiber Art&Technology Innovation Exchange" Online Exhibition Officially Launched.
<https://baijiahao.baidu.com/s?id=1684141530970305779&wfr=spider&for=pc>
- artda. (2015, May 24). *Robert Morris*.
<https://www.artda.cn/view.php?tid=9664&cid=29;cid=2>
- Cai, X. (2023). *Research on the Application of Light and Shadow in Modern Fiber Art* [Master's thesis, Lu Xun Academy of Fine Arts].
- China National Arts And Crafts Society. (2022, February 8). *Fiber Architecture and Sensory Experience - Noriko Horiuchi's Crocheted Spatial Wonders*.
<https://www.cnacs.net.cn/14/202302/4597.html>
- China News Network. (2019, November 8). *Qingyang Felt-Making Craft in Gansu Faces Extinction as Artisans Persevere to Keep Tradition Alive*.
<https://news.sina.cn/2019-11-08/detail-iicezzrr8096753.d.html>
- David Zwirner Gallery. (2019, August 8). *Anni Albers - Artist Biography* Yutai Boya Women Artists Network. <http://www.art-woman.com/HongViewDetail.aspx?id=2324>
- Di, W. (2020, June 27). *Smart Reading Awaits! Gansu Provincial Library's New Wing Opens*. CNR News.
https://gs.cnr.cn/gsxw/kx/20220627/t20220627_525884645.shtml
- Ding, H., Zhao, R., & Shen, Y. (2023). A preliminary study on the landscape characteristics, spatial distribution, protection and utilization of Danxia landform in Northwest China. In *Discussion on the landscape characteristics, spatial distribution and protection and utilization of Danxia Landform in Northwest China*.
- Gansu Modern Photography Society. (2020, September 27). *Exhibition of Award-Winning Works from the 'Lanzhou Ink Danxia' Photography Competition*.
<https://www.meipian.cn/366na28h>

- Gui, X. (2019). *Study on the characteristics of Red bed and the Division of Danxia Landform in Gansu Province* [Master's thesis, Lanzhou University].
- Guo, F., Chen, L., & Yan, Z. (2020). Study on the definition, classification and function of Danxia landform. *Journal of geology*.
- Hangzhou Triennial Of Fiber Art. (2022). *Shi Hui*.
https://fiberarthangzhou.caa.edu.cn/2022/show_artist/artist-shi-hui/index.html
- Huang, J., Chen, Z., & Zidley. (2015). Distribution of Danxia geomorphology in China. *Journal of Mountain area*, 33(4), 385-396.
- Jiang, R., & Bai, X. (2017). *Fiber Art Design*. Tsinghua University Press.
- Jiang, Y., X. (2022). *Application of wrought copper relief in urban public space* [Master's thesis, Lanzhou University of Technology].
- Jiang, Z., W. (2022). *Installation Art Intervention in Urban Public Art and its Interactivity* [Doctoral dissertation, JiangNan University].
- Lanzhou Ink Danxia Scenic Tourist Area. (2021, December 28). *A Landscape to Admire, Explore, and Dwell In—The Ink Danxia Scroll of Lanzhou*.
<https://mp.weixin.qq.com/s/eUPymGvFxBW42HGK6GZxJA>
- Li, J., Y. (2022). *From Bauhaus to Black Mountain—A Study on Anni Albers' Fiber Art* [Doctoral dissertation, China Academy of Fine Arts].
- Li, X. (2023). From open space to public communication itself-an exploration of the practice of contemporary public art. *Beijing cultural creativity*.
- Li, Z. (2009). *Principles of Aesthetics*. Sanlian Bookstore Press.
- Liu, M. (2023). Public art: from symbol, space to cultural spirit. *Journal of Qilu normal University*.
- Liu, N., & Wang, Y. (2021). Review and prospect of the study of red bed and Danxia landform in Gansu Province. *Gansu geology*.
- Lu, J. (2014). *The expression of "realm" in traditional Chinese painting: A discussion based on "A Thousand Li of Rivers and Mountains"* [Master's thesis, Hebei Normal University].
- Morrison, A. (2023, February 1). *Tate Modern - Female Body and Otherworldly Sculptures*. <https://weibo.com/ttarticle/p/show?id=2309404864382608736547>
- Peng, H., & Wu, Z. (2003). Preliminary study on the characteristics and distribution

- patterns of red beds. *Journal of Sun Yat-sen University*, 42(5), 109–113.
- R, J. (2014). *From Social Order to Cultural Meaning: Traditional and Fiber Art in the Contemporary Context* [Doctoral dissertation, China Academy of Fine Arts].
- Shen, T. (2019). *A preliminary study on the Aesthetic artistic Conception and Water Management techniques of "hiding Water in the Mountain"* China Academy of Fine Arts].
- Society, C. N. A. A. C. (2022, February 8). *Fiber Architecture and Sensory Experience - Noriko Horiuchi's Crocheted Spatial Wonders*.
<https://www.cnacs.net.cn/14/202302/4597.html>
- Song, J. (2023). *Chinese Contemporary Design academic thought Series-asking about the way of Learning Color*. Jiangsu Phoenix Art Publishing House.
- Sun, J. (2018). *Research on the Expression of Spatial Characteristics of Metro Station Based on Regional Culture* [Doctoral dissertation, Xi'An University of Architecture and Technology].
- Tan, L. (2018). *A study on the influencing factors of residents' satisfaction in Urban Community Public Space* [Doctoral dissertation, Huazhong University of Science and Technology].
- Tao, W. (2018). *Research on Urban Design Control from the Perspective of Space production* [Doctoral dissertation, Huazhong University of Science and Technology].
- Wang, R., Ji, S., & Lin, J. (2020). Interpretation of the concept of Danxia landform. *Chinese scientific and technological terminology*.
- Wang, X., & Prince Yue. (2023). The interpretation of traditional landscape concept in modern fiber art. *Liaoning silk*.
- Wei, X. (2022). *"above Materials"-- etymology and Existentialist philosophical thinking on the essence of Fiber Art* [Master's thesis, China Academy of Fine Arts].
- Xun, Z. (2022, February 19). *Seven Years, A "Knitted Utopia" Woven Together With Mom*. *Pengpai News*. https://www.thepaper.cn/newsdetail_forward_20346318
- Ying, J., & Shi, H. (2019). *The return of Unbounded: 2019 Hangzhou Fiber Art Triennial*. Zhejiang people's Art Publishing House.
- Yuan, S. (2019). *On Touch and fabric in Contemporary Fiber Art* [Master's thesis, China

Academy of Fine Arts].

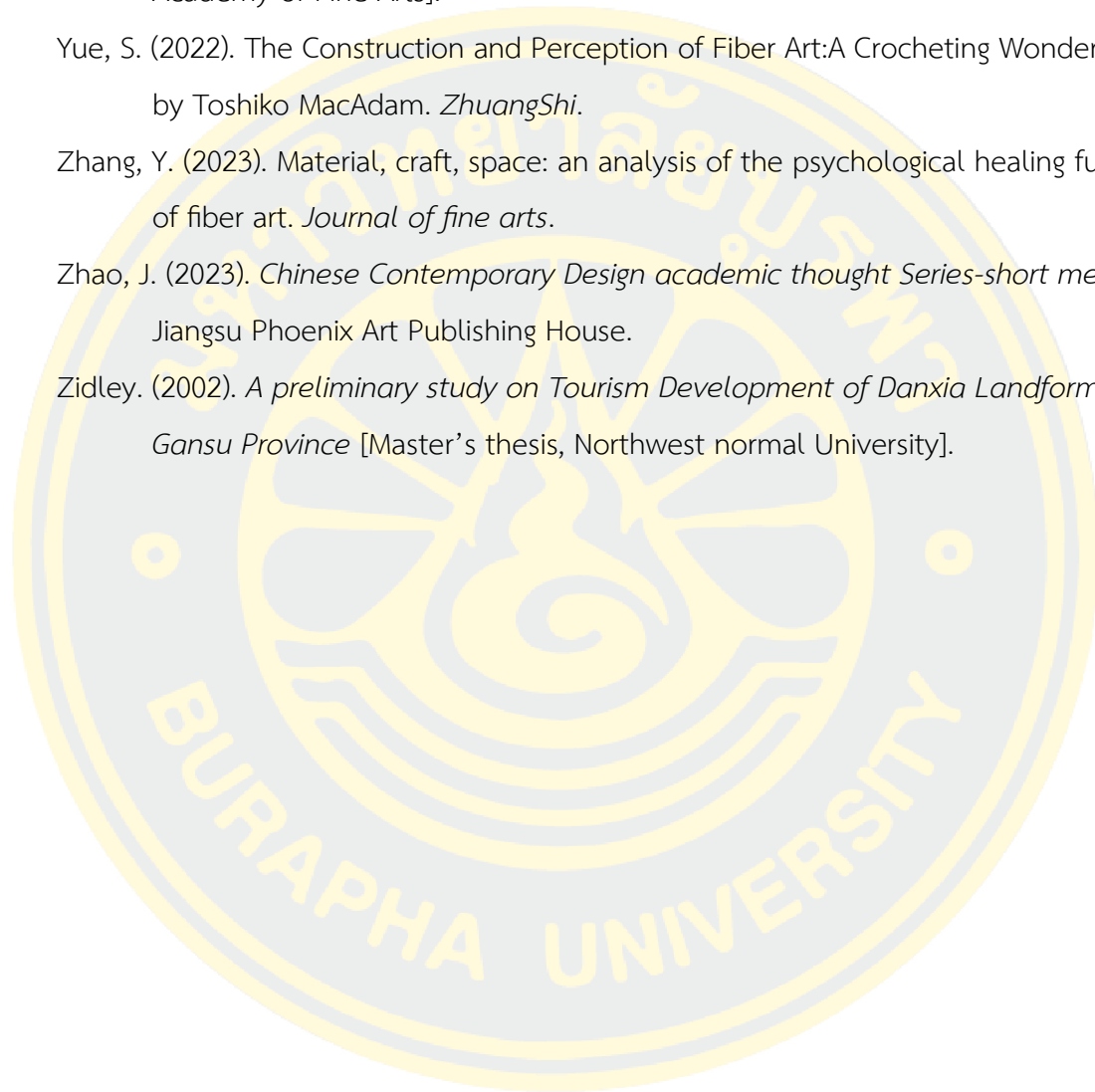
Yuan, Y. (2022). *A study on the influence of Oriental "Cultural Gene" in Chinese Fiber Art-- A case study of Gu Wenda, Shi Hui and Liang Shaoji* [Master's thesis, China Academy of Fine Arts].

Yue, S. (2022). *The Construction and Perception of Fiber Art:A Crocheting Wonder Space by Toshiko MacAdam. ZhuangShi.*

Zhang, Y. (2023). *Material, craft, space: an analysis of the psychological healing function of fiber art. Journal of fine arts.*

Zhao, J. (2023). *Chinese Contemporary Design academic thought Series-short message.* Jiangsu Phoenix Art Publishing House.

Zidley. (2002). *A preliminary study on Tourism Development of Danxia Landform in Gansu Province* [Master's thesis, Northwest normal University].

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือวิจัย

**แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของภูเขา
สายรุ้งสุ่ยโม่และภูมิประเทศเนินเขาหลากหลายสีต้นสุ่ย การประยุกต์ใช้ศิลปะ
เส้นใยในพื้นที่สาธารณะ**

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่และภูมิประเทศเนินเขาหลากหลายสีต้นสุ่ย การประยุกต์ใช้ศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันของอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่และภูมิประเทศเนินเขาหลากหลายสีต้นสุ่ย การประยุกต์ใช้ศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะ รวมถึงประสบการณ์ด้านสุนทรียศาสตร์และคุณค่าทางวัฒนธรรมที่นักท่องเที่ยวได้รับจากผลงานงานศิลปะเส้นใย เพื่อดำเนินการจำแนกและเรียบเรียงข้อมูลลงในกรณีวิจัย โดยมีผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด 2 คน ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะเส้นใย: รองศาสตราจารย์โจหยิง สำเร็จการศึกษาจากสถาบันแพชชันและเทคโนโลยีปักกิ่ง ในปีค.ศ. 2011 และปัจจุบันเป็นผู้รับผิดชอบของสตูดิโอมัดย้อม สิ่งทอและศิลปะอ่อนนุ่ม และเป็นผู้อำนวยการภาควิชาศิลปะและหัตถกรรม ที่มหาวิทยาลัยเมืองหลานโจว
2. ผู้จัดการอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์: จาง เสี่ยวหยวน ผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติการของอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์เมืองหลานโจว

ข้อคำถามในการสัมภาษณ์มีดังนี้

ลำดับที่	คำถาม
PartA ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะเส้นใย	
1	อัตลักษณ์และสุนทรียภาพภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ เมืองหลานโจว เช่น รูปร่าง ลายเส้น พื้นผิว สี มีอะไรบ้าง
2	พื้นที่ภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ เมืองหลานโจวมีเอกลักษณ์และคุณค่าอะไรบ้าง
3	คุณจะใช้วัสดุเส้นใยที่มีลักษณะเฉพาะในภูมิภาคของเมืองหลานโจวบนเนินเขาหลากสีต้นสุ่ยในผลงานศิลปะเส้นใยได้อย่างไร
4	คุณคิดว่าผลงานศิลปะเส้นใยในหัวข้อเนินเขาหลากสีต้นสุ่ยควรนำเสนอให้ผู้ชมสัมผัสถึงความรู้อย่างไร
5	จะผสมผสานประสบการณ์สัมผัสทั้งห้าของผู้ชมเข้ากับงานศิลปะเส้นใยได้อย่างไร?
PartB ผู้จัดการอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์	

Bijl IRB Approved
18 Jul 2024

关于甘肃省兰州市水墨丹霞的特征与审美以及纤维艺术在公共空间的应用专家访谈表

说明

本访谈表是关于甘肃省兰州市水墨丹霞的特征与审美以及纤维艺术在公共空间的应用专家访谈表，其目的是收集关于水墨丹霞彩色丘陵地貌的特征与审美、纤维艺术在公共空间应用的现状，纤维材料、纤维艺术作品带给游客的审美体验、文化价值等进行资料性收集整理，并作出分类整理。采访人数共 2 人。

1. 纤维艺术专家；邹莹，副教授，2011年毕业于北京服装学院，现为兰州城市学院染织与软装工作室负责人、工艺美术系主任。
2. 文化创意产业园管理者；张晓彦，兰州文化创意产业园运营经理。

具体访谈内容如下

序号	问题
PartA 纤维艺术专家：	
1	请问您兰州水墨丹霞彩色丘陵地貌的审美特征 比如：造型、线条、肌理、色彩有哪些？
2	请问您兰州水墨丹霞彩色丘陵地貌的地域特色价值有哪些？
3	请问您如何将兰州地域特色纤维材料应用在彩色丘陵的纤维艺术作品中？
4	请问您彩色丘陵主题的纤维艺术作品应该呈现给观者什么感受？
5	请问您如何将人的五感体验与纤维艺术作品相结合？
PartB 文化创意产业园运营经理：	
1	请您谈谈近 2 年文创园区内公共艺术展览的现状。
2	请您谈谈游客参观公共艺术相关展览的感受。
3	请问您纤维艺术作品在文化创意产业园区公共空间展陈需要注意哪些问题？
4	请问您纤维艺术作品通过什么方式展陈更能提升参观者的体验感？
5	请问您纤维艺术作品如何提升文化产业园的艺术氛围？

BUU-IRB Approved
18 Jul 2024

1	เชิญพูดคุยเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันของการจัดการศิลปะสาธารณะในอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ในช่วงสองปีที่ผ่านมา
2	กรุณาให้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกของนักท่องเที่ยวที่เข้าเยี่ยมชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับศิลปะสาธารณะ
3	ควรคำนึงถึงประเด็นใดบ้างเมื่อแสดงผลงานศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะในอุทยานอุตสาหกรรมเชิงวัฒนธรรมและสร้างสรรค์
4	จะสามารถจัดแสดงผลงานศิลปะเส้นใยเพื่อเพิ่มประสบการณ์ของผู้เยี่ยมชมได้อย่างไร?
5	งานศิลปะเส้นใยของคุณช่วยเพิ่มบรรยากาศทางศิลปะของอุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ได้อย่างไร

BUU-IRB Approved
18 Jul 2024

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อผลงานศิลปะเส้นใยภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม๋ เมืองหลานโจว

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจต่อผลงานศิลปะเส้นใยภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม๋ เมืองหลานโจว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับภูมิทัศน์ภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม๋ เมืองหลานโจว ระดับความเข้าใจศิลปะเส้นใย ตลอดจนความคาดหวังต่อการประชาสัมพันธ์สื่อและวิธีการสัมผัสประสบการณ์เชิงโต้ตอบ รวมถึงความพึงพอใจของพวกเขาต่องานศิลปะเส้นใย หลังจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเส้นใยเรียบร้อยแล้ว โดยผู้วิจัยจะรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเฉพาะจากประชาชนเกี่ยวกับงานศิลปะเส้นใยเพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิง แนวทางสำหรับการวิจัยและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเส้นใยต่อไปในอนาคต โดยผู้ตอบแบบสอบถามคือ ประชาชนทั่วไปในเมืองหลานโจว มณฑลกานซู ประเทศจีน โดยคำถามในแบบสอบถามมีดังนี้

ลำดับที่	คำถาม
1	เพศ : ☐ เพศชาย ☐ เพศหญิง
2	อายุ : ☐ ต่ำกว่า 18 ปี ☐ 19-30 ปี ☐ 31-40 ปี ☐ 41-50 ปี ☐ 51-60 ปี
3	สถานภาพ : ☐ กำลังศึกษา ☐ ประชากรท้องถิ่น

BUU-IRB Approved
18 Jul 2024

	☐ นักท่องเที่ยวจากพื้นที่อื่น
4	คุณเคยกับศิลปะเส้นใยในระดับ ☐ เข้าใจอย่างลึกซึ้ง ☐ ค่อนข้างเข้าใจ ☐ เข้าใจพื้นฐาน ☐ ไม่ค่อยเข้าใจ ☐ ไม่เข้าใจ
5	คุณชอบการแสดงออกของรูปทรงงานศิลปะเส้นใยชิ้นนี้ในระดับใด ☐ ชอบมาก ☐ ค่อนข้างชอบมาก ☐ ชอบ ☐ ไม่ค่อยชอบ ☐ ไม่ชอบ
6	คุณคิดว่าชิ้นงานศิลปะเส้นใยนี้ถ่ายทอดอัตลักษณ์และวัฒนธรรมพื้นที่เมืองทลานโจว ได้เพียงพอในระดับใด ☐ เพียงพอเป็นอย่างมาก ☐ ค่อนข้างเพียงพอมาก ☐ เพียงพอ ☐ ไม่ค่อยเพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ
7	คุณคิดว่า ความคิดสร้างสรรค์ของผลงานศิลปะเส้นใยชิ้นนี้เป็นอย่างไร ☐ มีเอกลักษณ์เป็นอย่างมาก ☐ ค่อนข้างมีเอกลักษณ์ ☐ เอกลักษณ์ทั่วไป ☐ ไม่ค่อยมีเอกลักษณ์ ☐ ไม่มีเอกลักษณ์ พบเห็นได้ทั่วไป
8	คุณคาดหวังว่าจะได้รับความต้องการด้านใดจากงานศิลปะเส้นใย

18 Jul 2024

	☐ ความต้องการทางอารมณ์ ความรู้สึก ☐ ความต้องการด้านสุนทรียภาพ ☐ ความต้องการทางวัฒนธรรม ☐ ความต้องการด้านความบันเทิง
9	<p>คุณคิดว่า ผลงานศิลปะจากเส้นใยนี้เพียงพอต่อการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของพื้นที่สาธารณะใน อุทยานอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ เมืองหลานโจว ในระดับใด เพราะเหตุใด</p> ☐ เพียงพอเป็นอย่างมาก ☐ ค่อนข้างเพียงพอมาก ☐ เพียงพอ ☐ ไม่ค่อยเพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ
10	<p>คุณหวังว่า การแสดงผลงานศิลปะเส้นใยแบบใดถึงจะดึงดูดคุณให้เข้าร่วมชมการแสดง</p> ☐ เอฟเฟกต์แสงและเงา ☐ เสียงประกอบ ☐ ประสบการณ์การสัมผัส ☐ ประสบการณ์การดมกลิ่น ☐ ประสบการณ์หลายประสาทสัมผัส
11	<p>คุณคิดว่า ช่างงานนี้สามารถส่งเสริมการส่งเสริมสถานที่ท่องเที่ยวภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ เมืองหลานโจวในระดับใด</p> ☐ ส่งเสริมได้เป็นอย่างมาก ☐ ส่งเสริมค่อนข้างมาก ☐ ส่งเสริมได้ ☐ ไม่ค่อยส่งเสริม ☐ ไม่ส่งเสริม
12	<p>จากการเข้าชมผลงานศิลปะเส้นใย คุณอยากจะไปเที่ยวภูเขาสายรุ้งสุ่ยโม่ เมืองหลานโจวในระดับใด</p> ☐ อยากไปมาก

BUU-IRB Approved
18 Jul 2024

☐ ค่อนข้างอยากไป
☐ อยากไป
☐ ไม่ค่อยอยากไป
☐ ไม่อยากไป

BUU-IRB Approved
18 Jul 2024

关于对兰州水墨丹霞纤维艺术作品满意度的问卷调查

说明

本调查问卷是关于对兰州水墨丹霞纤维艺术作品满意度的问卷调查，其目的是调查大众对兰州水墨丹霞景区、纤维艺术的了解程度、期望的传播媒介和互动体验方式，以及对纤维艺术作品的满意度。在纤维艺术作品创作完成后，通过问卷调查评估纤维艺术的审美及创新性、在传播兰州地域特色文化、提升公共空间环境等方面的效果和影响。同时收集大众对纤维艺术作品的具体意见和建议，为以后纤维艺术作品的研究与创作提供参考和指导。本问卷调查的目标人群主要针对在中国甘肃省兰州市的普通群众。具体调查问题如下

序号	问题
1	性别： ☐ 男性 ☐ 女性
2	年龄： ☐ 18 岁以下 ☐ 19-30 岁 ☐ 31-40 岁 ☐ 41-50 岁 ☐ 51-60 岁
3	您的身份是？ ☐ 在校学生 ☐ 本地居民 ☐ 外地游客
4	您对纤维艺术了解么？

BUU-IRB Approved
18 Jul 2024

	☐ 非常熟悉 ☐ 比较熟悉 ☐ 基本熟悉 ☐ 不太熟悉 ☐ 不熟悉
5	<p>您喜欢此件纤维艺术作品的表现形式的程度是多少？</p> ☐ 非常喜欢 ☐ 比较喜欢 ☐ 基本喜欢 ☐ 不太喜欢 ☐ 不喜欢
6	<p>您认为这件纤维艺术作品能够体现兰州地域特色和文化的程度是多少？</p> ☐ 非常能够 ☐ 比较能够 ☐ 能够 ☐ 不太能够 ☐ 不能
7	<p>您认为此系列纤维艺术作品的创新性如何？</p> ☐ 非常独特 ☐ 比较独特 ☐ 一般独特 ☐ 不太独特 ☐ 完全不独特，很常见
8	<p>您希望从纤维艺术作品中获得哪方面的需求？</p> ☐ 情感需求 ☐ 审美需求 ☐ 文化需求 ☐ 娱乐需求

BUU-IRB Approved
18 Jul 2024

9	<p>您认为这件纤维艺术作品能够提升兰州文化创意产业园公共空间的环境的程度是多少？</p> <p>☐非常能够</p> <p>☐比较能够</p> <p>☐能够</p> <p>☐不太能够</p> <p>☐不能</p>
10	<p>您期望纤维艺术作品通过什么样的表现吸引您参与到其中？</p> <p>☐光影效果</p> <p>☐声音效果</p> <p>☐触觉体验</p> <p>☐嗅觉体验</p> <p>☐多感官体验</p>
11	<p>您认为这件作品能够促进兰州水墨丹霞旅游景区的宣传的程度是多少？</p> <p>☐非常能够</p> <p>☐比较能够</p> <p>☐能够</p> <p>☐不太能够</p> <p>☐不能</p>
12	<p>通过欣赏纤维艺术作品您想去兰州水墨丹霞景区旅游的程度是多少？</p> <p>☐非常想去</p> <p>☐比较想去</p> <p>☐想去</p> <p>☐不太想去</p> <p>☐不想去</p>

BUU-IRB Approved
18 Jul 2024

ภาคผนวก ข
เอกสารราชการ

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เลขที่ IRB4-182/2567

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย: G-HU 129/2567

โครงการวิจัยเรื่อง: อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของภูเขาสายรุ้งสุ่ยไม่ เมืองหลานโจว มณฑลกานซู : การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
เส้นใยในพื้นที่สาธารณะ

หัวหน้าโครงการวิจัย: MRS.HUIZI LYU

หน่วยงานที่สังกัด: คณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (งานนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์):

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผกาภาศ สุวรรณนิภา หน่วยงานที่สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์

วิธีทบทวน:

 Exemption Expedited Full board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	ฉบับที่ 1 วันที่ 14 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2567
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย	ฉบับที่ 1 วันที่ 14 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2567
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 11 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2567
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 11 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2567
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form)
แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	ฉบับที่ 1 วันที่ 14 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2567
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)	ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 18 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2567

วันที่หมดอายุ : วันที่ 18 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2568

(ดร.พิมลพรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สำหรับโครงการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

** หมายเหตุ การรับรองนี้มีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ด้านหลังเอกสารรับรอง **

เอกสารตอบรับการตีพิมพ์บทความ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตขอนแก่น ๓๐ หมู่ ๑ ตำบลโคกสี
อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทรศัพท์. ๐-๔๓๒๘-๓๕๔๖-๗
โทรสาร. ๐-๔๓๒๘-๓๓๙๙

๑๗ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความวารสาร Journal of Buddhist Education and Research

เรียน ลวี สุธยจื่อ, ผกามาศ สุวรรณนิภา, ศุภรา อรุณศรีมรกต

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง “อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของภูเขาสายรุ้งสู่ใจไม่ เมืองหลานโจวมณฑลทกานชู : การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเส้นใยในพื้นที่สาธารณะ” เพื่อพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร Journal of Buddhist Education and Research (JBER) ในสังกัดสถาบันภาษาวิทยาเขตขอนแก่น (Language Institute of Khon Kaen Campus) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่นนั้น

ในการนี้ กองบรรณาธิการยินดีแจ้งให้ท่านทราบว่าบทความของท่าน ได้ผ่านการพิจารณาแบบ Anonymous Reviewer/Author โดยกองบรรณาธิการได้ส่งบทความของท่านไปยังผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาของบทความ ซึ่งมาจากต่างสถาบันและไม่ได้อยู่ในสังกัดเดียวกับผู้เขียน มีผลการประเมินในระดับ “ผ่าน” และได้รับการตอบรับตีพิมพ์เผยแพร่ใน วารสาร Journal of Buddhist Education and Research (ISSN: 2586-9434, [link](#)) ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๑ ประจำเดือน มกราคม-มีนาคม ๒๕๖๘ (Vol.11 No.1 January - March 2025) ซึ่งวารสารนี้อยู่ในกลุ่ม ๒ ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI 2) ตั้งแต่ปี ๒๕๖๘ - ๒๕๗๒

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

Journal of Buddhist Education and Research

ขอแสดงความนับถือ
ISSN: 2586-9434 (Print)

Niraj

(ผศ.ดร.นิรัช เรืองแสน)

บรรณาธิการวารสาร JBER

Journal of Buddhist Education and Research

สถาบันภาษาวิทยาเขตขอนแก่น

[http:// https://soo6.tci-thaijo.org/index.php/jber](http://https://soo6.tci-thaijo.org/index.php/jber)

โทรศัพท์ ๐๖๓-๔๑๖-๖๔๗๘

E-mail: Niraj.rua@mcu.ac.th

JBER

Journal of Buddhist Education and Research
ISSN: 2586-9434 (Print)

ภาคผนวก ค

การออกแบบโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ผลงานศิลปะเส้นใย

การออกแบบโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ผลงานศิลปะเส้นใย ดั่งแสดงในภาพที่ 1-4 (Lyu huizi, 2025)

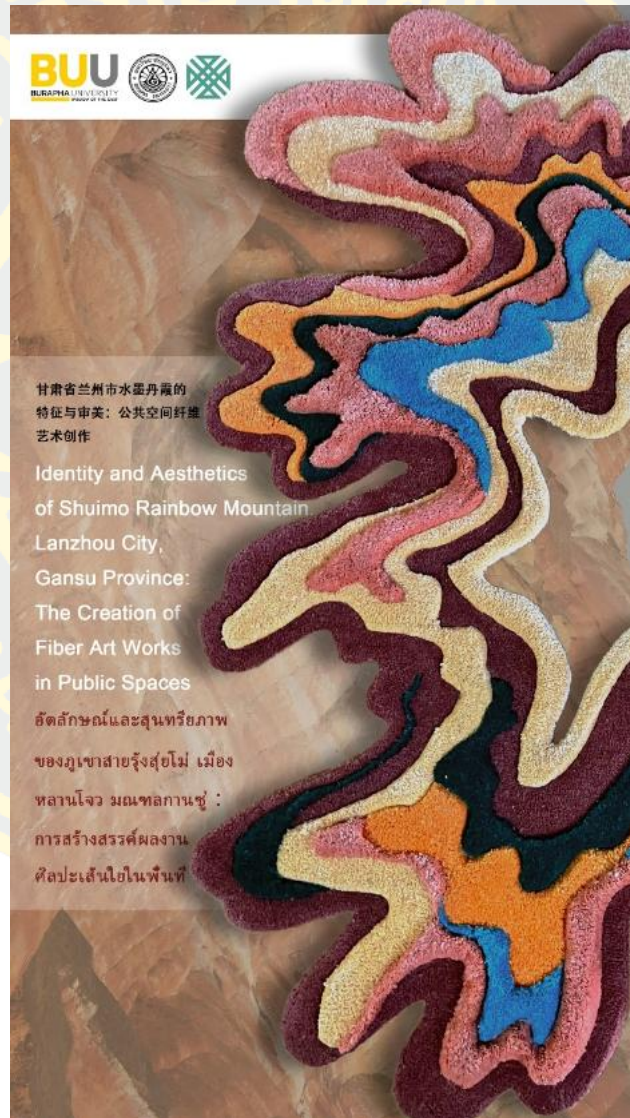
ภาพที่ 1 ออกแบบโปสเตอร์ (แนวนอน)

ภาพที่ 2 ออกแบบโปสเตอร์ (แนวนอน)

ภาพที่ 3 ออกแบบโปสเตอร์

ภาพที่ 0 ออกแบบโปสเตอร์ (แนวตั้ง)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	Lyu Huizi
วัน เดือน ปี เกิด	1 November 1981
สถานที่เกิด	Lanzhou City, Gansu Province, China
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	Lanzhou City, Gansu Province, China
ตำแหน่งและประวัติการ ทำงาน	Teacher
ประวัติการศึกษา	2000.09 ~ 2004.06 Major in visual communication design in College of Art and Design, Lanzhou College of Commerce Bachelor's degree
รางวัลหรือทุนการศึกษา	Macau International City Tourism Souvenir Design Competition New Talent Award. The 11th "Humanities Gansu" University Teachers and students Art Design Competition Provincial-level Second Prize . The sixth Youth Design Art Exhibition in Gansu Province Provincial-level Second Prize. The Third "Innovation Cup" Industrial Design Competition in Gansu Province Excellence Award.